NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Þjóðernissósíalismi

Valdar ritgerðir

STARF Á ÞJÓÐLEGU FÉLAGSMANNANETINU

ÚTGÁFA

2020

Machine Translated by Google

EFNISYFIRLIT

Þjóðernissósíalismi – Heimspekileg úttekt……..……2 Hvítt vald – XV. kafli Þjóðernissósíalismi ……..8 In Hoc Signo Vinces…….26 Fyrir hersveitir mínar – VIII. kafli Lýðræði gegn þjóðinni ….44 Pólitískur hermaður – II. og III. hluti.....75

Þjóðernissósíalismi – Líffræðileg heimssýn.....89

Þjóðernissósíalismi – Vinstrihreyfing …….....114

Machine Translated by Google

Þjóðarsósíalismi

HEIMSPEKILEGT MAT

Colin Jordan

Machine Translated by Google

Nokkrum áratugum eftir líkamlegan ósigur Þýskalands, í hetjulegri baráttu þess gegn yfirþyrmandi fjölda manna og efna sem bolsévisma-lýðræðisbandalagið söfnaði gegn því, endurspeglar þessi endurmat endurvakningu nasistastefnunnar sem er einkennandi fyrir þann tíma.

Að trúarjátningin skuli lifa áfram og birtast eins og hún gerir nú, eftir að hafa verið háð áratugum af mestu meiðyrðaherferð sem heimurinn hefur kynnst, er sönnun þess að hún sé áframhaldandi réttmæt, aðdráttarafl og verðug fyrir framtíðina. Hún hefur lifað af stríðsloga og óveður rægðarinnar vegna þess að þegar stríðið hefur gert sitt versta og rægðin nær öllu sviðinu, þá er nasistahyggja, í lokin, samheiti yfir vilja æðri mannsins til að lifa af, eðlishvöt hans til heilsu og styrks og löngun hans til fegurðar í lífinu; og svo lengi sem það heldur, þessi eðlishvöt og þessi löngun vara á þessari jörð, mun trúarjátning nasistahyggjan vera óslítandi.

Handan við og á bak við öll smáatriði stjórnmálalegrar framkvæmdar og sérstöðu tíma og staðar er þjóðernissósíalismi, rétt skilinn, ekkert annað en hugræn stefna þar sem ríkjandi hvöt hennar er að lifa til fulls, með því að þróa hæfileika sína og uppfylla þarfir sínar, við aðstæður náttúrulegrar samkeppni og vals, í sátt við samvinnu, innan skipulagðs samfélags fólksins.

Í þessu má rekja rætur þess til Grikklands Platons og hugmyndar hans um náttúrulegt líf, sem felst í því að gera sér grein fyrir hinu sanna eðli mannsins til fulls með því að stjórna samfélagi hans, sem stuðlar að því.

Það endurspeglar rómverska hugmyndina um skyldurækna borgararéttindi: hugmyndin að gott og göfugt líf felist í stoískri þjónustu við ríkið.

Það endurlífgar blóðskenndar tilfinningar og samfélagskennd norrænna ættbálka í frum-Evrópu: tilfinninguna að maðurinn sé í eðli sínu meðlimur þjóðarinnar og að allir meðlimir þjóðarinnar séu nátengdir með gagnkvæmum skyldum og skuldbindingum.

Þjóðernissósíalismi nær þannig aftur til gömlu, heilbrigðu, lífrænu lífsgildanna sem eru í uppreisn gegn allri hugsunarhátt frjálslyndis og lýðræðis, með tengingu þess við peninga; óhóflegri einstaklingshyggju; sýn sinni á manninn sem þjóðlausan,

Machine Translated by Google

víxlanleg eining jarðarbúa; andleg réttlæting þess í spilltri kristni sem aðhyllist sjúklega „mannúð“, sem mun alltaf umburðarlynda meiri skaða til að forðast minni skaða; og sviksamleg fullyrðing þess um að tilbúnar og tölulega ákvarðaðar óskir fjöldans séu algild viðmið.

Sagan er saga félagslegrar hnignunar og endurnýjunar. Þjóðernissósíalismi er endurnýjunarúrræði tuttugustu aldarinnar við miklu hnignun nútímans undir hrörnandi, vanvirðandi og vanvirðandi hugsun og starfsháttum sem komu fram með röskun á gamla miðalda stöðugleikakerfinu af völdum vaxandi krafta kapítalismans og iðnbyltingarinnar; blómstraði undir frjálslyndi án skuldbindinga átjándu og nítjándu öld; náði hámarki undir lýðræði nítjándu og tuttugustu aldar; og mun leiða til heimssigurs kommúnismans fyrir lok þessarar tuttugustu aldar nema þjóðernissósíalisminn komist til valda í tæka tíð, yfir nægilegt svæði jarðar.

Þjóðernissósíalismi er því miklu meira en bara tímabundin stjórnmálaáætlun. Hann er söguleg tilhneiging til endurfæðingar: endurreisnarhreyfing okkar tíma, byltingarkennd hreyfing að umfangi og anda, sem leitar ekki málamiðlana við núverandi skipan, skaðlegar venjur hennar og fölsk gildi, heldur algerlega að skipta þeim út.

Sem slíkt er það alþjóðlegt og það nær til lífsins. Það er alþjóðlegt að því leyti að það er í eðli sínu gilt og lífsnauðsynlegt um allan heim, aðeins hæft af þeirri staðreynd að það er arískt í útgeislun sinni og hefð, og viðheldur og reiðir sig á eiginleika sem finnast par excellence hjá arísku þjóðinni.

Það er lífsvítt að því leyti að það er ekki þáttur lífsins, heldur allt lífið séð frá einni hlið. Það er hugarfar sem hægt er að tjá gagnvart nánast öllu og öllu. Þjóðernissósíalismi stendur óþreytandi gegn öllum birtingarmyndum heilsubrests, ljótleika og hnignunar á menningarlegu og andlegu sviði, ekki síður en á stjórnmála- og efnahagssviðinu. Reyndar er það lífsháttur. Maður kallar sig ekki þjóðernissósíalisma sem einungis merki um vitsmunalega staðfestingu. Hann fæðist með tilhneigingu til þjóðernissósíalisma, hugur hans þráir fagurfræðilega greiningu og uppfyllingu heilbrigðs lífsmynsturs, og hann ekki...

Machine Translated by Google

hugsar aðeins og finnur, en hegðar sér eins og þjóðernissósíalisti, ef hann er það í raun og veru.

Í heild sinni í umfangi og hugsun jafngildir nasistahyggja heimspeki og trú. Hún metur gott og illt, rétt og rangt, sem það sem gagnast eða skaðar fólkið; og í stað tilfinningalegrar veikleika lýðræðishugans viðurkennir hún að markmiðið helgi meðalið, að því gefnu að meðalið stangist ekki á við markmiðið.

Það setur lífinu merkingu og tilgang af alheimsvídd sem persónulegri uppfyllingu, innan samfellu og þroska fólksins, milli spírunar í móðurkviði út úr ættlínu fólksins og umbreytingar grafarinnar, með efnislegri endurdreifingu hennar til alheimsins.

Grundvallarviðmið og aðalgildi þjóðernissósíalismans, sem allt annað sprettur af, er, eins og Adolf Hitler gerir skýrt grein fyrir í Mein Kampf, hugmyndin um alþýðuna, sem sést sem nauðsynlegt umhverfi mannsins og raunar framlenging persónuleika hans.

Þýðing þjóðarinnar er fyrst og fremst þýðing kynþáttasamfélags. Hún er þjóðernisleg stækkun fjölskyldunnar. Maðurinn er ekki sjálfstæð eining og markmið í sjálfum sér, eins og spekingar frjálslyndis og lýðræðis halda fram. Hann tilheyrir þjóð sinni. Líf hans, sem hluti, er samofið lífi heildarinnar, ekki aðeins nútíðar, heldur fortíðar og framtíðar, því þótt menn komi og fari lifir þjóðin áfram, samfellt, eilíft, að því gefnu að meðlimir hennar uppfylli skyldur sínar gagnvart henni. Þannig, með því að samsama sig þjóð sinni, lengir maðurinn líf sitt með fjölbreytni forfeðra sinna og afkomenda og öðlast þannig ódauðleika.

Þjóðin er til í smærri og stærri myndum, allt frá fjölskyldu, til ættbálks, til ættbálks eða svæðisbundins samfélags, þaðan til þjóðarinnar og lengra til kynþáttarins. Í nútímanum hefur hugmyndin um þjóðina orðið of mikið tengd þjóðum samtímaríkjanna. Tilfinningin um skyldleika og samfélag, sem réttilega teygði sig frá ættbálknum og smáríkinu til nútíma þjóðríkisins, hefur hins vegar orðið allt of einbeitt á þessu stigi. Lægri og smærri, en jafn mikilvæg, samfélög innan þjóðríkisins hafa verið rofin og svipt lífskrafti, á meðan útþensla þjóðvitundar frá þjóðríkinu til alls kynþáttarins hefur verið hamluð. En til þess að þjóðvitundin sé heilnæm og öflug verður hún að streyma frá rótum sínum í gegnum staðbundið og héraðslegt.

Machine Translated by Google

samfélög að mörkum kynþáttarins, því að fullt öryggi og velmegun hlutanna er aðeins að finna í heildinni.

Í dag, og í framtíðinni, verður nasistahyggja að fela í sér þessa nauðsynlegu útvíkkun skyldleika- og samfélagskenndar út fyrir mörk samtímaþjóðríkisins og hefðbundinnar þjóðernishyggju, þannig að þjóðríkið verði millistig í uppbyggingu þjóðarinnar og þjóðernishyggja þess og kynþáttafordómar verði óaðskiljanlega undirgefnir þjóðernishyggju alls kynsins.

Á sama tíma þarf að endurlífga heimamenn, viðurkenna og virða héraðsþjóðir og veita þjóðernisfrelsi sitt vegna aðskilnaðar.

Trú nasistastefnunnar á alþýðuna sem grundvallargildi og heildarsýn hennar leiðir, í óeiginlegri merkingu séð, til þess að hugsa með blóðinu í öllum málum.

Þetta leiðir strax og óhjákvæmilega til skilgreiningar á ríkisborgararétt sem kynþáttar: aðeins þeir sem eru meðlimir þjóðarinnar eru meðlimir þjóðarinnar, og aðeins þeir sem eru meðlimir þjóðarinnar geta verið ríkisborgarar – til að umorða fjórða af tuttugu og fimm atriðum Nasdapólitíu-stjórnar Adolfs Hitlers.

Það vekur einnig upp þá trú að það sé ekki aðeins nauðsynlegt að varðveita kynþáttaeinkenni fólksins, heldur einnig, með erfðahyggjuaðgerðum, að bæta gæði fólksins. Það er byltingarkennd fullyrðing nasistastefnunnar að leiðin að raunverulegum framförum liggi í því að ala upp betri manneskjur.

Þar sem allir borgarar eru af sama kynþætti, hafa þeir yfirgripsmikið skyldleikatengsl sem sameina þá sem blóðbræður umfram allan stéttamun og persónulegan greinarmun. Þjóðareining, þ.e. samheldni og fyrirtækjalíf í stað stéttabaráttu vinstri og hægri, er ein af helstu aukareglum nasistastefnunnar. Öll störf og áhugamál, alls kyns einstaklingar og öll starfssvið, verða að vera samþætt fyrirtækjalífi samfélagsins.

Félagsleg einingartilfinning verður að finna raunverulega birtingu í, og örvast af, einlægri og djúpri umhyggju fyrir félagslegu og efnahagslegu réttlæti. Meðvitund um skyldleika og umhyggja fyrir sameiginlegu hagsmunum fólksins krefst þess að allir borgarar hafi jöfn tækifæri til að þróa og nýta hæfileika sína og...

Machine Translated by Google

hækka í samræmi við verðleika sína; og að hver borgari verði að fá sanngjarna endurgjald fyrir þjónustu sína við samfélagið og jafnvel einfaldasti verkamaður tryggingu fyrir nauðsynjum lífsins.

Þannig komum við að sósíalíska þættinum í þjóðernissósíalisma.

Þetta er ekki marxískur sósíalismi ríkiseignar á framleiðslu- og dreifingartækjum, sem er efnahagsleg ofstjórn maurahaugsins og er jafn andstyggilegur og rándýr einstaklingshyggja kapítalismans, sem er efnahagsleg undirstjórn eða stjórnleysi frumskógarins. Þess í stað er þetta alþýðusósíalismi eða stjórnun einkafyrirtækja til að skipta ávöxtum sínum á sanngjarnan hátt við sanngjarnar aðstæður. Efnahagslegt óréttlæti og félagslegt illt kapítalismans hefur alið á marxisma, með skaðlegri mynd opinberrar stjórnunar á hagkerfinu, og valkosturinn við hvort tveggja liggur í þjóðernissósíalisma.

Þjóðhugsjónin, sem felur í sér vörn kynþáttarins, einingu þjóðarinnar og velferð fólksins, skapar forystu og yfirstétt í þjónustu þessara markmiða hjá nasistastefnunni. Hugmynd hennar um náttúrulegt skipulag felur ekki aðeins í sér að menn fæðist í þjóðinni til að lifa innan hennar, heldur einnig að þeir búi yfir arfgengum hæfni til að þjóna samfélaginu.

Þar af leiðandi, til að hámarka hag allra, verður sá sem er yfirmaður að leiða þann sem er undirmaður. Náttúrulegir leiðtogar verða að vera valdir, stofnaðir sem stigveldisleg yfirstétt undir æðsta leiðtoga og veittir þeim vald til að gegna hlutverki sínu.

Ólíkt frjálslyndi lítur nasistahyggja ekki á stefnuvald ríkisins sem eitthvað í eðli sínu kúgandi, heldur sem mikið, gagnlegt vald til leiðsagnar og gerðardóms, hvatningar og verndar. Hún heldur uppi yfirlýsingunni: „Allt fyrir alþýðuna og alþýðan fyrir alla.“ Hún heimilar allar nauðsynlegar leiðir, á hvaða sviðum sem er, til að tryggja að allir og allt í samfélaginu sé í sátt við þetta.

Það lítur á skyldu nasistastjórnar sem fulltrúi vilja fólksins, ekki hugsað sem skammvinn geðþótta einhvers lýðræðislegs múgs, heldur sem æðri hagsmuni samfélagsins, skoðað í sögulegu samhengi sem samfelld tilgangsgerð, sem nær ekki aðeins til almenningsheill nútímans, heldur einnig arfleifðar fortíðarinnar og þarfa framtíðarinnar.

Machine Translated by Google

HVÍTT AFLÖG

XV. KAFLI

Þjóðarsósíalismi

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Hingað til hefur þessi bók að mestu leyti verið gagnrýnd.

Nú er kominn tími til að kynna uppbyggilegar áætlanir um uppbyggingu og sköpun.

Ég hef lagt árs rannsóknir og hundruð blaðsíðna í að hjálpa lesandanum að sjá og skilja að vestræn siðmenning er innan fárra ára frá því að rómversk siðmenning líði undir lok – gleymskunni – og að hann mun persónulega þjást örlög milljóna manna sem þegar hafa fallið í hendur gyðinglegra dauðvina vestrænnar siðmenningar – þrældóms eða, líklegra, morðs – nema við finnum einhvern veginn viljann og viskuna til að hætta að flýja óvininn og ráðast á hann með hvítum byltingu!

Hvernig fer maður eiginlega að því að skapa byltingu?

Eigum við öll að láta skegg vaxa, þjóta út á götur og byrja að hrópa, veifa höndunum, kasta sprengjum og á annan hátt hegða okkur eins og staðalímyndin af „byltingarmönnum“? NEI! Auðvitað ekki. Byltingin okkar hefur verið öll undirbúin fyrir okkur.

Hitler innblés, skipulagði og framkvæmdi tiltölulega friðsamlega byltingu, byltingu sem kostaði mun færri mannslíf en bandaríska byltingin, og óverulega fjölda mannslífa samanborið við nokkrar sem gyðinga-bolsévíkar hafa nokkurn tímann framkvæmt.

Ekki nóg með það, heldur var bylting Hitlers, eins og hann lofaði í Mein Kampf, 100% „lögleg“ – réttmæt – formlega yfirlýstur vilji meirihluta þýsku þjóðarinnar, samþykktur bæði af æðsta framkvæmdastjóra Þýskalands, von Hindenburg, og af þýska „þinginu“, Reichstag. Hitler hafði mörg tækifæri til að ná völdum með valdi og hefði getað gert það auðveldlega árið 1931. En Hitler trúði því að bylting gegn vilja fólksins, bylting sem aðeins nær völdum með valdi, gæti ekki varað lengi.

Hitler, eins og ég, trúði því að leiðtogi væri óvinur siðmenningarinnar. nema hann hafi vilja þjóðarinnar á bak við sig.

Hvernig get ég þá verið að kalla eftir „byltingu“? Hvernig get ég skrifað „að drepa og vera drepinn“? Er ekki kjarni byltingar ofbeldis?

Ekki endilega

Það getur verið einhvers konar ofbeldi, já. Þegar morðingi ræðst á þig og þú stendur frammi fyrir valinu á milli dauða eða að takast á við eitthvað.

Machine Translated by Google

dauðinn sjálfur, þá er ofbeldi eini möguleikinn. Og Vesturlönd
Siðmenningin er vissulega undir árás óvinar sem reglulega, eins og stefnumál, drepur og framfylgir miskunnarlausari fjöldamorðum en nokkur annar hópur í sögunni.

Við verðum því að vera nógu ofbeldisfull til að stöðva kommúnistahreyfinguna dráp óvinarins og nógu miskunnarlaus til að brjóta niður vald hans.

Árið 1923, þegar Rauðu hótuðu að ná völdum í Bæjaralandi, báðu þjóðernissinnar, íhaldsmenn og hershöfðinginn Ludendorf Hitler um að leiða „Putsch“ – uppreisn – í München. Þá var veikburðamaðurinn
Leiðtogarnir sviku hann á síðustu stundu. „Byltingin“ var kúguð og Hitler var sendur í fangelsi.

En þetta var ekki bylting gegn vilja fólksins, eins og atburðirnir sönnuðu síðar. En kjarni raunverulegrar byltingar er ALDREI BARA blóðsúthellingar og umbyltingar. Í ósvikinni og varanlegri byltingu eru ofbeldi og dráp aðeins ein skynsamleg leið að róttækum breytingum á...

Almenn andleg sýn – ytri birtingarmynd æðsta vilja mannsins til að koma á nýju fyrirkomulagi efnislegra mála í samræmi við innri hugsjón.

Yfirvaldið sem flestir þeirra sem eru við völd í dag beita er ómengað harðstjórn, þótt það sé hræsnisfullt dulbúið sem „lýðræði“. Það er ekki góðviljað, greint vald til að viðhalda reglu og réttlæti sem stofnfeðurnir komu á fót í þágu hvítra manna.

Bylting okkar verður að byggjast traustlega á þeirri hugsjón að eyða ólöglegu valdi harðstjóra og endurreisa réttláta samfélagsskipan sem byggir á traustum yfirvaldi sem kemur beint frá fólki okkar.
og er veitt leiðtoga að vild.

Trúið þið því eða ekki, það er einmitt það sem Adolf Hitler gerði fyrir Þýskaland og það sem við verðum að gera fyrir Bandaríkin.

Bylting okkar, í stuttu máli, verður ekki aðeins að hafa sem drifkraft og markmið haturs og tortímingar óvinarins, heldur verður hún að vera gegnsýrð af algjörri ásetningi um að koma á réttlátu samfélagsskipulagi þar sem hver maður getur náð sem bestum möguleikum sem farsæll, hamingjusamur og afkastamikill hluti af hinum mikla hvíta kynþætti okkar.

Hvað er svona réttlát samfélagsskipan?

Það er engin þörf á þessari vísindalegu skilningi
meginreglur um farsælt hóplíf meðal þeirra sem eru í heilbrigðum lífsstíl

Machine Translated by Google

samfélög þar sem eðlishvöt eru óskert. Dýr, til dæmis, hafa skipuleg og farsæl „samfélög“ vegna þess að náttúran gefur hverri félagsveru alla þá eðlishvöt sem hún þarfnast til að lifa vel í hópum.

Úlfar, maurar, býflugur – og apar – hafa til dæmis mjög skipulögð og fullkomlega heilbrigð, skipulögð samfélög.

Frummenn höfðu heilbrigð samfélög. Síðan gerði vaxandi stjórn mannsins á náttúrunni honum kleift að flýja náttúrulegt umhverfi sitt, umkringja sig gerviefnum og munaði þar til hann varð dekadent og fullur af hrokafullum yfirlæti – yfirlæti sem í dag er kallað „frjálshyggja“.

Aðeins með því að snúa aftur til einfaldari og frumstæðari lífsaðstæðna hugsunarlausra og ósiðmenntaðra dýraheima og fylgjast með virkni eðlishvötanna sem skaparinn hefur gefið þeim,
Getum við fengið innsýn í undur þess sem okkur hefur einnig verið gefið – og sem við höfum hent burt?

Náttúran hefur skapað „kyn“ sem hún getur gert tilraunir með og leitað að sífellt betri kynjum, rétt eins og góður bóndi gerir. Skaparinn, sem er óendanlega vitrari bóndi en nokkur maður, krefst algerlega hreinleika, heilagleika – LÍFFRÆÐILEGS HEILDAR hvers hóps.

En náttúran, líkt og bóndi sem ræktar kýr, getur aðeins bætt kynið með því að hlúa að betri gerðinni og útrýma þeirri lakari. Náttúran klárar þetta verkefni með sem mestum árangri.

Öflug eðlishvöt sem okkur er gefin: ÁST á okkar eigin og HATUR á þeim sem troða sér inn – eða „utanaðkomandi“.

Þessir tveir eðlishvötar eru jafn mikilvægar: Ást er ekki „góð“ en hatur er „ill“ — sem er sú skíthæll sem Gyðingar, frjálslyndir, hippar, hinsegin og hálfvitar elska svo innilega.

Ástin er sannarlega ótrúlega öflug og góð þegar hún er NÁTTÚRULEG. ÁSTIN, sú náttúrulega og heilbrigða tegund, er sannarlega það sem lætur heiminn snúast og er fallegasta og heilagasta kraftaverk sem við höfum nokkurn tíma séð hér á þessari jörð.

EN ÁN DAUÐVEIKS HATA Á ÞVÍ SEM
ÓGNAR ÞVÍ SEM VIÐ ELSKUM, ÁSTIN ER TÓM
ORÐ, SLÁTTARORÐ FYRIR HIPPÍA, HEKKI OG HUGLEIKA.

Machine Translated by Google

Mig langar að skrifa miklu meira um þetta tiltekna lögmál félagslegs lífernis, því eins og við munum sjá, þá er LÍFFRÆÐILEG HEILDARLEIKI kjarni, algert markmið og endir nasistastefnu þegar hún er beitt á aríska samfélag – og reyndar á hvert heilbrigð mannlegt samfélag sem hefur nokkurn tímann verið til.

En það er einfaldlega ekki pláss í þessu verki fyrir bók sem hægt væri að skrifa um þetta efni eitt og sér. Ég get aðeins dregið saman með því að segja að fyrsta lögmál allra hóplífs félagsvera er LÍFFRÆÐILEG HEILDARLEIKI; algjör og óbilandi hollusta við eigin kynþátt byggð á... samtals

neyslumikil ást og algjört, óbilandi hatur á öllum utanaðkomandi aðila sem ráðast inn og hóta að blanda genum þeirra við gena kvenna í eigin hópi.

Þessi lög birtast daglega í ást á sinni eigin tegund og hatri á árásargjörnum óboðnum gestum (þess vegna hafa flestir heilbrigðir hvítir einstaklingar slíka eðlislæga andúð á „negrum“, Gyðingum og öðrum „útlendingum“).

Næst mikilvægasta lögmálið eru lög um LANDSVEITI.

Til dæmis munu tíu eða tuttugu karldýr af þessum smáu hitabeltisfiskum sem kallast „sverðhalar“ hver um sig afmarka hluta af búrinu um leið og þeim er komið fyrir í því og þeir munu ráðast á alla innrás annarra karldýra.

Ef kvenfiskar eru settir í búrið munu karlfiskarnir berjast um þær, eins og búist var við. En það sem kom vísindunum á óvart var að kynlíf er ekki sterkasta hvötin í lífi þessara litlu fiska.

Ef þú byrjar að kæla vatnið í búrinu þeirra, geturðu náð því stigi að vatnið er svo kalt að karldýrin gefa ekki lengur mikinn gaum þegar þú setur kvendýrin í búrið. Þegar vatnið verður svo kalt
Þeir eru næstum því orðnir eins kaldir og þeir væru að drepa litlu fiskana, en gefa kvenfiskunum engan gaum. En jafnvel þegar þeir eru næstum því að frjósa í hel, þá koma þeir samt grimmir fram til að verja LANDSVÆÐI SÍTT – einkaeign sína!

Þjóðernissósíalismi byggir meðal annars á þessari hugmynd um einkaeign. Lögmál landsvæðis birtist sem „þjóðernishyggja“ og einkaeign í mannlegu samfélagi.

Í dýraríkinu er leiðtoginn aldrei valinn með atkvæðagreiðslu, heldur alltaf með náttúruvali sem náttúran hefur komið á sem einu öruggu aðferðinni til að tryggja að hópurinn sé leiddur af þeim bestu.

Machine Translated by Google

– bardagi. Þetta hef ég kallað lögmál FORYSTA.

Þegar hver meðlimur dýrasamfélags hefur lært sinn stað í náttúrulegri líffræðilegri röð seiglu, visku og snilldar, sest hver meðlimur að í sínum eigin sess og hópurinn er tiltölulega friðsæll og skipulögður. Það er ekki fyrr en ungir karldýr byrja að þroskast og þurfa að berjast sig upp eða niður stigann sem alvarlegar átök eiga sér stað. Og um leið og hvert karldýr lærir hverjum það getur barið og hver getur barið hann, sest það að og lifir friðsamlega og ánægða á þeim stað sem það hefur fundið sér.

Þannig eru tvær grundvallarreglur eða lögmál alls hóplífs staðfest – FORYSTA þeirra bestu og náttúruleg stigveldi eða forystukvarði allra annarra meðlima hópsins – STAÐA.

Að lokum sýnir rannsókn á dýraheiminum að kvendýr halda sig utan við málefni karldýranna og sérhæfa sig í að framleiða og ala upp ungviðið með því að skipuleggja heilbrigðar fjölskyldur. Í stuttu máli: Það eru fimm grundvallarlögmál um allt hóplíf, sem ég hef kallað „LÖG ÆTTBLAÐSINS“;

(1) Lögmálið um LÍFFRÆÐILEGA HEILDARLEIKA (ást að innan, hata að utan);

(2) Lög um LANDSVÆÐI (einkaeign);

(3) Lögmálið um FORYSTA (af þeim bestu);

(4) Lögmálið um STÖÐU (eða náttúrulega stöðu hvers einstaklings í hópi); og

(5) MÓÐURHLUTVERK fyrir konur.

Með þessum náttúrulegu meginreglum í verki, eins og þær eru um allan heim félagsfælinna dýra, ríkir tiltölulega friður og regla í hópnum.

Það er aðeins þegar hópurinn er á einhvern hátt neyddur til að búa í óeðlilegar aðstæður að guðsgefnu eðlishvötin til að hlýða þessum járnhörðu náttúrulögmálum bregst.

Þegar þú metur allt þetta í eigin huga skaltu hugsa um hið augljósa „brjálað“ mynstur unglingabrota. Við höfum synina og

Machine Translated by Google

Dætur sumra af þeim sem eru „ríkustu“ og efnustu einstaklingar virðast skyndilega verða brjálaðar, berja gamalt fólk, rífa upp hluti í óþarfa skilningi, taka eitruð lyf og verða hrokafullir, félagsfælnir glæpamenn. Á sama tíma sjáum við að börn sumra fátækustu hópanna í samfélagi okkar framleiða nánast enga afbrotamenn.

Þangað til mjög nýlega, til dæmis, voru ungir Kínverjar aldrei afbrotamenn (og vanskilahlutfall þeirra er enn mun lægra en aðrir hópar). Ungt fólk í samheldnum, jafnvel þótt það sé mjög fátækt, hópum er oft ósnert af nútíma brjálæði unglingaafbrota.

Hvers vegna er þetta? Hvers vegna ætti auðugur ungur drengur eða stúlka að verða þjófur, skemmdarvargur og vera harkalega félagsfælinn þrátt fyrir alla hugsanlega kosti, á meðan börn sumra fátækustu íbúa Bandaríkjanna eru vel aðlöguð og uppbyggileg?

Svarið er að börn sem eru alin upp í hópi sem hefur tekist að viðhalda einhverju af lögmálum náttúrulegs hóplífs („Lögmál ættbálksins“), sem finnst þau vera trygg ...
meðlimir hóps, „ættbálks“, að þeir „tilheyri“ einhverju eða einhverjum sem er verðugur og hafa því tilfinningu fyrir fimm grundvallarlögum alls hóplífs, eru ekki pirraðir, ekki týndir og ekki
tómt.

Gyðingar, með útbreiðslu frjálslyndis og kommúnisma, hafa meðvitað og vísindalega farið að því ferli að afmá úr sálum fólks okkar allar minningar um hin helgu „ættbálkslag“, sem ein og sér geta gert hóp mannkyns heilbrigðan, hamingjusaman og friðsælan.

Engin manneskja getur lifað í friði og afkastamikilli hamingju
UTAN einhvers konar „ÆTTKVÖLD“ sem hann er hluti af
MJÖG TROGGUR og sem aftur STYÐUR HANN
ANDLEGA.

Gyðingar hafa dreift ólýsanlega skaðlegri hugmynd um „alheimshyggju“, „einn-heimshyggju“ – einum múg kynþáttalausra, ríkisfangslausra og sundurleitra einstaklinga – sem æðstu hugmynd mannkynsins. Jafnvel íhaldsmenn hafa látið blekkjast til að lofa þennan sama óeðlilega, sundurleita, ofur-einstaklingshyggjulega, GYÐINGA sjúkdóm samfélagsins.

Machine Translated by Google

Gyðingar segja okkur að lögmálið um líffræðilegan heiðarleika (ást að innan, hatur að utan) sé „rasismi“ – „fullkomna illskan“ allra tíma! Okkur er sagt að ef við elskum ekki gula menn, svarta menn – og sérstaklega Gyðinga – eins mikið og okkar eigið fólk, þá erum við grimm, öfugsnúin og dæmd – við erum „rasistar“. Milljónir aumkunarverðra hvítra kjána trúa þessari gyðingalygi!

Okkur er sagt að LÖG UM LANDSVÆÐI (einkaeign) sé óeðlileg græðgi og að sæmilegir menn hljóti að vilja deila öllu og hafa enga löngun í sína eigin einkaeign. Þeir kalla þetta „marxíska sósíalisma“, „kommúnisma“ og ýmis önnur nöfn sem gefa til kynna umhyggju fyrir „samfélagi“ og „samfélagi“ – en öll ráðast þau á hjarta öflugustu og einu hvata í lifandi verum til að byggja upp, skapa og framleiða. Fleiri milljónir trúa þessum gyðingalygurum.

Gyðingar segja okkur að LÖGMAÐURINN UM FORYSTUNA (stjórn hinna bestu) sé „einræði“ og að við verðum að stefna að „lýðræði“ (stjórn múgsins): Milljónir hvítra Aría hafa verið sogaðar inn í að trúa þessum sírenusöng „lýðræðisins“, þangað til að múgur af mannlegu rusli hryðjuverkar nú alla þjóðina okkar.

Gyðingar segja okkur að lögmálið um stöðu (það að koma á fót náttúrulegri röð hæfni hvers og eins á réttum stað) er „stéttanýting“ og að náttúrulegir leiðtogar samfélagsins – þeir sem hafa náð árangri – verði að vera brotnir niður og myrtir af þeim sem ekki hafa gert það. Heilu þjóðirnar fullar af góðum hvítum Aríum hafa verið sogaðar með þessari viðurstyggilegu gyðinglegu aðferð til að sundra og sigra fólk okkar með stéttabaráttu.

Að lokum er okkur sagt af þessum ástúðlegu Gyðingum að sérhæfing kvenna í barnauppeldi sé dýrsleg þrælkun kvenna okkar, að konur eigi að vera dómarar, vélstjórar, herforingjar og viðskiptastjórar. Afleiðingin er auðvitað vaxandi eyðilegging þessarar helgu og fallegu stofnunar allra heilbrigðra menningarheima, móðurhlutverksins, og með því heimilisins og fjölskyldunnar. Allur vestræni heimurinn okkar hefur fallið fyrir þessu „lýðræðislega“ gyðingasvindl, sem hefur gert konur að aumkunarverðustu fórnarlömbum gyðingasjúkdómsins. Milljónir „nútíma“ kvenna eru vonlaust týndar, pirraðar og algjörlega vansælar, jafnvel þótt þær séu að kvarta yfir fleiri „réttindum“ í gegnum hátalara og ...

Machine Translated by Google

að ganga um í helvítis, herskáum, stjórnmálasamtökum.

Á sama tíma eru milljónir fjölskyldna án hlýrra, yndislegra mæðra og heimili eru að verða meira eins og lúxusfangelsi en kraftaverk kærleika og hlýju sem voru heimilin fyrir öld síðan.

Hefur þú einhvern tíma velt því fyrir þér hvers vegna svona margir ungir afbrotamenn safnast saman í glæpagengi? Í mörg ár, eins og flestir, hélt ég að þetta væri óeðlileg öfugsnúningur hjá „vondum“ strákum, því ég var alinn upp í eins konar borgaralegum „púpuhjúp“ og vissi lítið um hrottalega veruleika lífsins.

En þegar maður skilur lögmál félagslegs lífs allra vera – þörf mannsins til að lifa eftir „lögum ættbálksins“ –
„gengi“ verður skiljanlegra.

Þetta sýnir að börnin okkar hafa að minnsta kosti enn heilbrigða eðlishvöt, jafnvel þótt ytri birtingarmynd þessara eðlishvöta sé grimm og andfélagsleg vegna óeðlilegra aðstæðna sem algjörlega óheilbrigð borgarumhverfi þeirra þrýstir á þau.

Athugið að fyrsta einkenni gengisins er „einkaréttur“.
Þau „halda sig saman“ af ofstæki. Ráðast á einn og þau ráðast öll á þig. Ef þú ferð í færi með eina af konum gengisins ertu dauður. Þau
eru ástríðufullt trygg hvert við annað. Og þeir hata útlendinga og árásarmenn enn ástríðufyllra.

Þeir hafa endurtekið heilög lögmál náttúrunnar um LÍFFRÆÐILEGA HEIÐARLEIKI, hóptryggðar, þótt þeir viti ekki hvers vegna.

Takið eftir að það næsta sem gengin gerir er að afmarka „torf“ – landsvæði. Vei þeim sem brýtur gegn því „torfi“ – brýtur gegn „einkaeign“ gengins! Gæti nokkuð meira ...
augljóslega dæmi um lög um landsvæði?

Gengið er aldrei leitt af „lýðræðislegum“ kosningum, heldur af þeim hörðustu, þeim bestu (samkvæmt stöðlum gengsins). Hér er klassískt dæmi um lögmál FORYSTA.

Taktu eftir hvernig hver meðlimur glæpagengis er fullkomlega meðvitaður um nákvæmlega sinn stað innan gengisins – hver er fyrir ofan hann og hver fyrir neðan. Látum hvern sem er reyna að komast upp á hann, og hann verður brotinn. Látum hann Reyndu að færa þig upp um eitt þrep og gaurinn fyrir ofan mun rústa honum. Hér gildir lögmálið um STÖÐU – rétt eins og í náttúrunni.

Og að lokum, fylgstu með konunum í genginu. Gefa þær eitthvað

Machine Translated by Google

Skipanir til leiðtogans? Nei! Þjóta þau um og krefjast „réttinda“? Algjörlega nei! Þau hegða sér eins og kvendýr í öllum öðrum dýraheimum og reyna ekki að hegða sér eins og karldýr. Þau státa af hlutverki sínu sem kvendýr, sem „tilheyra“ og hjálpa stolt öflugu karldýri. Og þetta er einmitt hlutverk kvenna í heilbrigðum og hamingjusömum samfélögum.

(Það er áhugavert að taka eftir því að gyðinglegu freudísku geðlæknisfalsararnir eru neyddir til að snúa aftur til laga hópsins, laga ættbálksins – til að „lækna“ fíkniefnaneytendur og alkóhólista. Þeir mynda hóp og sterka hollustueðli þeirra við þann hóp
geta stundum sigrast á einmanalegum, einstaklingsbundnum veikleikum)

Svartir, líka, í blindri og heimskulegri baráttu sinni, eru að gera það sama, mynda ósjálfrátt hollustu við svarta, hrópa „svart vald“ og kalla hver annan „sálarbræður“.

Þrátt fyrir mestu fátæktina í Lower East Side í New York borg á fyrstu árum innflytjenda Gyðinga, þá héldu jafnvel þessir ömurlegu gyðingaúrgangshópar frá Evrópu saman með slíkri ofstækisfullri hóptryggð og hlýddu öllum „lögum ættbálksins“ að nánast engin afbrot og engin glæpur gegn hvor öðrum var á meðal þeirra. Reyndar er hóptryggð þessara Gyðinga kannski sú frábærasta í sögu heimsins. Hún hefur knúið þá áfram til nánast yfirráða yfir öllum heiminum – ekki vegna þess að þeir eru hugrakkari, vinna meira, eru gáfaðri eða verðugri en við hin – heldur vegna þess að þeir fylgja grundvallarlögmálum náttúrunnar og viðhalda hóptryggð. Á meðan við hin höfum fallið fyrir rotnu „einum heimi“ þeirra, „við-erum-öll-bræður“ rusli, sem sundrar samfélagi okkar, þá viðhalda Gyðingar samfélagi sínu með hóptryggð sem sagan hefur aldrei áður séð, og þannig fara þeir frá einum sigri til annars.

Það var ekki fyrr en Adolf Hitler, fyrir fimmtíu árum, fór að sjá allt þetta innsæislega sem nýja heimssýn, Weltanschauung þjóðernissósíalismans, að þeir sem ekki voru Gyðingar fengu fyrstu innsýnina í vaxandi heimsmynd. Vísindi um hóplíf manna. Það sem við höfum gert ósjálfrátt í aldir, og Gyðingar gera enn ósjálfrátt, það fór Adolf Hitler að sjá og skilja með innsæi.

Kjarni nasistastefnunnar er rasismi, sem í einföldustu orðum er einfaldlega sú trú að menn séu ólíkir í ágæti.

Machine Translated by Google

kynslóð nákvæmlega eins og allar aðrar lifandi verur, og að Hvíti maðurinn sé hingað til besta kynslóðin sem sést hefur, en Svarti maðurinn sé sá lægsti. Og eins og lesandinn man, þá er þetta allra fyrsta lögmál hóplífsins, „LÍFFRÆÐILEG HEILDARLEIKI“ eins og ég hef kallað það.

Andstætt við viðurstyggilegar lygar Gyðinga (og „íhaldsmanna“) var einkaeign öfluglega varin af Adolf Hitler. Krupp og aðrir stórir sem smáir landeigendur og kaupsýslumenn töpuðu aldrei krónu undir stjórn Hitlers, né heldur þýsku prinsarnir. (Á sínum tíma vildu ofstækisfullir „vinstrimenn“ í flokki hans ræna þýsku prinsunum og Hitler þurfti að leggja niður...)

uppreisn í eigin röðum til að vernda eignarrétt sinn, sem hann og gerði. Hitler var þjóðernissinni, trúði á landsvæði, einkaeign.

Óþarfi að taka fram að Hitler gaf fólki sínu FORYSTA – ekki sætt tal eða lýðskrum og þau elskuðu hann fyrir það. Þau fylgdu honum af ást og fúsleika eins og meðlimir allra hamingjusamra, farsælla og heilbrigðra samfélagshópa gera.

Friður og regla ríkti meðal fólks Hitlers, því hann kenndi að maður verðskuldaði og yrði að fá jafn mikla virðingu fyrir að vera góður skurðgrafari (ef það væru takmörk getu hans til að þjóna fólki sínu) og maðurinn sem gat fundið upp nýja og frábæra vél eða verið stjórnmálaleiðtogi.

Hver einstaklingur í Þýskalandi Hitlers naut virðingar fyrir sinn stað í samfélaginu, að því gefnu að hann fyllti hann eftir bestu getu. Þeir voru ekki ögraðir að eilífu (eins og Gyðingar ýta undir) til að krefjast... aðeins störf sem forsetar, stjórnarformenn og framkvæmdastjórar þegar sumir eru ekki fæddir með þessa sérstöku hæfileika.

Að mistakast í því sem maður gat gert, en jafnframt að skapa helvíti og stefna að því sem maður getur ekki gert, er að raska skipulegu og hamingjusömu samfélagi, að ekki sé minnst á að það pirri vonlaust þann einstakling sem neitar að gera það. viðurkenna sinn náttúrulega stað í heiminum.

Þannig viðurkenndi ríki Hitlers lögmálið um stöðu. Sérhver maður var heiðraður fyrir það sem hann gerði af trúmennsku og bestu viðleitni, óháð því hvort hann var bóndi, stríðsmaður, verkamaður, verksmiðjustarfsmaður eða hvað sem er.

Að lokum sá Hitler til þess að konur fengju aftur stöðu sína.

Machine Translated by Google

forn frumburðarréttur og heiðraður sem eiginkonur og framleiðendur hamingjusamra, heilbrigðra heimila – sem höfundar góðs fólks.

Lygarnar um Hitlerstímana eru nú svo gríðarlegar og öflugar að það er næstum ómögulegt að efast um þær. En ef þú hittir heiðarlegan og hugrökkan Þjóðverja sem lifði þessa miklu tíma (og hann er tilbúinn að tala þrátt fyrir hryllinginn sem ríkir í dag fyrir þá sem þora að segja sannleikann), þá munt þú komast að því að þýska þjóðin uppgötvaði hvað góð forysta og náttúrulegt...

Heilbrigt ástand er eins og undir stjórn Hitlers.

Til að koma í veg fyrir að sú þekking og þetta náttúrulega ástand samfélagsins breiddist út (og eyðilagði þar með sníkjudýratilvist Gyðinga) ögruðu þessir gyðingadjöflar okkur hinum til að fara og
slátra og eyða þessu kraftaverki hvítu arísku endurreisnar.

En náttúrulögmál er ekki hægt að brjóta niður, frekar en hægt er að „brjóta niður“ þá staðreynd að tveir plús tveir eru fjórir. Þú gætir hrætt fólk frá því að segja það og fengið það til að endurtaka „tveir plús tveir eru“.
sautján“ – en tveir og tveir eru samt fjórir, og það mun alltaf vera einhver með kjarkinn og viskuna, fyrr eða síðar, til að ráðast á hryðjuverkamennina og lygarana til að staðfesta sannleikann á ný.

Þetta er nú þegar að gerast um allan heim.

Ungu „gengin“ sem ég hef nefnt eru aðeins eitt merki um hvað er í raun að gerast. Fólk mun finna leið sína aftur til náttúrulegra „laga ættbálksins“.

Það sem Hitler gaf heiminum, sem nasistastefnu, er í vissum skilningi aðeins nútímaútgáfa af hinum fornu, náttúrulegu „ættbálkalögum“, uppskrift að hamingjusömu og heilbrigðu hóplífi sem hinn mikli andi gaf öllum lifandi verum, þar á meðal manninum.

Þjóðernissósíalismi er hvorki meira né minna en NÁTTÚRULEG REGLU (heiti sem að sumu leyti væri lýsandi fyrir veruleikann en „þjóðernissósíalismi“). Hitler þurfti að hanna nafn á hreyfingu sinni til að ná árangri í tilteknum stjórnmálalegum aðstæðum og var því neyddur til að nota nöfn og hugtök sem myndu ná markmiðum hans. Í Þýskalandi voru milljónir Þjóðverja sem litu á sig sem „sósíalista“ –

en voru í klóm Gyðinga sem stjórnuðu þeim. Í stað þess að heyja fleiri bardaga en hann þurfti, sagði Hitler í raun við þessar milljónir manna: „Ef þið verðið að vera 'sósíalistar', þá skulum við ekki vera Gyðingar“

Machine Translated by Google

„Sósíalistar“ – marxistar – við skulum vera „ÞJÓÐERSKIR Sósíalistar“, sem þýðir þjóðfélag. Við skulum vera „sósíalistar“ fyrir Þýskaland, ekki Gyðinga.

Og það virkaði! Milljónir og milljónir góðra manna og kvenna sem Gyðingar höfðu tælt til kommúnisma voru unnir aftur til eigin þjóðar og náttúrulegrar skipanar heilbrigðs hóplífs með aðferðum Hitlers.

Handan við grundvallarþætti náttúrulegrar skipanar, sem ég
Eins og ég hef sett fram hér að ofan, þá felur þjóðernissósíalismi í sér eitthvað miklu æðra og göfugra en nokkrar einfaldar reglur eða meginreglur. Þjóðernissósíalismi, sem heimspeki, felur í sér þá eilífu löngun sem finnst í öllum lifandi verum – já, í allri sköpun, í átt að hærra tilverustigi – í átt að fullkomnun – í átt að Guði.

Þessi „aðals“ hugmynd um nasistastefnu – hugmyndin um stöðug leit í allri náttúrunni að hærri og hærri, flóknari og fullkomnari tilveru – er frumspekilegur, yfirnáttúrulegur þáttur hugsjónar okkar.

Með öðrum orðum, hugtök um félagslegt réttlæti og náttúrulega skipan eru líffæri og taugar nasistastefnunnar en PERSÓNULEIKI hennar, „trúarlegi“ þáttur hennar – það sem lyftir henni upp fyrir strangtrúaða stjórnmálaheimspeki – dýrkun hennar gagnvart náttúrunni og trúarleg ást á miklum gjöfum óþekkts skapara.

Kristni, til dæmis, er miklu æðri en helgisiðir hennar, orð bæna hennar eða nokkur trúarjátning. Hún er ANDLEG VIÐURKENNSLA að hugsjónum trúaðs manns um andlega fullkomnun.
Þjóðernissósíalismi er sams konar viðleitni til sífellt hærri og hærri stiga hér á þessari jörð, en kristni er viðleitni til framtíðar og síðari lífs sem er ekki af þessari jörð.

Fyrir hinn venjulega „hermann“ í „her“ okkar, sem byggir upp og berst fyrir náttúrulegri reglu – nasistastefnu – nægir að virða og hlýða lögum og kenningum sem settar eru af háleitum hugsjónum heimspeki okkar, einungis með eðlislægri ást á þessum hugsjónum, kannski ekki með fullum skilningi á hæstu myndum heimspeki okkar.

En rétt eins og mestu kristnu leiðtogarnir hafa verið þeir sem ekki hafa verið uppteknir af smáatriðum og reglum heldur þeir sem voru „Guð“

Machine Translated by Google

„ölvaðir“ af hæstu hugsjónum trúarbragðanna, verða leiðtogar þjóðernissósíalískrar yfirstéttar okkar að deila þessari grundvallar trúarlegu nálgun. Fyrir þá verður hin sanna merking kynþáttakenningar okkar að vera hluti af hugsjónalegri „leitni þeirra til Guðs“.

Með því að samsama okkur algjörlega við okkar mikla kynþátt, fá hlutdeild í fortíð og framtíð dýrðar þess. Þegar við leggjum okkar af mörkum á einhvern hátt, sérstaklega með sjálfsfórn til að hjálpa kynþætti okkar á leiðinni að æðri tilveru, þá teygjum við okkur til Guðs – skapara meistarakynþáttarins.

Í stuttu máli, þótt aðferðir og reglur nasistastefnunnar, eins og þær eru settar fram hér, séu nægjanlegar fyrir flesta okkar, fyrir þá fáu hugsjónamenn sem eru tilbúnir og fúsir að fórna lífi sínu fyrir málstað fólks síns, þá hlýtur nasistastefnu að vera mjög raunveruleg trúarleg hugsjón - leit að Guði. nasistastefnu er eina hreyfingin sem hefur öðlast nægilega sjálfsþekkingu og innsýn til að geta skilið þessa hreyfingu frá frjálslyndri gervigreind og skammsýni og í átt að eilífri visku náttúrunnar. Algjör trú okkar á kynþátt, kröfu okkar um náttúrulögmál í samfélaginu, hagfræði og öllum öðrum sviðum mannlegrar starfsemi eru í öllum tilvikum meðvituð, vísindaleg beiting á járnlögmálum náttúrunnar, í stað hrokafullrar og skammsýnnar röngunar á lögum, eins og ýtt er áfram af hrokafullum, hnetuhárum frjálslyndum og marxistum.

Frjálslyndir og marxískir andstæðingar okkar eru alveg jafn blindir á því sem þeir eru að gera. En í öllum tilvikum mun koma í ljós að þeir eru í grundvallaratriðum hatarar náttúrulögmálanna, hrokafullir, menntaðir í hefðbundnum skilningi. „Hugfræðingar“ sem eru fórnarlömb þeirrar staðreyndar að „lítil þekking“ sé „hættulegt fyrirbæri“. Þar sem þeir hafa komist að því að þeir geta kennt svarta kongóbúum að flytja ljóð eða jafnvel haga sér eins og lögfræðingur eða læknir, þá blæs þeir upp yfir hæfileika sína til að slíta náttúrunni til að hún henti þeim og ímynda sér að þeir geti búið til sjálfstætt frumkvöðla, vestræna hvíta menn úr hvaða Hottentotti sem er. Þeir neita einfaldlega að viðurkenna þá staðreynd að náttúran hefur þegar gert svarta konuna að því sem hún er og engin mannleg stofnun getur búið til „silkiveski úr eyra gyltu“.

Þjóðernissósíalismi er eimað kjarni kærleikans til og virðing fyrir náttúrunni og kærleiksríku, meðvituðu og vísindalegu

Machine Translated by Google

beiting eilífra, réttlátra og fagurra náttúrulögmála á hverja stund tilveru mannsins. Á sama tíma viðurkennir nasistahyggja þörf mannsins fyrir æðri menningu en þá sem hugsunarlaus dýr frumskógarins búa yfir og lyftir þar beitingu náttúrulögmálsins frá nakinni, tönn-og-vígtennta samkeppni dýraheimsins, til dæmis, yfir í skipulega og skipulagða samkeppni, undir sanngjörnum reglum.

Andstæðingar okkar vilja útrýma samkeppni alveg – og
algjörlega óeðlileg hugmynd.

Þjóðernissósíalismi heldur því fram að maðurinn geti fínpússað og auðgað beitingu náttúrulögmálanna lífsins til hagsbóta fyrir manninn, en heldur því einnig fram að maðurinn geti ekki flúið eða ögrað náttúrulögmálunum. Milli ástands félagslegrar heilsu („þjóðernissósíalismi“ eða náttúruregla) og félagslegra sjúkdóma (gyðinga-marxismi) liggur „enginnmannsland“ tómleikans – staðurinn þar sem mennirnir eru hvorki dauðir né raunverulega til.
lifandi.

Lýðræði, „frjálshyggja“ og „íhaldsstefna“ eru hrein, ómenguð ástand tómleika. Þau hafa enga grundvallarsýn á lífið, engan skilning, engan lífskraft djúpt inni í sér. Þau eru fínleg brögð með fallegum orðum og orðasamböndum sem þýða ekkert. Þau leiða aðeins til ringulreið og ryðja brautina fyrir Gyðinga og bölvaðan, óeðlilegan kommúnisma þeirra.

Eina leiðin til að stöðva þetta gyðinga-svikaleik og ná tökum á hugum og hjörtum fólks okkar er að endurvekja náttúrulega reglu fyrir fólkið okkar – lög ættbálksins – sem ein og sér munu...
Gefðu okkur styrk og vilja til að endurreisa náttúrulega, líffræðilega yfirburði hvíta kynstofnsins og bjarga þannig vestrænni siðmenningu.

Ef þú eyðileggur samheldni náttúrulegrar reglu í hvaða hópi sem er, mun sá hópur verða kaotiskur, vonlaus, pirraður, týndur, tómur, grimmur og að lokum hjálparvana gagnvart öðrum hópi sem er sameinaður.
og hlýðir lögum ættbálksins.

Þess vegna hræða svartir í svo mörgum tilfellum heilu borgirnar.
Þau haldast saman. Ef þú slærð á einn þeirra, þá öskra milljón svartra á þig.
Þess vegna þorir lögreglan oft ekki lengur að handtaka þá, jafnvel ekki fyrir...
svívirðilegustu brot.

Og Gyðingar eru enn öflugri meðal okkar, fyrir sama

Machine Translated by Google

ástæða. Þau haldast saman.

Með því að bæta lögmálum ættbálksins við lögmál kynþátta sem við skoðuðum fyrr í IX. kafla, getum við myndað nýtt lögmál nútímasamfélags: lögmálið um hópyfirráð.

Í náttúruástandi mun það dýr eða sá frumstæði mannahópur sem er líffræðilega æðri, hópurinn sem samanstendur af bestu einstaklingunum, ber bestu genin og litningana, ráða yfir öllum óæðri hópum, vegna þess að allir hópar í náttúrunni (æðri eða óæðri) hlýða lögmálum ættbálksins jafnt.

Þannig er eini þátturinn sem virkar samkeppnishæfur í dýraheiminum líffræðileg ágæti ræktunar. En vísindaleg tæki, munaður og gyðingleg „frjálshyggja“ hafa svo gríðarlega eyðilagt ...
Hæfni nútíma, siðmenntaðs hvíts manns til að finna fyrir og hlýða „lögum ættbálksins“ náttúrunnar að hann hefur misst samheldni sína í hópnum; hann hefur losnað við samheldni sína sem félagsvera; hann er sundurleitur og sundurleitur. í milljónir einangraðra einstaklinga og hundruð þúsunda eigingjarnra „brýstihópa“, stétta o.s.frv. Þessi næstum algjöra sundrun hins mikla „ættbálks“ hvítra manna hefur gert okkur sem hóp máttlaus.

Lögmálið um HÓPYFIRRÁÐ meðal manna er sú regla að hver hópur sem fylgir náttúrulögmálum ættbálksins af ofstæki geti ráðið yfir hverjum þeim hópi sem óhlýðnast þessum lögmálum, sama hversu óæðri sú „ættbálk“ kann að vera sem hlýðir lögunum.

Þess vegna drottna svartir og gyðingar yfir hvíta manninum í Ameríku sem hvítir menn byggja og eiga. Þess vegna þolum við harðstjórn „minnihlutahópsins“. Sérhver skipulagður minnihluti úrgangs og manna...
Ruslið hefur vald – á meðan hinn mikli hvíti, ekki-gyðinglegi meirihluti er útbreiddur, hjálparvana, lamaður risi.

Markmið nasistabyltingar okkar er því að endurreisa lögmál ættbálksins fyrir fólk okkar, til að gera þeim kleift að rækta náttúrulega líffræðilega yfirburði þeirra á ný og veita Hvíta manninum yfirráð yfir því sem hann byggði upp og ætti að ráða yfir.

Þetta er nákvæmlega það sem Hitler og þjóðernissósíalisminn gerðu í Þýskalandi fyrir milljónir og milljónir sundraðra, atómbundinna manna sem voru sokkin í djúp vonleysis og ringulreið.

Hitler vann ekki slíkan ótrúlegan árangur meðal þjóðar sinnar.

Machine Translated by Google

vegna þess að hann var „harðjaxl“, vegna þess að hann hélt stórar og spennandi mótmælasamkomur, vegna þess að Þjóðverjar eru náttúrulega „dýr“, né heldur neinar aðrar ástæður sem lygar Gyðingar og frjálslyndir og íhaldssamir bandamenn þeirra nefna.

Ástæðan fyrir því að Hitler tókst að vinna félagslegt kraftaverk í Þýskalandi var sú að Hitler skildi innsæið allt sem ég hef skrifað og endurreisti NÁTTÚRULEGA FÉLAGSREGLU þjóðar sinnar.

Hitler kenndi fólki sínu að hætta að hata hvert annað sem einangrað, einmana og hrædd einstaklinga og gaf því aftur þessa heilögu tilfinningu fyrir þjóðerni, fyrir „ættbálki“; já, fyrir raunverulegu bræðralagi (ekki (tilbúið afbrigði sem Gyðingar selja). (Það er ekkert rangt og allt rétt við „bræðralag“ við sitt eigið fólk. Það er þegar Gyðingar reyna á lævísan og falskan hátt að útvíkka „bræðralag“ til að draga hettuna yfir „bróðurinn“ og reyna að gera okkur að „bræðrum“ með Súlum, dvergum, Kínverjum, búskmönnum og Gyðingum, að „bræðralag“ verður samheiti yfir kynþáttaóhöpp, eins og það hefur gert.)

Hitler gaf fólki sínu sama fórnfúsa anda hlýrrar kærleika til fjölskyldu sinnar og fólksins (sem er stór „fjölskylda“), sem sameinar og blessar alla náttúrulega félagslega hópa vera í ... sköpun.

Eins og ég hef bent á oft, getur enginn maður lifað hamingjusömum, farsælum og afkastamiklum sem einmana, bitur einstaklingur í stríði við alla sína náunga. Sérhvert okkar hefur djúpa þörf fyrir hlýju og kærleika hópsins síns, þeirra sem eru í líffræðilegri fjölskyldu hans. Nútímamaðurinn hefur misst þessa tilfinningu fyrir hlýju, tryggð og kærleika hópsins, og afleiðingin er ringulreiðin og andlega tómið sem við sjáum allt í kringum okkur í þessu hrörnandi vestræna samfélagi.

Hryllingurinn sem lýst er í fyrsta kafla þessarar bókar er bein afleiðing af nánast algjörri óhlýðni Bandaríkjanna við lög ættbálksins. Þessir hryllingar myndu halda áfram, jafnvel þótt allir Gyðingar og ...

Negrar áttu að hverfa á einni nóttu nema við endurreisum fyrir fólk okkar, eins og Hitler gerði, NÁTTÚRULEGA REGLU, „ættbálkslaga“.

Bylting okkar er því ekki efnisleg og líkamleg, heldur róttæk andleg breyting á tilfinningum fólks okkar:

Útrýming eigingjarnrar atómhyggju og græðgisfullrar, þröngsýnnar „einstaklingshyggju“; hvort sem það á að kalla það „frjálslyndi“,

Machine Translated by Google

„íhaldsstefna“ eða „lýðræði“ og endurreisn í hjörtum hvítra vesturlandabúa djúpstæðrar tilfinningar um kærleika til okkar eigin tegundar. Þessi kærleikur til hópsins birtist í viljanum til að fórna og gefa fyrir fjölskyldu sína – og stærri fjölskyldu kynþáttarins.

Machine Translated by Google

Í þessu signi vinces

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Langvarandi velgengni í neinu mannlegu viðleitni er aldrei afleiðing blindrar heppni. Að ná skýrt skilgreindu markmiði, hvort sem það er að ganga frá punkti "X" til punkts "Y", byggja hús eða skipuleggja fyrirtæki, er alltaf afleiðing þriggja þátta:

1. Hugræna hæfni til að skynja vandamálið sem um ræðir, þá andstöðu sem búast má við og bestu leiðina til að sigrast á þeirri andstöðu til að ná markmiðinu.

2. Viljinn og ákveðnin til að gera hvað sem er til að ná markmiðinu, óháð andstöðu.

3. Líkamleg úrræði, styrkur og hugrekki til að framfylgja og framkvæma áætlunina eða baráttuna sem hugurinn hefur hugsað og viljinn hefur ákveðið.

Ef einhverjum þessara þriggja þátta vantar í markmiði manns, þá mistekst er óhjákvæmileg, fyrirsjáanleg niðurstaða.

Maður sem er of heimskur til að skilja hina ýmsu þætti sem koma við sögu þegar reynt er að ganga frá punkti „X“ til punkts „Y“, þar sem leiðin á milli okkar er frumskógur fullur af snákum, hættulegum kjötætum og hita, og sem tekst ekki að vopna sig vopnum og kortum, lyfjum og öðrum búnaði, mun aldrei komast á „Y“, sama hversu þrjósk ákveðni hans er eða hversu sterkir vöðvar hans eru. Annar maður sem reynir sömu ferð, þótt hann skynji greinilega hætturnar og búi sig undir þær, og þótt hann sé vöðvastæltur, mun samt ekki ná „Y“ ef hann er svo óákveðinn og veikburða að hann heldur ekki áfram í baráttunni og beitir miskunnarlaust hvaða valdi sem er nauðsynlegt til að...

kæfa og tortíma öflunum sem standa gegn honum. Og þriðja mann sem hefur vitið til að skynja hætturnar og búa sig undir þær, og viljann og ákveðnina til að berjast í gegnum þær, jafnvel með mikilli hetjuskap, en sem er brothættur að líkama og því líkamlega

Machine Translated by Google

veikburða að hann getur ekki framkvæmt skipanir hugans og vilji hans getur ekki annað en látið undan sterkari andstæðingum sem hann mun mæta.

Það er með siðmenningar eins og það er með baráttu einstakra manna. Tugir stórmenninga hafa farist vegna þess að einn eða fleiri af þessum þremur þáttum, sem eru nauðsynlegir í baráttunni fyrir lífinu, hafa ekki tekist.

Villimennsk samfélög farast yfirleitt, ekki svo mikið vegna skorts á kraftmiklum vilja eða líkamlegum styrk, heldur vegna skorts á getu til að skynja raunverulegar aðstæður. Þau drukkna í hjátrú og hrasa í myrkri fáfræðinnar og eru yfirbuguð af líkamlegum kröftum ofbeldisfullra náttúruhamfara, hamfara og sjúkdóma sem siðmenntuðari samfélög hafa lært að takast á við.

yfirstíga.

Hins vegar farast siðmenningar, þrátt fyrir alla sína vitsmunalegu afrek og vísindi, oftast vegna viljabrests, minnkunar á þeirri grimmdarlegu og miskunnarlausu löngun til að lifa af og yfirráða sem upphaflega skapaði samfélagið. Þær verða „mannúðlegar“, eigingjarnar og mjúkar. Þær verða líkamlega veikar og háðar launuðum herjum og lögreglu til að berjast.

Baráttuandi, heiður, fórnfýsi og hetjuskapur forfeðra þeirra víkur fyrir vaxandi ást á þægindum, munaði og hugleysi sem dulbúið er sem „mannúðarstefna“.

Þegar siðmenning nær þessu hnignunarstigi getur aðeins mjög sjaldgæfur sögulegur atburður stöðvað endanlegt hrun samfélagsins, þar sem hnignunin verður daglega augljósari. Aðeins þegar deyjandi samfélag hefur enn næga lífsorku til að skapa andlegan risa, guðdómlegan endurminning á fornum hetjudáðum fólksins, sem getur hneykslað og rekið siðmenninguna út úr náttúrulegum skilningi sínum...

Söguleg nótt svefns og dauða, þrátt fyrir sjálfsvígshugsandi andstöðu deyjandi þjóða sem þrá aðeins „frið“ og dauðans blund, getur samfélag enn á ný risið upp um stund.

Vestræn, arísk siðmenning fór framhjá sögulegum punkti þar sem engin afturhvarf var á leið sinni út í óvissu á nítjándu öld, eins og Spengler, Chamberlain og fleiri tóku fram. Ef það væri ekki fyrir ótrúlega og undraverða komu Adolfs Hitlers á síðustu öld...

Machine Translated by Google

Á mögulegri stundu hefði eina þolanlega leiðin fyrir greindan, skarpskyggnan og næman mann umkringdan viðbjóðslegri og sjálfsvígshugsandi siðmenningu verið að sætta sig við slíka stundargleði sem veitti flótta frá sálarkrípandi veruleika gyðingahyggju, mannætu og brjóstaeyðingar siðmenningar sem hljóp á höfuðið aftur inn í frumskóginn í nafni „mannúðar“.

En birting Adolfs Hitlers í sögunni er sönnun þess að enn er til staðar í hvítum, vestrænum siðmenningum nægilegur neisti af fórnfúsum, sköpunarkrafti til að leyfa hvítum manni kannski að lifa af í þúsund ár í viðbót eða svo. Þessi óendanlega dýrmæti neisti mun þó vera einmitt það og fljótt dofna í myrkur, svo lengi sem sá fámenni elítumeinnihluti mannkynsins sem hefur vitið til að sjá hvað Hitler gerði er of eigingjarn, huglaus og skammsýnn til að heimfæra lærdóm sögunnar áður en það er of seint að eilífu og kynda undir neistanum sem Hitler gaf okkur í logandi loga sköpunar.

siðmenning stofnuð af hugrökkum forfeðrum okkar.

Hingað til hefur sú hræðilega refsing sem gyðingaöfl hnignunar og eyðileggingar dæmdu hetjum Adolfs Hitlers í siðmenningunni svo órólegt og skelft heiminn að jafnvel þeir sem geta séð og skilið hættuna sem mannkynið stendur frammi fyrir og leiðina til hjálpræðis eins og Adolf Hitler sýndi fram á, eru svo aumkunarvert bundnir lífi sínu, frelsi og þægindum að þeir þora ekki að grípa hinn heilaga neista hvítra lifunar og blása honum með eigin lífsanda, sem hann hlýtur brátt að hafa – eða slokkna að eilífu.

Arískt, hvítt mannkyn er á barmi myrkurs og gleymskunnar. Dreifð á klettana í eilífu myrkrinu fyrir neðan eru bein annarra vitandi vitsmuna, pompösu siðmenningar sem voru
vafalaust ófærir um að ímynda sér eigin fall á þeim tíma þegar þeir voru umkringdir ytra valdi og mikilfengleika heimsveldisins. Þeir gátu ekki áttað sig á eða horfst í augu við ALGJÖRLEGA ógn vaxandi veikleika og „mannúðar“, ófærir um að safna saman ALGJÖRLEGA vilja sem þurfti til að snúa sögulegri göngu til dauða og gleymsku við. Þeir voru of latir og eigingjarnir, gráðugir og huglausir til að hlusta á þá fáu sem hafa verið brenndir, krossfestir, grýttir, gefnir ljónunum eða réttir bikarinn.

Machine Translated by Google

hemlock.

Ef einhver saga er til þúsund árum síðar, og einhverjir sem geta rannsakað hana, þá munu þeir undrast vantrúaðir, mest af öllu, yfir þrjósku sinni yfir því hvernig hvíti maðurinn neitar að nota yfirþyrmandi styrk sinn, þekkingu sína og forsjónargjöf Adolfs Hitlers til að bjarga sér frá ótrúlegustu og ógeðfelldustu þrældómi í höndum tiltölulega lítils hóps viðbjóðslegra, sjúklega ójafnvægisfullra, líkamlega veikra og huglausra, hrokafullra, harðstjóra Gyðinga.

Vandamál okkar í dag eru ekki „bandarísk“ vandamál, „bresk“ vandamál, „frönsk“, „þýsk“ eða „evrópsk“ eða „afrísk“ vandamál – þau eru vandamál LIFUNNAR ALLA HVÍTA KARLA.

Hver, í nafni frumstæðustu ástæðunnar, er munurinn á því hvort Bartholomew Buckingham fæddist nálægt Thames, Hans Schmidt við Rín, Pierre Dubois á

Signu, Per Ólafson í Stokkhólmi, Eric Erasmus í Durban, Joe Doaks í Podunk, Ohio eða John Smith í Auckland, Nýja-Sjálandi samanborið við spurninguna „Mun VERA fleiri?“
Bartólómeus, Hanses, Pierres, Pers, Erics, Joes eða Johns?"

Jörðin okkar er full af lituðum verum sem eru meira en FJÓRIR Á MÓTI EINN – og í öllum þjóðum okkar er okkur sagt að þessar óæðri verur séu „jafningjar“ okkar, færar um að kjósa burt peningana okkar,
frelsi okkar, líf okkar og heiður. Samkvæmt gamaldags hugmyndum um þjóðernishyggju og lýðræði á ég, Lincoln Rockwell, að meta, annast og vera trúr sumum af lægstu kynslóðinni.
frumskógarins, að því tilskildu aðeins að svarta stíflan þeirra hafi gefið heiminum þau í einhverjum bandarískum skurði eða skítugu vöggu – því þá eru þau auðvitað „Bandaríkjamenn“ og erum við ekki öll að sækjast eftir „Ameríku“?

Eða á ég að vera trúr og deyja fyrir þessi ömurlegu og aumkunarverðu hálfdýr, „samlanda mína“, með því að slátra milljónum og milljónum af bestu líffræðilegu eintökum af minni eigin kynþætti, vegna þess að hópur Hollywood-Gyðinga kennir okkur að Bandaríkjamenn hljóti að hata Þjóðverja?

Eða aftur, er það ákveðinn landfræðilegur hluti sem ég á að vera á tryggur, og fyrir það verð ég að drepa mitt eigið fólk og kannski deyja

Machine Translated by Google

sjálfan mig? Endast hollusta mín við þennan bút af landafræði við
Kanadísku landamærin?

En kannski er það „amerísk hyggja“ sem ég á að vera trúr og heyja stríð gegn þýskum körlum, konum og börnum. Þegar ég skoða það sem þeir segja mér vera „amerísk hyggja“ kemst ég hins vegar að því að hún felst fyrst og fremst í því að vera fús til að lúta auðmjúklega gyðinglegum stjórn á menningu minni, stjórnvöldum, trúarbrögðum, skemmtun og jafnvel kynlífi mínu.

Nei, allt þetta er bull.

Það eina sem ég get verið tryggur af nokkurri djúpri sannfæringu – eina tryggðin sem er skynsamleg – er KYNÞÁTTA- og þar af leiðandi menningarbræðralag mitt við mitt eigið fólk, sama hvar það fæddist! Þegar þeirri tryggð er véfengd og fólk mitt er í hættu, er það hræðilegt að þykjast að við verðum að vera tortryggin hvert gagnvart öðru bara vegna þess að við búum þvert á ímyndaðar landfræðilegar línur, og að eftir réttan undirbúning og áróður af hálfu alþjóðlegra Gyðinga, verðum við hvítir menn að ganga fram til að drepa hvert annað og sprengja hvert annað til ösku og hata hvert annað að eilífu vegna þess að við erum „viðskiptakeppinautar“ eða fyrir „ameríska lýðræði“ eða „breska heimsveldið“ eða fyrir nokkuð annað í heiminum.

Ég er HVÍTUR MAÐUR og bróðir allra annarra hvítra manna og ég ætla að standa með þeim öllum og, ef nauðsyn krefur, leiða þá í baráttunni til að lifa af gegn ólýsanlegri ógn litaðra íbúa jarðarinnar sem rísa upp til að slátra og ræna hvítum mönnum – og eru undir forystu hins lævísa Gyðings!

En eins og fyrsti maðurinn í samlíkingunni við gönguna um frumskóginn sem er fullur af snákum, þá skynja of margir af hvítum „leiðtogum“ okkar ekki alheimsvídd vandans og ímynda sér að það sé eitthvað sem hægt er að leysa í „þeim“ landi, og með helmingi...
ráðstafanir.

Þeir örfáu sem sjá hræðilega og algjöra áríðandi stöðu hvíta mannsins hafa, þar til við komum á vettvang, reynt að berjast með færri vopnum en þeim heildarvopnum sem krafist er í heildarbaráttu fyrir lífi. Flestir bestu leiðtogar hafa ímyndað sér að litlir hópar hvítra manna í umsátri, saman komnir í litla hópa...

Machine Translated by Google

landfræðilegir hópar á bak við ímyndaðar línur og veifa mismunandi lituðum dúkbútum djarflega í golunni, geta lifað af sjálfir, og fjandinn sé með hina hvítu mennina sem eiga mismunandi litaða dúka.

Gyðingar hafa ALDREI gert þau mistök að skipta sér alvarlega í þessi fölsku landfræðilegu „lið“. Þvert á móti ráðast Gyðingar – með bolsévisma sínum, síonisma og kynblöndun – á ALLA hvíta menn, ALLSTAÐAR og ALLAN TÍMANN. Þeir senda svarta heri sína inn í allar þjóðir okkar í allsherjarárás gegn hvítu yfirstéttinni í heiminum, án þess að taka tillit til „þjóðar“-mörka eða fána eða tungumála eða menningar. Frammi fyrir þessari algjöru alþjóðlegu ógn um tortímingu af völdum KYNÞÁTTAR eru milljónir þeirra sem þegar sjá hættuna að babbla dökkt um „Yankee-heimsvaldastefnu“, „breska heimsveldið“, „óhreina kaþólikka“, „siðlausa trúleysingja“, „Repúblikana“, „Verkamannasinna“, „bölvaða Yankee-menn“, „Þýskaland fyrst“ o.s.frv., o.s.frv., til óþæginda.

Eins og litlir drengir sem eru undir umsátri múgs mannræningja og morðingja geta þeir ekki staðist að rífast um hver eigi flestar kúlur frammi fyrir banvænni hættu sem þeir gleyma um stund. Barátta samtímans – ef einhver barátta á að vera – snýst um LIFUN HVÍTA KYNSINS!

Og til að lifa af verður hvíti maðurinn að ENDURLÖGGA jörðina sem forfeður hans höfðu lagt undir sig og gert hana siðmenntaða fyrir kostnað svo mikils blóðs. Undir fánum alþjóðlegs gyðingdóms hótar hinn litaði almúgi að snúa siðmenningunni aftur til grimmdar.
Undir hakakrossi fána Adolfs Hitlers munu hvítir menn um allan heim ná tökum á plánetunni til að bjarga siðmenningunni.

Stríðið hjá Gyðingum gegn siðmenningunni hefur í raun verið alþjóðleg, risavaxin BYLTING, þar sem þeir fengu milljónir okkar til að myrða hver annan og hrópa „Lýðræði!“, „Gott mit uns!“, „Leysið þrælana!“, „Frelsi, jafnrétti, bræðralag!“ Og nú eru þeir að búa sig undir loka blóðbað þar sem við munum hrópa „Kapítalismi!“ og „Kommúnismi!“, þar sem tvö lið hvítra manna slátra hver öðrum með gyðingafjármögnuðum vetnissprengjum.

Machine Translated by Google

Í þessum bræðra- og sjálfsmorðsstríðum hafa Gyðingar ekki verið hræddir við að fórna þúsundum bræðra sinna í djöfullegri baráttu sinni, eins og þeir gerðu í síðustu hræðilegu slátruninni í
1940. Gyðingar gera sér grein fyrir því sem VIÐ verðum að gera sér grein fyrir: að þeir eru að spila fyrir mestu veði í þekkingu mannkynsins – yfirráð yfir allri jörðinni – og þeir hika ekki við óhjákvæmilegar niðurstöður stefnumótunar og hernaðar sem ráðast af þekkingu á slíkum áhættuþáttum. Ef við ætlum að lifa af verðum við líka að hafa hugvitið og hugsunarstyrkinn til að horfast í augu við banvænar staðreyndir málsins og bregðast við MISKUNARLAUST, HRÖÐUM OG ÁHRIFARÍKUM.

Gyðingar hafa næstum því unnið lokaskrefið í 4.000 ára byltingu sinni – OPIN heimsveldi. Þeir hafa nú algjört leynilegt vald til að stjórna og hafa stjórn á allri starfsemi heimsins og vantar aðeins örlítið meira af heilaþvotti og niðurbroti á vilja fjöldans til að gera heimsyfirráð sín að viðurkenndu og formlegu valdi. Þeir hafa barist og unnið sig leið að þessu ótrúlega valdi með óviðjafnanlegri ákveðni og járnvilja í fjörutíu aldir, og aðeins kraftaverk getur komið í veg fyrir lokasigur slíkra ofstækisfullra stríðsmanna, hversu hörmulega og grimmilega rangur sem slíkur sigur væri fyrir mannkynið.

Jafnvel trúleysingjar í Gyðingaheiminum – sem eru flestir þeirra – hafa óútskýranlega trú á fornspádóma Gyðinga um að þegar „lögmálið kemur fram af Síonarhæðum“ og Jerúsalem, þá verði það þúsund ára ríkið fyrir Gyðinga og þeir muni eiga og stjórna jörðinni.
ÞEIR ERU Í JERÚSALEM NÚNA og skortir aðeins nokkra blokkir af borginni til að ná algerri yfirráðum! [ATH: Yfirmaður Rockwell skrifaði fyrir stríðið árið 1967 þar sem Gyðingar hertóku restina af borginni.] Þeir eru að upplifa heimsvíð æði þar sem þeir geta þegar skynjað þann algjöra sigur sem við erum að fara að veita þeim, og þeir eru jafnvel núna að undirbúa fórnarorgíu sína í Tel Aviv!

Frammi fyrir þessari ólýsanlegu ógn, að allur heimurinn og við öll munum falla fyrir harðstjórn hóps glæpamanna með ofsóknaræði, þá er þröngsýni, íhaldssemi og svæðishyggja flestra hægrisinnaðra leiðtoga hin mesta heimsku! Með meisturum...

Machine Translated by Google

Blendingar, Gyðingar, sem leiða MILLJÓNIR villimanna í alþjóðlegri árás gegn hvítu elítunni, sem ber siðmenninguna, og þar sem endirinn er aðeins augnablik í burtu í sögunni, geta aðeins skammsýnustu leiðtogarnir haldið áfram að halda börnum okkar sundruðum og hjálparvana í „lið“ Bandaríkjamanna, Dixiecrata, kaþólikka, Þjóðverja, Yankees, trúleysingja, Hollendinga, íhaldsmanna, Íra o.s.frv., í gegnum allan þennan aumkunarverða og hjartnæma lista.

Gyðingurinn kann að vera allt þetta – en Í FYRSTA LAGI ER HANN GYÐINGUR!

Það er fyrsta verkefni hans sem bjargar siðmenningunni – sem krefst þess að hvíti maðurinn verði bjargaður – að gera hvíta menn algjörlega meðvitaða um KYNÞÁTT ofar öllum öðrum trúarbrögðum. Fólk okkar getur verið demókratar eða Þjóðverjar eða kaþólikkar eða Englendingar ef það vill og ef það hentar tilgangi þeirra, en FYRST VERÐA ÞEIR AÐ VERA HVÍTIR MENN! Annars munu Gyðingar halda okkur sundruðum og hjálparvana og ómeðvituðum um kynþáttaeiningu okkar og styrk, á meðan þeir berjast af ofstæki sem Gyðingar, sama hvar þeir eru, þar til öllu er lokið.

Heimur sjónvarps, eldflauga og þotuflutninga er orðinn of lítill til að leyfa nokkrum hópi hvítra manna, hvar sem er, að njóta sjálfsmorðsmunarins að berjast hver við annan fyrir hönd Gyðinga, sama hver ástæðan kann að vera færð fram í áróðrinum. Við höfum einfaldlega ekki efni á að berjast hver við annan þegar við erum undir svona yfirþyrmandi og banvænum árásum frá svona endalausum herjum undir forystu svona ofstækisfulls og djöfullegs óvinar eins og marxíska, síonista Gyðingsins. Ástæðan fyrir því að hvíti maðurinn hefur tapað svo lengi í fyrsta lagi er sú að hann hefur ekki séð eða neitað að sjá gríðarleika og brýna nauðsyn vandamáls síns. Hann hefur leyft sér að láta trufla sig í milljón smádeilur um smáatriði, á meðan kynþáttur hans hefur verið næstum útrýmt.

Eins og fyrsti maðurinn í samlíkingunni höfum við ekki skilið leiðina, eðli hindrananna og, það versta af öllu, höfum við ekki einu sinni áttað okkur á markmiðinu sem við verðum að vinna – eða deyja. Það markmið er og verður að vera YFIRRÁÐ HVÍTA MANNSINS YFIR JÖRÐINNI, þar sem siðmenningin er eingöngu háð slíku hvítu yfirráðum. Sérhvert minna markmið er algerlega einskis virði, rétt eins og það væri einskis virði fyrir mann sem á að hengja sig að taka vítamín og ná fullkominni heilsu.

Machine Translated by Google

Og svo ótrúlega erfitt og alheimsmarkmið eins og heimurinn

Ekki er hægt að ná yfirburðum með heppni, laumuspili, hálfgerðum aðgerðum, bænum, vonum, fögrum ræðum, bæklingum eða ofbeldi sem stöku sinnum verður notað. Það sem við verðum að stefna að og ná fram er HEIMSBÝLING gegn byltingu gyðinga marxísk-síonískrar menningar.

Og byltingar eru aldrei, aldrei, ALDREI afleiðing af sjálfsprottnum og tilviljanakenndum uppreisnum, heldur ALLTAF afrakstur miskunnarlausrar, vísindalegrar skipulagningar og bardaga, byggðar á óbreytanlegum lögmálum mikilla samfélagslegra umbyltinga. Að baki heygafflanna og hindrunum er alltaf saga samsærisáætlana skipuleggjendanna sem kveiktu kerti – annars væri byltingunni lokið á augabragði.

Ekki aðeins hafa fáeinir leiðtogar okkar hingað til ekki gert sér grein fyrir þeirri óheyrðu stærð sem markmiðið er sem við verðum að stefna að, heldur hafa þeir einstaklega ekki tekist að horfast í augu við skelfilega ábyrgð sína í skipulagningu. Aftur á móti hafa væntanlegir leiðtogar risið upp og leitt okkur í aumkunarverðum tilraunum til að kvelja enda tígrisdýrsins, aðeins til að sóa eignum okkar, blóði og hetjudáð í árangurslausri baráttu sem endar alltaf með því að vera kramin niður af einu, harkalegu höggi úr loppu dýrsins.

Aðeins er hægt að brjóta og sigra heimsbyltinguna hjá Gyðingum með því að gagnbylting í heiminum.

Sérhver bylting verður að vera skipulögð af vandvirkni og nákvæmni í samræmi við járnlögmálin sem gilda um mannlega hegðun meðal almennings. Heimsbylting, frammi fyrir alþjóðlegu og yfirþyrmandi valdi Gyðinga, verður að vera skipulögð og framkvæmd af snilld og miskunnarleysi sem á sér engan líka í sögu heimsins.

Grundvallarreglan í slíkri hörmulegri samfélagslegri umbyltingu eins og byltingu er: „Blóð píslarvottanna er sáðkorn kirkjunnar!“ Kannski hljómar það grimmilega og hrottalega, en það er engu að síður satt að því meiri sem stefnt er að mannlegri umbyltingu, því meira magn af blóði og tárum verður að úthella í miklu magni til að ná markmiðinu.

Sú tegund fordæmalausrar, risavaxinnar hreyfingar sem ein og sér getur snúið við sjálfsvígshugsunum í vestrænum heimi og boðað inn enn eitt þúsund ára lífslíkur fyrir hvíta manninn, getur aldrei...

Machine Translated by Google

vera hleypt af stokkunum – hvað þá unnið – á nokkurn öruggan, sársaukalausan eða auðveldan hátt. Jafnvel venjulegar þjáningar og píslarvætti eru of smávægilegar fyrir þá hreyfingu sem við verðum að kveikja í til að lifa af. Allt sem viðkemur núverandi banvænu baráttu um heimsyfirráð er og verður að vera...
Ólympíufari, og við getum ekki forðast Ólympíukvíða ef við ætlum að vonast til að vinna.

Öflugar hreyfingar krefjast þess alltaf að milljónir manna brenni sig í ástríðu sjálfsfórnandi hollustu við málefnið. Og þessir risavaxnu mannfjöldi getur aldrei verið hvattur til að kasta sér í loga byltingar með hrópum eins og „Hagstæður viðskiptajöfnuður!“ eða „Réttindi ríkja!“ o.s.frv. Aðeins GRUNNDAR hvatir djúpt innan mannlegs sálarlífs geta lyft hægfara fjöldanum frá fáfróðu sinnuleysi sínu yfir í villta tilfinningaþrungna vídd sem ber þá algerlega burt í flóðbylgju byltingarinnar. Ekkert hefur jafn mikil áhrif á þessar grundvallartilfinningar fjöldans og HETJUÞJÓNUSTA, og aðeins hin mesta hetja getur nú bjargað hvíta manninum frá sljóleika hans og lamandi ótta við Gyðinga.

Og það er ekkert annað tákn en hakakrossinn og ekkert annað nafn en Adolf Hitler sem er svo fallega úthugsað til að framkalla ofsóknir og afleidda hetjudáð sem eitt og sér getur sameinað og kynt undir hvítum mönnum í ómótstæðilegri byltingu gegn gyðingum, marxísk-síonísk bylting. Þangað til Adolf Hitler kom til sögunnar höfðu hvítir menn heimsins ekkert, alls EKKERT í formi sameiginlegs málefnis, sameiginlegra hetja, sameiginlegra píslarvotta, helgidóma, nöfn og tákn. En nú, eftir að milljónir ungra þýskra hvítra manna köstuðu hetjulega dýrmætu lífi sínu í fyrstu alvöru baráttu sögunnar fyrir hvítu yfirstéttina, höfum við loksins blóðugu helgidómana, táknin og píslarvottana sem eru grundvallaratriði byltingar.

Milljónir jafn dýrmætra ungra hvítra manna á hinni hliðinni, sem berjast fyrir djöfullegu kommúnista-síonísku Gyðingana, munu hafa misst líf sitt fyrir ekki neitt nema við sættum okkur við þetta.
stórkostlega blóðfórn og nota hana til að tryggja að aldrei framar verði dýrmætu hvítu blóði úthellt í baráttu fyrir Gyðinga og svarta.

Machine Translated by Google

Engu að síður, og ótrúlegt en satt, hafna hinir heppnu erfingjar allrar þessarar sjálfsfórn og hetjudáðar – viðtakendur þessara dýrmætu blóðugu fána og helgu nafna – arfleifð sinni sem „óhagnýtri“.

„Við getum aldrei sigrað með því að halda opinskátt fast við nasista og hakakrossinn,“ útskýra þessir herrar veikburða. „Gyðingar hafa kennt fólki að hata þá of mikið,“ bæta þeir við. „Ef við notum hakakrossinn og lofum Hitler of opinskátt, þá munu þeir henda okkur í fangelsi eða drepa okkur!“ Og hentu þeir ekki ÖLLUM framleiðendum
byltingar, þar á meðal Gyðingana sem stóðu að Rauðu byltingunni, í fangelsi – og jafnvel drepa suma þeirra? Eigum við nasistar að vera hræddari og huglausari en hópur Gyðinga? Einmitt þær ofsóknir og blóðsúthellingar sem slíkir óákveðnir einstaklingar reyna að forðast eru algjörlega ómissandi fyrir sigri okkar!

Þetta eru ekki innantóm orð. Ég hef persónulega sannað sannleiksgildi þeirra hér í Ameríku, valdamiðstöð gyðingdómsins í heiminum, með því að vera barinn, fara í fangelsi og á geðsjúkrahús, missa kæru fjölskyldu mína og lifa eins og dýr. Eftir tólf daga, þegar ég skrifa þetta, stend ég frammi fyrir fangelsi aftur. Þetta er óþægilegt og jafnvel hjartnæmt – en það VERÐUR að vera það!

Ég hef á tveimur árum risið upp í leiðandi stöðu í hnattrænni baráttu fyrir hvíta manninn, byrjandi sem auðlaus, óþekktur og óaðstoðarmaður eins og milljónir á milljónir annarra – einfaldlega vegna þess að ég hef þakklátur og kærleiksríkur notað dýrmætu nöfnin og táknin sem hafa verið baðuð og gegndreypt í slíkum hafi af blóði og tárum – hakakrossinn og nafn leiðtogans, Adolfs Hitler.

Tímabundnir og sýndarlegir pólitískir sigrar eru alltaf auðveldir. Það er alltaf einfaldara og fljótlegra að setja púða í jakkann sinn heldur en að byggja upp mannlega vöðva til að fylla kápuna með mánuðum eða árum af vinnu og svita. Í fimmtíu ár hefur verið stöðug uppgangur og fall „hægrisinnaðra“ eða hvítra hreyfinga sem byggjast eingöngu á púðum.

Með því að styðja móðurhlutverk, dyggð og föðurlandsást o.s.frv. og með því að forðast grimmilegar yfirlýsingar um raunverulegt markmið slíkra samtaka – sem hlýtur endilega að vera útrýming

Machine Translated by Google

Kommúnista-síonista óvini mannkynsins – stórir hópar af hræddum „ættjarðarvinum“, „íhaldsmönnum“ og jafnvel nokkrum „hörðum“ gyðingahatursmönnum gætu verið handteknir. En þetta fólk laðast ekki að slíkri hreyfingu vegna þess að það er svo upptekið af byltingarákafa að það er varla hægt að halda aftur af sér frá því að ráðast á kvalara sína á götunum. Þess í stað ganga þeir til liðs við „ættjarðar“-samfélagið til að lina samviskubit sitt með því að þykjast berjast gegn Gyðingum og landráðum þeirra og hryðjuverkum með því sem þeir kalla „snjallar neðanjarðaraðferðir“. Þeir létta á sér uppsafnaðri gremju sinni yfir harðstjórn Gyðinga og blökkumanna einu sinni í viku á „samkomu“ (auðvitað í einkaeinkunn) og flýta sér síðan glaðir heim í aðra viku af hagnaði, veislum og sjónvarpi.

Slíkir voldugir músar hryllir sig þegar þeim er gefið í skyn að þeir ættu kannski að dreifa bæklingum á götunni eða standa fyrir einhverju hneykslanlegu dæmi um hroka gyðinga-kommúnista. Og ef maður afhjúpar ekki aðeins Gyðingana fyrir það sem þeir eru, heldur einnig þessa pólitísku letingja sem draga úr stuðningi og orku fyrir raunverulega baráttu, þá svara þessir hetjur með því að æpa að maður sé ögrandi sem vinnur að því að fá þá alla krossfesta sem hóp nasista – sem þeir, ef frá væri kominn viðbjóðslegur hugleysi þeirra, gætu annars verið.

Það er ekki verkefni alþjóðlegrar byltingar gegn gyðingum að laða að og skipuleggja þessa fyrirlitlegu lævísa, heldur að reka þá úr vegi og út úr viðskiptum, þar sem þeir munu ekki geta mjólkað Hreyfinguna úr þeim örlitla stuðningi sem tiltækur er fyrir gagnslaus „verkefni“, eins og þeir hafa gert í mörg ár. Ekkert tekst því verkefni eins og hakakrossinn. Pólitísku drónararnir, gróðafíklarnir, vændiskonurnar og hugleysingjarnir skjótast með skottið á milli lappanna frá þessum krókótta krossi, eins og djöfullinn gerir úr vígðu vatni.

Hins vegar hefur hakakrossinn ómótstæðilegan aðdráttarafl fyrir þá tegund af djörfum, djörfum, djöfulsins kærulausum UNGU mönnum sem við þurfum. Í Ameríku eru flestir þeirra einfaldlega negrahatarar vegna hreinnar hvítra karlmanns eðlishvötar. Þegar þeir komast að því að Gyðingar eiga hlut í þessari svívirðilegu stöðu svartra verða þeir nasistar á örfáum mínútum.
Þá er það aðeins margra mánaða verk þar til þeir skilja líka

Machine Translated by Google

dýpri merking, hugsjónin og hin raunverulegu markmið hreyfingarinnar.

En enn mikilvægari en þessir kostir, blóðugu hakakrossinn hefur yfirnáttúruleg áhrif á Gyðinga. Hann er jú aðeins fáein svört lína – en hann rekur Gyðinga úr sínum venjulega lævísa og útreiknandi hugarástandi og gerir þá tryllta og heimska. Fyrir þá eru þetta ekki bara línurnar, heldur hræðileg ógnin um miskunnarlausa afhjúpun, skjót réttlæti og hræðilega hefnd sem samviska þeirra segir þeim að þeir verðskuldi ríkulega. Hann er eins og mynd af rafmagnsstólnum fyrir ofsóttan morðingja.

Rólegur og útreiknanlegur Gyðingur er hættulegasta skepna jarðar. Með því að beita djöfullegri, brengluðu en snjöllu skynsemi sinni hefur Gyðingurinn næstum náð tökum á okkur öllum. En æstur, öskrandi Gyðingur, ruglaður af hatri og ótta við refsingu fyrir glæpi sína, er hjálparvana klístra í höndum útreiknanlegs nasista.

Við höfum sannað þetta aftur og aftur – þegar gyðingaráð hafa eytt milljónum dollara í að dreifa orðinu meðal Gyðinga um að hunsa okkur. En hópar sekra smásyndara geta það ekki!
Þegar þeir sjá þetta hakakross og heyra okkur lofa Adolf Hitler og lýsa gasklefunum sem svikara, verða þeir að öskrandi, villtum Gyðingum í gettóinu sem hafa sprengt sigra sína í loft upp á síðustu stundu með brjálæðislegri ástríðu sinni fyrir hatri og hefnd.
Niðurstaðan er lífæð stjórnmálahreyfingar: AUGLÝSING! Þrátt fyrir yfirráð Gyðinga í öllum fjölmiðlum sem veita opinbera upplýsingar er ekki hægt að fela eða hunsa skrúðgöngur með hakakrossum og nasistum á almannafæri án þess að afhjúpa leikinn. Þeir geta vissulega bælt niður fréttirnar.

En svo átta of margir sig á valdsstöðu sinni í fjölmiðlum og
Ritskoðun. Og þegar unga hreyfingin tekst að þvinga fram birtingu á tilvist sinni á risastórum sjónvarpsstöðvum, í tímaritum, fjölmiðlum o.s.frv. – þá þjónar það sem skýrt kall til þeirra pirraða milljóna sem leita að slíkri hreyfingu. Það er aðeins þannig sem við höfum getað haft samband við þúsundir manna um allan heim sem hafa aldrei áður verið í neinum „þjóðræknisbúningi“ en gátu ekki staðist bandaríska nasistaflokkinn og Alþjóðasambandið.

Machine Translated by Google

Þjóðernissósíalistar. [ATH: Yfirmaður Rockwell breytti formlega nafni samtakanna sinna í ÞJÓÐERSÓSÍALISTAFLOKKI HVÍTA ÞJÓÐSINS á síðasta landsfundi starfsmanna sinna í júní 1967.]

Hakakrossinn og Hitler, langt frá því að vera myllusteinar, eru í raun svarið við eilífu vandamáli hægri manna – peninga!
Þegar þú hefur ekki peninga fyrir pappír, fundarsal o.s.frv. – eins og við höfum aldrei – geturðu farið út á götur og mótmælt og dreift heimagerðum auglýsingamiðum og mótmælum – fyrir ekki neitt. Gyðingarnir fara á hausinn, ráðast á – og þá hefurðu frjálsan aðgang að milljónum dollara virði af gyðingasjónvarpi, dagblöðum, tímaritum o.s.frv. Auðvitað gætirðu orðið blóðugur og þurft að sitja í fangelsi um stund að jafna þig. En þetta er lítið verð að greiða fyrir þessar ótrúlegu niðurstöður.

Auk þess að fá ókeypis umfjöllun um opinbera nasistastarfsemi, þá kemstu einnig að því að dirfskan sjálf mun laða að ungu bardagamennina sem þú þarft, jafnvel þótt þeir viti ekkert og láti sér ekki annt um stjórnmálin í viðskiptunum. Þeir dást að hráu hugrekki og dirfsku. Seinna, þegar þeir hafa kynnst staðreyndunum aðeins betur, munu þeir berjast fyrir hugsjónum og hvítum manni. En þangað til munu þessir verðmætu verndarar tjáningarfrelsis þíns berjast bara til gamans.

Umfram allt mun hakakrossinn bjarga þér frá grundvallarvillu hægri manna – sú sæta skynsemi mun breyta heiminum og bjarga okkur frá gyðingaharðstjórum.

Skynsemin er enn ungbarn í mannlegum málum, dýrmæt og sjaldgæf þróun sem finnst í stökkbreytingaheila örsmárs minnihlutahóps homo sapiens. Og jafnvel fáeinir snillingar sem geta beitt ósvikinni, sjálfstæðri skynsemi eru næstum algjörlega ófærir um að bregðast við í samræmi við fyrirmæli þeirrar skynsemi – sem er ein af ástæðunum fyrir því að svo margir þeirra enda sem misheppnaðir í heimi sem hvorki kann að meta þá né skynsemi þeirra.

Það er KRAFTUR, MÁTTUR, STYRKUR sem ræður heiminum, frá flóði og flóði sjávarfalla til ákvörðunar náungans um að ganga í Rotary. Aðeins hverfandi hópur sérvitringa skiptir um skoðun vegna þess að þeir láta sannfærast af æðri rökum. Yfirgnæfandi fjöldi fólks, þar á meðal fjöldi...

Machine Translated by Google

„Hugvitringar“ nútímans skipta aðeins um skoðun til að LÍKA SÉR. Með öðrum orðum, hugur langflestra beygir sig ALLTAF fyrir sterkustu skoðuninni – þeirri skoðun sem færir umbun og forðast refsingu.

Hægri vængurinn skoðar ástæður sínar, rök og staðreyndir og kemst að þeirri niðurstöðu að þær séu sannar og góðar – eins og þær kunna að vera. Þeir verða síðan æstir yfir því að kjánarnir í næsta húsi sjá ekki og meta þetta réttmæti og henda þeim líklega út úr húsinu fyrir að prédika „hatur“. En þetta er bara eins og hlutirnir eru. Kjánarnir munu halda fram hvaða skoðun sem virðist sýna mestan styrk og VILJA TIL VALDA. Þeir eru algjörlega, vonlaust kvenlegir í nálgun sinni á rökfræði og kjósa alltaf, ALLTAF styrk fram yfir „réttmæti“.

Þegar þær segja „nei“ við hakakrossi okkar og nasistastefnu, þá eru þær bara hin eilífa kona sem segir „nei“ en meinar: „Ef þú samþykkir nei mitt, þá ert þú veikburða og átt engan rétt á greiða mínum. Við skulum sjá hvort þú hefur karlmennskuna og styrkinn til að FÁ mig til að segja já!“

Þeir hata okkur núna vegna þess að við erum veik og máttlaus. Öll skynsemi í heiminum mun aldrei fá þá til að elska okkur eða hugmyndir okkar í NEINU formi, sama hvernig við reynum að sykurhúða þær, fyrr en við njótum VIRÐINGAR ÞEIRRA OG AÐDÁÐUNAR FYRIR VILJA OKKAR, kjark okkar, krafti okkar! Þótt þeir séu heimskir eru eðlishvöt þeirra til að finna lykt af krafti og styrk enn hrein, og tilraunin til að LAUMAST UNDIR nasistahugmyndum í formi „þjóðræknisbandalaga“ og annarra góðra, öruggra hópa fráhrindar þeim mjög réttilega sem verk hugleysingja og laumuspilara.

Til HELVÍTS með þessar lævísu og öruggu aðferðir! Þær valda okkur jafn mikilli ofsókn og beinar og opnar aðferðir, og þær dæma okkur til ömurlegrar og lævísrar mistaka í hvert skipti. Ef við ætlum að vera síðustu hvítu mennirnir sem sigruðu heiminn; ef við ætlum að lokum að vera yfirbuguð af rottuhópi, skulum við að minnsta kosti horfast í augu við dauða kynþáttar okkar eins og forfeður okkar stóðu frammi fyrir dauða sínum – eins og KARLMENN.

Við skulum ekki skríða niður á meðal rottanna og biðja um miskunn eða reyna að laumast fram úr þeim og þykjast vera rottur sjálf!

Stöndum á grindverki sögunnar – ef við höldum okkur verðum við að – eins og

Machine Translated by Google

Píslarvottarnir í Nürnberg, hávaxnir og stoltir! Er lífið svo ljúft, er þægindi svo dýrmæt og starf í gyðingabók svo heilagt að við óttumst að grípa volduga hönd ADOLFS HITLERS sem nær niður til okkar úr dýrðlegri fortíð okkar? Aftur, til
HELVÍTI með laumuskap og öryggi!

Það er hluti af Gyðingum að vera lævís og sljór. Snilligáfa fólks okkar hefur alltaf verið gleðilegur styrkur, öflugur kraftur, beinskeyttni, karlmannlegt hugrekki og logandi hetjuskapur. Þegar Gyðingar, með efnahagslegri hryðjuverkum sínum, fangelsum, eineltismönnum og böðlum, hræða hvíta manninn til að leggja niður kylfuna sína og ögra honum til að reyna að komast yfir gyðinglega harðstjórn, hafa Gyðingar gjörsamlega vanrækt hvíta manninn, sem áður var sterkur, og dæmt hann til vanvirðingar og ósigurs. Hvíti maðurinn getur ALDREI unnið með því að læmast!

Í upphafi norrænnar siðmenningar krjúptu lægri kynþættirnir í dónalegum kofum sínum og báðu: „Drottinn, bjargaðu okkur frá reiði norðurslóða!“ Það var ÞESSI maður sem byggði upp vestræna siðmenningu. Ef siðmenningunni á nú að bjarga frá hópum úrkynjaðra Gyðinga, mannætu-samverkamönnum þeirra og ólýsanlega spilltum frjálslyndum vinum þeirra, þá verður það ÞESSI maður sem bjargar henni, ALDREI læðist!

HVÍTUR MAÐUR! Sama járnblóð voldugu forfeðra þinna rennur í æðum þínum! Hin turnháa ADOLF HITLER réttir út risavaxna hönd til að lyfta þér upp til heimssigrandi VALDS! Þú hefur hryllt þig nógu lengi fyrir dvergum! RÍS NÚ! Ógnaðu rottum og meindýrum við fætur þína! Láttu þær finna tá og hæl á skónum þínum! Stampaðu þær niður!

Þú hefur verið að sofa. Þegar þú rís upp og stendur upp og fjöldinn sér enn á ný hvernig valdsmaður lítur út, mun hann elska þig eins og hann ímyndar sér að hann hati þig. Með neista nasistastefnunnar, sem Adolf Hitler sló, logandi í brjósti þínu, ert þú ósigrandi! IN HOC SIGNO VINCES! Í merki hakakrossins munt ÞÚ sigra!

Taktu höndum saman með hetjunum í Ameríku, Bretlandi, Íslandi, Danmörku og öðrum hvítum löndum sem hafa reist heilaga hakakrossinn og varið hann með blóði sínu. Hann hefur risið upp frá...

Machine Translated by Google

ösku Berlínar, og hún skal aldrei aftur dregin niður. Stattu með okkur frammi fyrir altari Adolfs Hitlers og hins heimssigrandi hvíta kynþáttar og skuldbindðu þig til lífs þíns, eins og við höfum gert, til að koma reglu og réttlæti vestrænnar, hvítrar siðmenningar á ný inn í heiminn.

Kennum svikurum, rottum og dvergum enn á ný að hryllast af skelfingu í kofum sínum og biðja:

„Drottinn, frelsa oss frá REIÐI MANNANNA Í NORÐRINU!“

Machine Translated by Google

fyrir hermenn mína , kafli VIII, lýðræði gegn þjóðinni

Corneliu Zelea Codreanu

Machine Translated by Google

á þingi

Vegna þessara kosninga komst ég inn á þing; ég var einn í mitt í óvinveittum heimi. Mig skorti reynslu þessa þinglífs og hæfileika lýðræðislegrar ræðumennsku sem er full af innantómum en pompösum, glansandi orðalagsfræði, spegilskoðuðum látbragði og miklum skammti af ósvífni. Einkennin sem hjálpa manni að ná árangri, að rísa upp, höfðu Guð ekki gefið mér – kannski til að koma í veg fyrir að ég freistaðist til að klífa upp stjórnmálastigann.

Allan þann tíma sem ég sat á þingi fór ég aldrei fram úr lögum um kurteisi og virðingu fyrir þeim sem eldri voru en ég, jafnvel þótt þeir væru minn versti óvinur. Ég hafði ekki gert grín að, blótað að, hlegið að, eða móðgaði neinn, sem þýddi að ég gat ekki orðið hluti af því lífi. Ég var einangraður, ekki aðeins vegna þess að ég var einn á móti hinum, heldur algjörlega einangraður frá þeirri tegund lífs.
Eitt kvöld, frekar seint, þegar umræður voru að ljúka og bekkirnir voru næstum tómir, fékk ég orðið. Ég reyndi að sýna fram á að gyðingar hefðu ráðist inn í landið okkar; að þar sem innrásin er mest, er mannleg eymd ógnvænlegast: í Mammuresi að upphaf gyðinga á okkar landi hafi boðað dauða Rúmena; að þegar þeim fjölgaði myndum við deyja; að lokum hafa leiðtogar rúmensku þjóðarinnar, menn aldarinnar sem lýðræðið og stjórnmálaflokkarnir voru að skapa, svikið þjóð sína í þessari baráttu með því að setja ...

sig í þjónustu mikils þjóðlegrar eða alþjóðlegrar fjármála.
Ég sýndi fram á að í eignasafni Marmorosch Blank Bank, þess gyðingahreiðurs samsæris og spillingar, eru fjölmargir stjórnmálamenn sem þessi banki „lánaði“ peninga til; herra Brandsch, Embættisráðherra 1 1 1.000 lei; Banca Taraneasca frá Mr. Davilia, 4.677.000 lei; Herra lunian 407.000 lei; Herra Madgearu 401.000 lei; herra Filipescu 1.265.000 lei; Herra Raducanu 3.450.000 lei; Raducanu bankinn 10.000.000 lei; Herra Pangal (yfirmaður skosku múrverksins í Rúmeníu) 3.800.000 lei; Mr. Titulescu 19.000.000 lei — allir leiðtogar í rúmenskum almenningi

Machine Translated by Google

lífið. „Auk þessara eru fleiri, mjög margir, en ég gat ekki nálgast listann yfir þá. Einhver truflaði mig og sagði:

„Þetta er lánsfé, það verður borgað til baka.“

Ég svaraði: „Hvort þetta verður endurgreitt eða ekki, veit ég ekki. En eitt segi ég ykkur: Þegar einhver fær lánaða peninga úr slíkri fjármögnunarleið, þá er hann skuldbundinn þegar hann kemur til ... vald, til að fullnægja því, eða jafnvel þótt hann sé ekki við völd, til að styðja það, en í öllu falli, ekki að afhjúpa það þegar það ætti að vera afhjúpað.“

Ég las þá lista þar sem ég sýndi fram á, án þess að nokkur möguleiki væri á að neita því, hvernig rúmenska ríkið hefði verið svikið um um 50 milljarða lei frá stríðinu samkvæmt lýðræði, sem var virtasta og fullkomnasta stjórnarfyrirkomulagið þar sem „fólkið af fólkinu“! Leiðtogar „lýðræðisins“ höfðu grunnhugmyndina um varanlega „stjórn“ yfir fólkinu, þar sem fólkið, hinn mikli stjórnandi, hafði verið rænt á 15 ára stjórnartíð um hina ótrúlegu upphæð 50 milljarða lei. Þá gerði ég nokkrar gagnrýnar athugasemdir varðandi lýðræðið.

Að lokum setti ég fram sjö kröfur:

1. Við krefjumst þess að dauðarefsing verði tekin upp fyrir sviksamlega meðferð opinberra fjármuna. Þá truflaði herra Ispir, prófessor við guðfræðideild, mig: „Herra Codreanu, þú kallar þig kristinn, boðbera kristinna hugsjóna. Ég minni þig á að hugmyndin sem þú settir fram er andkristin.“ Ég svaraði: „Prófessor, þegar kemur að því að velja á milli dauða lands míns og þjófsins, þá kýs ég dauða þjófsins og ég tel mig betri kristinn ef ég leyfi ekki þjófnum að eyðileggja land mitt og tortíma því.“

2. Við krefjumst rannsóknar og upptöku auðsins þeirra sem hafa blætt út fátæka landi okkar.

3. Við krefjumst þess að allir stjórnmálamenn sem kunna að vera sannaðar sekir um að hafa unnið gegn hagsmunum lands okkar með því að styðja við vafasamar einkaspákaupmennsku eða á annan hátt, verði færðir fyrir rétt. réttlæti.

4. Við krefjumst þess að stjórnmálamönnum verði í framtíðinni meinað að vera í stjórnir hinna ýmsu banka og fjármálastofnana

Machine Translated by Google

fyrirtæki.

5. Við krefjumst þess að þeim hópi miskunnarlausra arðræningja sem hingað hafa komið til að tæma auðæfi úr jörðu okkar og nýta verk handa okkar verði rekinn burt.

6. Við krefjumst þess að landsvæði Rúmeníu verði lýst yfir óafsalanleg og óafsalanleg eign rúmensku þjóðarinnar.

7. Við krefjumst þess að allir kosningafulltrúar verði sendir til starfa og að ein stjórn verði sett á fót sem muni hvetja alla rúmensku þjóðina með einum takti og einum huga.

Þetta voru fyrstu tilraunirnar til að móta opinberlega nokkrar pólitískar aðgerðir sem ég taldi brýnastar. Þær voru ekki afleiðing langvarandi hugsunar eða hugmyndafræðilegrar leitunar, heldur afleiðing stundarhugleiðinga um hvað rúmenska þjóðin þurfti þá, án tafar.

Sex mánuðum síðar komu fram nokkrar nokkuð vinsælar hreyfingar sem höfðu í stefnu sinni þrjú upphafsatriði mín:

1. Dauðarefsingin,

2. Rannsókn á auðæfum, og

3. Að koma í veg fyrir að stjórnmálamenn kæmust í stjórnir – sem þýddi að aðrir töldu þær einnig nauðsynlegar.

Nokkrar athugasemdir varðandi lýðræði

Ég vil, á síðunum sem fylgja, kynna nokkrar niðurstöður daglegrar reynslu minnar á þann hátt að hver ungur hermaður eða verkamaður geti skilið þær. Við lifum í
föt, lýðræðisformin. Eru þau, velti ég fyrir mér, góð? Við vitum það ekki enn. En eitt sjáum við: við vitum nákvæmlega að hluti stærri og siðmenntaðari Evrópuþjóða hafnaði

Machine Translated by Google

þessi föt og klæddust í ný. Köstuðu þau þeim af því að þau voru góð? Aðrar þjóðir leggja sig líka fram um að kösta þeim og breyta þeim. Af hverju? Gæti það verið að allar þjóðir
varð brjálaður? Að einungis rúmenskir stjórnmálamenn væru eftir sem vitrustu menn í öllum heiminum? Það virðist sem ég geti ekki alveg trúað því. Vissulega hafa þeir sem breyttu þeim eða vilja gera það sínar eigin ástæður.

En hvers vegna ættum við að hafa áhyggjur af ástæðum annarra? Við skulum frekar hafa áhyggjur af ástæðunum sem myndu fá okkur Rúmena til að afklæðast þessum lýðræðisklæðum.

Ef við höfum engar ástæður til að henda þeim, ef þau henta okkur, þá ættum við að halda þeim, jafnvel þótt öll Evrópa ætti að henda þeim. Hins vegar eru þau ekki heldur góð fyrir okkur, vegna þess að:

1. Lýðræði brýtur einingu rúmensku þjóðarinnar, skiptir henni í flokka, æsir hana upp og sundrar henni þannig, sem leiðir til þess að hún verður fyrir sameinuðu fylkingu gyðingaveldisins á erfiðum tímapunkti í sögu sinni. Þessi röksemdafærsla ein og sér er svo alvarleg fyrir tilvist okkar að hún væri næg ástæða fyrir okkur til að skipta þessu lýðræði út fyrir hvaðeina sem gæti tryggt einingu okkar: það er að segja líf okkar; því sundrungin þýðir dauða.

2. Lýðræði breytir milljónum Gyðinga í rúmenska ríkisborgara með því að gera þá jafningja Rúmena og veita þeim jöfn réttindi í ríkinu. Jafnrétti? Á hvaða grundvelli? Við höfum búið hér í þúsundir ára; með plógnum og vopnum; með vinnu okkar og blóði. Hvers vegna ættum við að vera jöfn þeim sem hafa varla verið hér í 100, 10 eða 5 ár? Þegar litið er á...

í fortíðinni vorum það við sem stofnuðum þetta ríki. Þegar litið er til framtíðar erum það við Rúmenar sem berum alla sögulega ábyrgð á tilvist Stór-Rúmeníu; þeir hafa enga. Hvernig gætu Gyðingar verið
gert ábyrgt fyrir hvarfi rúmenska ríkisins fyrir sögunni? Í stuttu máli: þeir hafa hvorki jafnrétti í vinnu, fórnum og baráttu sem skapaði ríkið, né jafnrétti

ábyrgð á framtíð sinni. Jafnrétti? Samkvæmt fornri lífsreglu þýðir jafnrétti að meðhöndla ójöfn hluti ójafnt. Á hvaða grundvelli krefjast Gyðingar jafnréttis, stjórnmálalegra réttinda
jafngildir Rúmenum?

Machine Translated by Google

3. Lýðræðið er ófært um samfellda viðleitni. Skipt í flokka sem stjórna í eitt, tvö eða þrjú ár, það er ófært um
að hanna og framkvæma langtímaáætlun. Einn aðili ógildir áætlanir og viðleitni annars. Það sem einn hugsaði og byggði í dag er rifið niður af öðrum. Í landi sem þarfnast uppbyggingar, þar sem sögulegt augnablik er einmitt sú uppbygging, er þessi galli lýðræðisins ógn. Það er eins og á bæ myndu eigendur skipta um árlega, hver með mismunandi áætlanir, gera út af við það sem forverarnir gerðu, verk þeirra aðeins til að vera gert út af næsta eiganda sem kemur.

á morgun.

4. Lýðræði gerir stjórnmálamanni ómögulegt að gera skyldu sína við þjóð sína. Stjórnmálamaður með mesta góðvild verður, í lýðræði, þræll stuðningsmanna sinna; hann annað hvort fullnægir þeirra
persónulegar langanir eða þær eyðileggja stuðning hans. Stjórnmálamaðurinn lifir undir harðstjórn og stöðugri ógn kosningafulltrúans. Hann er settur í þá stöðu að velja annað hvort að afsala sér ævistarfi sínu eða fullnægja stuðningsmönnum sínum. Og þá fullnægir stjórnmálamaðurinn löngunum þeirra; ekki úr eigin vasa, heldur úr vasa landsins. Hann býr til störf, stöður, verkefni, nefndir, sjálfsafgreiðslur, allt þetta leggur þunga á þjóðarfjárlögin sem þyngjast sífellt meira á sífellt bognari bak fólksins.

5. Lýðræði er ófært um vald. Það skortir refsivald. Af ótta við að missa stuðningsmenn sína beitir flokkur ekki refsiaðgerðum gegn þeim sem lifa af hneykslanlegum viðskiptasamningum sem nema milljónum, þjófnaði eða fjárdrátt; né beitir hann neinum refsiaðgerðum gegn pólitískum andstæðingum svo þeir geti ekki afhjúpað eigin vafasöm viðskipti og rangfærslur.

6. Lýðræðið er í þjónustu hins mikla fjármála. Vegna dýrs kerfis og samkeppni milli ólíkra hópa þarfnast lýðræðið mikils fjármagns. Sem eðlileg afleiðing af því...
verður þræll hins mikla gyðinglega alþjóðlega fjármálakerfis sem kúgar það með undirgefnum fjárframlögum. Á þennan hátt eru örlög þjóðarinnar falin í hendur kasta bankamanna.

Machine Translated by Google

KJÖRUN, ÚTVAL, ERFÐIR

Þjóð er ekki leidd samkvæmt eigin vilja: lýðræðislegri uppskrift; né samkvæmt vilja eins einstaklings: einræðisformúlunni.

En samkvæmt lögum. Ég er ekki að tala hér um manngerð lög.
Það eru til reglur, náttúrulögmál lífsins; og það eru til reglur, náttúrulögmál dauðans. Lögmál lífsins og lögmál dauðans. Þjóð stefnir í líf eða dauða eftir því hvernig hún virðir annað hvort þessara laga.

Einni spurningu er enn ósvarað: Hver, í þjóð, getur skilið eða þekkt þessar venjur innsæislega? Fólkið? Fjöldinn? Ef svo væri tel ég að of mikið sé

búist við. Fjöldi fólks skilur ekki miklu einfaldari lög. Þau þarf að útskýra fyrir þeim með endurtekinni áþreifan til að þau skiljist – já, jafnvel með refsingu ef þörf krefur.

Hér eru nokkur dæmi um lög sem eru bráðnauðsynleg fyrir líf fólksins, sem fjöldi skilur aðeins með erfiðleikum: að ef um smitandi sjúkdóm er að ræða verður að sjúkir ...
einangrun og almenn sótthreinsun er nauðsynleg; að sólarljós verði að komast inn í hús, þess vegna ættu hús að hafa stóra glugga; að ef nautgripir eru betur fóðraðir og annast gefa þeir meira fyrir manninn
næring o.s.frv. Ef fjöldinn skilur ekki eða skilur aðeins með erfiðismunum nokkur lögmál sem eru nauðsynleg fyrir líf hans, hvernig getur einhver þá ímyndað sér að það sem í
Lýðræðið verður að vera leitt í gegnum sjálft sig, gæti skilið erfiðustu náttúrulögmálin; eða að það myndi þekkja innsæið fínlegustu og óskynjanlegustu viðmið mannlegrar forystu, viðmið sem
verkefni út fyrir sjálft sig, líf sitt, nauðsynjar lífsins, eða sem eiga ekki beint við um það heldur æðri veru, þjóðina?

Til að búa til brauð, skó, plóga, landbúnað, aka sporvagni, verður maður að vera sérhæfður, er engin þörf á sérhæfingu þegar

Machine Translated by Google

Það kemur að því að vera leiðtogi þjóðar sem krefst mestrar forystu? Þarf maður ekki að búa yfir ákveðnum eiginleikum?

Niðurstaðan: Þjóð er ekki fær um að stjórna sjálfri sér. Yfirstéttin ætti að stjórna henni. Það er að segja, í gegnum þann flokk manna sem fæðast í faðmi hennar og búa yfir ákveðnum hæfileikum og...
sérgreinar. Rétt eins og býflugurnar ala upp „drottningu“ sína verður þjóðin að ala upp yfirstéttina sína. Fjöldinn höfðar á sama hátt, í þörfum sínum, til yfirstéttarinnar, hinna vitru í ríkinu.

Hver velur þessa yfirstétt – fjöldann? Hægt væri að finna stuðningsmenn fyrir hvaða „hugmyndir“ sem er eða atkvæði fyrir alla sem bjóða sig fram til opinberra embætta. En þetta er ekki háð skilningi fólksins á þessum „hugmyndum“, „lögum“ eða „frambjóðendum“ heldur einhverju allt öðru: snilld einstaklinga til að vinna sér velvild fjöldans. Ekkert er óútreiknanlegra og óstöðugra í...

skoðanir en fjöldi fólksins. Frá stríðinu hefur þessi fjöldi, aftur á móti, verið avereskan, frjálslyndur, þjóðernissinnaður, þjóðernissinnaður bændamaður, Iorgan, o.s.frv. og hyllt hvern og einn, en hrækt síðan á hvern og einn ári síðar og viðurkennt þannig sín eigin mistök, rugling og vanhæfni. Viðmið þeirra fyrir val er: „Við skulum prófa aðra.“ Þannig er valið ekki gert samkvæmt dómgreind og þekkingu, heldur af handahófi og í trausti á heppnina.

Hér eru tvær andstæðar hugmyndir, önnur inniheldur sannleikann, hin lygina. Sannleikurinn – sem aðeins getur verið einn – er leitaður. Spurningin er borin undir atkvæði. Önnur hugmyndin fær 10.000 atkvæði, hin 10.050. Er
Er mögulegt að 50 atkvæði meira eða minna ákvarða eða afneita sannleikanum? Sannleikurinn er hvorki háður meirihluta né minnihluta; hann hefur sín eigin lögmál og það tekst, eins og sést hefur, gegn öllum meirihluta, jafnvel þótt þeir séu eyðileggjandi.

Ekki er hægt að fela meirihlutanum að finna sannleikann, rétt eins og í rúmfræði er ekki hægt að bera reglu Pýþagórasar undir atkvæði almennings til að ákvarða eða afneita gildi hennar; eða rétt eins og efnafræðingur...
Að framleiða ammoníak þarf ekki að fara til fjöldans til að kjósa um magn köfnunarefnis og vetnis; eða eins og landbúnaðarfræðingur, sem hefur rannsakað landbúnað og lög hans í mörg ár, þarf ekki að leita til
fjöldi sem reynir að sannfæra sjálfan sig um gildi þeirra með atkvæði sínu.

Getur fólkið valið sér yfirstétt? Hvers vegna geta hermenn þá ekki valið sér yfirstétt?

Machine Translated by Google

Velja besta hershöfðingjann? Til að geta valið þyrfti þessi sameiginlega kviðdómur að vita mjög vel:

a) Lögmál stefnumótunar, taktíkar, skipulags o.s.frv. og

b) Að hve miklu leyti viðkomandi einstaklingur fellur að þessum lögum með hæfni og þekkingu.

Enginn getur valið skynsamlega án þessarar þekkingar. Ef fjöldinn vill velja sína yfirstétt verður hann nauðsynlega að þekkja lögmál þjóðarinnar um forystu og í hvaða mæli frambjóðendur til þessarar forystu samræmast þessum lögmálum hvað varðar hæfni og þekkingu. Hins vegar getur fjöldinn hvorki þekkt þessi lög né frambjóðendurna. Þess vegna teljum við að leiðandi yfirstétt...

Land getur ekki verið valið af fjöldanum. Að reyna að velja þessa yfirstétt er eins og að ákveða með meirihlutaatkvæðagreiðslu hverjir ættu að vera skáld, rithöfundar, vélvirkjar, flugmenn eða íþróttamenn lands.

Þannig fremur lýðræði, sem byggir á kosningareglunni og velur sjálft yfirstéttina sína, grundvallarvillu sem allt ástand ranglætis, óreiðu og eymdar í þorpum okkar sprettur af. Við snertum hér aðalatriði; því það er frá þessari villu í lýðræðislegri hugmyndafræði sem við gætum sagt að öll hin mistökin stafi af.

Þegar almúginn er kallaður til að velja sér yfirstétt er hann ekki aðeins ófær um að uppgötva og velja eina heldur velja hann einnig, með fáeinum undantekningum, þá verstu innan þjóðar.

Lýðræðið fjarlægir ekki aðeins þjóðarelítuna heldur kemur það í staðinn með þeim verstu innan þjóðarinnar. Lýðræðið kýs menn sem eru algjörlega lausir við samviskubit og siðferðislausir; þá sem eru tilbúnir að borga... betri, þannig þeir sem eru með meiri spillingarvald; töframenn, svindlarar, lýðskrumarar, sem munu skara fram úr á sínu sviði í kosningabaráttunni. Nokkrir góðir menn gætu laumast í gegn á meðal þeirra, jafnvel stjórnmálamenn í góðri trú. En þeir yrðu þrælar hinna fyrrnefndu.

Hin raunverulega yfirstétt þjóðar yrði sigruð, fjarlægð, vegna þess að hún myndi neita að keppa á þeim grundvelli; hún myndi hörfa og halda sig í felum. Þess vegna hefðu örlagaríkar afleiðingar fyrir ríkið. Þegar ríki er undir forystu svokallaðrar „elítu“ sem samanstendur af verstu, spilltustu og óheilbrigðustu einstaklingunum sem hún hefur, er þá ekki leyfilegt að spyrja hvers vegna

Machine Translated by Google

Er ríkið á leið í gjaldþrot?

Hér er þá orsök alls annars ills ... siðleysi, spilling og girnd um allt landið; þjófnaður og rán á auðæfum ríkisins; blóðug arðrán fólksins; fátækt og eymd í ríkjum þess; skortur á skyldutilfinningu í öllum störfum; óreiðu og skipulagsleysi í ríkinu; innrás útlendinga úr öllum áttum með peninga, eins og þeir komi til að kaupa gjaldþrota verslanir sem eru seldar fyrir smáaura. Landið er selt á uppboði.

„Hver borgar hærra?“ Í síðasta lagi er það þetta sem lýðræðið mun leiða okkur í.

Í Rúmeníu, sérstaklega frá stríðinu, hefur lýðræðið, með þessu kosningakerfi, skapað okkur „þjóðarelítu“ rómversk-gyðinga, sem byggir hvorki á hugrekki né ást á landi né ...
fórn, heldur á svikum við landið, fullnægingu persónulegra hagsmuna, mútur, áhrifaviðskipti, auðgun með arðrán og fjárdrátt, þjófnaði, hugleysi og samsæri til að fella hvaða andstæðing sem er.

Þessi „þjóðarelíta“, ef hún heldur áfram að leiða þetta land, mun leiða til eyðileggingar rúmenska ríkisins. Þess vegna er vandamálið sem rúmenska þjóðin stendur frammi fyrir í dag, sem allir aðrir reiða sig á, í raun að skipta þessari fölsku elítu út fyrir raunverulega þjóðarelítu sem byggir á dyggð, kærleika og fórnfýsi fyrir landið, réttlæti og kærleika til fólksins, heiðarleika, vinnu, reglu,

aga, heiðarleg samskipti og heiður.

Hver á að gera þessa skiptingu? Hver á að setja þessa raunverulegu yfirstétt í forystu hennar? Ég svara: hver sem er nema fjölmennið. Ég viðurkenni hvaða kerfi sem er nema „lýðræði“ sem ég sé að drepa rúmensku þjóðina.

Nýja rúmenska yfirstéttin, sem og önnur yfirstétt í heiminum, verður að byggjast á meginreglunni um félagslegt val. Með öðrum orðum, flokkur fólks sem er gæddur ákveðnum eiginleikum sem þau...
síðan ræktað, er náttúrulega valið úr þjóðinni, þ.e. úr stórum og heilbrigðum fjölda bænda og verkafólks, sem er varanlega bundið við landið og landið. Þessi flokkur fólks verður þjóðarelítan sem á að leiða þjóð okkar.

Machine Translated by Google

Hvenær er hægt að ráðfæra sig við fjöldann og hvenær verður það að vera? Það ætti að ráðfæra sig við hann áður en stórar ákvarðanir eru teknar sem hafa áhrif á framtíð hans, til að segja sitt hvort sem hann getur það eða ekki, hvort hann er andlega undirbúinn eða ekki til að fylgja ákveðinni leið. Það ætti að ráðfæra sig við hann um mál sem varða örlög hans. Þetta er það sem átt er við með samráði við fólkið; það þýðir ekki kosning á ... elítan af fólkinu.

En ég endurtek spurningu mína: „Hver tilgreinir stöðu allra innan yfirstéttarinnar og hver metur alla? Hver ákveður valið og vígir meðlimi nýju yfirstéttarinnar?“ Ég svara: „Fyrri yfirstéttin.“

Sá síðarnefndi velur ekki né nefnir, heldur vígir hvern og einn í þeim stað sem hann hefur lyft sér upp í vegna hæfileika sinna og siðferðislegs gildis. Vígsluna er framkvæmd af höfðingja yfirstéttarinnar í samráði. með yfirstétt sinni. Þannig verður þjóðar yfirstétt að sjá til þess að hún skilji eftir erfðaelítu til að taka við af henni, yfirstétt sem byggir þó ekki á erfðareglunni heldur eingöngu á þeirri félagslegu valreglu sem beitt er af mikilli nákvæmni. Meginreglan um erfðaregluna er ekki nægjanleg í sjálfri sér. Samkvæmt meginreglunni um félagslegt val, sem stöðugt er endurnýjuð af þáttum úr djúpum þjóðarinnar,
Yfirvaldið heldur sér alltaf kröftugu. Helsta sögulega mistökin hafa verið að þar sem yfirvaldið var stofnað á grundvelli

valreglunni, en daginn eftir hætti hún við þá meginreglu sem fæddi hana og í staðinn kom erfðareglan og vígði þannig óréttlátt og fordæmt kerfi forréttinda með fæðingu. Það var sem mótmæli gegn þessum mistökum; fyrir að fjarlægja úrkynjaða yfirstétt; og fyrir afnám forréttinda með fæðingu, að lýðræðið fæddist. Að yfirgefa valregluna leiddi til falskrar og úrkynjaðrar yfirstéttar sem aftur leiddi til fráviks lýðræðisins.

Úrvalsreglan fjarlægir bæði kosningaregluna og erfðaregluna. Þær útiloka hvor aðra. Það er árekstur á milli þeirra; því annað hvort er til valregla

og í því tilfelli skipta skoðanir og atkvæði fjöldans ekki máli, eða sá síðarnefndi kýs ákveðna frambjóðendur og í því tilfelli virkar valið ekki lengur.

Machine Translated by Google

Á sama hátt, ef meginreglan um félagslegt val er tekin upp, þá skiptir erfðir engu máli. Þessar tvær meginreglur geta ekki farið saman nema erfinginn samræmist lögmálum valsins.

Og ef þjóð hefur enga raunverulega yfirstétt – eina fyrstu til að tilnefna aðra? Þá svara ég með einni setningu sem inniheldur óumdeilanlegan sannleika: í því tilfelli fæðist hin raunverulega yfirstétt úr stríði við hina úrkynjaðu yfirstétt, hina fölsku. Og það, einnig á grundvelli vals.

Þess vegna, í stuttu máli, er hlutverk elítunnar:

a) Að leiða þjóð samkvæmt lífsreglum hennar.

b) Að skilja eftir sig erfðaelítu sem byggir ekki á erfðareglunni heldur á vali, því aðeins elítan þekkir lögmál lífsins og getur metið að hve miklu leyti fólk aðlagast með tilliti til
hæfni og þekkingu á þessum lögum. Það er eins og garðyrkjumaður sem ræktar garðinn sinn og sér til þess að áður en hann deyr eigi hann erfingja, einhvern sem kemur í hans stað, því hann einn getur sagt hverjir af þeim eru
Að vinna með honum er best að taka við af honum og halda áfram störfum hans.

Á hverju verður elítan að byggjast?

a) Hreinleiki sálarinnar.

b) Vinnugeta og sköpunargáfa.

c) Hugrekki.

d) Hart líf og stöðug barátta gegn erfiðleikum sem þjóðin stendur frammi fyrir,

e) Fátækt, þ.e. sjálfviljugur afsal á því að safna auðæfum.

f) Trú á Guð.

g) Ást.

Ég hef verið spurður hvort starfsemi okkar hingað til hafi fylgt sömu stefnu og starfsemi kristinnar kirkju. Ég svara: Við gerum mikinn greinarmun á þeirri stefnu sem við fylgjum og þeirri sem ...
Kristna kirkjan. Kirkjan ræður yfir okkur frá himni. Hún nær fullkomnun og hinu háleita. Við getum ekki lækkað þetta plan til að útskýra gjörðir okkar.

Við, með gjörðum okkar, með öllum athöfnum okkar og hugsunum, stefnum að þessari línu, lyftum okkur upp í átt að henni eins mikið og þungi holdsins synda okkar og falls okkar vegna frumsyndarinnar.

Machine Translated by Google

leyfi. Það er óvíst hversu mikið við getum lyft okkur upp í átt að þessari braut með veraldlegum viðleitni okkar.

Einstaklingur, Þjóðar SAMSTARF, ÞJÓÐ

„Mannréttindi“ eru ekki aðeins takmörkuð af réttindum annarra manna heldur einnig af öðrum réttindum. Það eru þrír aðskildir þættir:

1. Einstaklingurinn.
2. Núverandi þjóðarsamfélag, það er að segja, heild allra einstaklinga sömu þjóðar, sem búa í ríki á hverjum tíma.
3. Þjóðin, sú sögulega heild sem teygir sig yfir aldir, rætur sínar djúpt í þoku tímans og hefur óendanlega framtíð.

Nýtt stórt mistök lýðræðis sem byggja á „mannréttindum“ er að viðurkenna og sýna aðeins áhuga á einum af þessum þremur aðilum, einstaklingnum; það vanrækir hinn eða gerir gys að honum, og
neitar því þriðja.

Þau hafa öll sín réttindi og skyldur, réttinn til að lifa og skylduna til að brjóta ekki á rétti hinna tveggja til lífs.
Lýðræðið sér aðeins um að tryggja réttindi einstaklingsins.
Þess vegna verðum við vitni að mikilli ókyrrð í lýðræðinu. Einstaklingurinn telur sig geta gengið, með ótakmörkuðum réttindum sínum, á réttindi alls samfélagið, sem hann telur sig geta traðkað á.
og ræna; þess vegna, í lýðræði, verður maður vitni að þessari sundrandi sviðsmynd, þessari stjórnleysi þar sem einstaklingurinn viðurkennir ekkert annað en persónulega hagsmuni sína.

Þjóðarsamfélagið sýnir aftur á móti stöðuga tilhneigingu til að fórna framtíðinni – réttindum þjóðarinnar – fyrir hagsmuni sína í dag. Þess vegna verðum við vitni að miskunnarlausri arðrán og
að afnema skóga okkar, námurnar, olíulindirnar, gleyma því að það eru hundruðir rúmenskra kynslóða, barnabörn okkar sem koma á eftir okkur, sem einnig búast við að lifa og halda áfram lífi

Machine Translated by Google

Þjóð okkar. Þessi umbylting, þetta sambandsbrot sem lýðræðið hefur valdið, er sannkallað stjórnleysi, röskun á náttúrunni og ein af helstu orsökum óróans í nútímasamfélagi.

Sátt er aðeins hægt að endurvekja með því að endurreisa náttúrulega reglu. Einstaklingurinn verður að vera undirgefinn æðri heild, þjóðarsamfélaginu, sem aftur verður að vera undirgefinn þjóðinni. „Mannréttindi“ eru ekki lengur ótakmörkuð, heldur takmörkuð af réttindum þjóðarsamfélagsins, sem aftur eru takmörkuð af réttindum þjóðarinnar.

Að lokum virðist sem í lýðræðisríki lifi að minnsta kosti einstaklingurinn sem nýtur svo margra réttinda dásamlega. En í raun og veru, og þetta er hin mesta harmleikur lýðræðisins, hefur einstaklingurinn engan rétt, því hvar er samkomufrelsið í landi okkar, frelsið til að skrifa, samviskufrelsið? Einstaklingurinn lifir undir hryðjuverkum, umsátri, ritskoðun; þúsundir manna eru...
handteknir, sumir drepnir fyrir trú sína, eins og undir stjórn harðstjórnarmanna. Hvar er „réttur fullvalda fjölmennisins“ til að ákveða örlög sín, þegar fundir eru bannaðir og þegar þúsundum manna er meinað að kjósa, þeim er misþyrmt, þeim hótað lífláti, þeim er hótað að drepa? Þú munt segja: „Já, en þetta fólk vill breyta stjórnarskránni, takmarka frelsi okkar, setja á fót annað stjórnarfar!“

Ég spyr: „Getur lýðræði fullyrt að þjóð sé ekki frjáls til að ákveða örlög sín, breyta stjórnarskrá sinni, stjórnarfyrirkomulagi, eins og henni sýnist; að lifa með meira eða minna frelsi eins og henni sýnist?“

Þetta er hin fullkomna harmleikur.

Í raun og veru hefur maðurinn engin réttindi í lýðræði. Hann missti þau ekki til hagsbóta fyrir þjóðina eða þjóðina, heldur til hagsbóta fyrir fjármála- og stjórnmálamenn sem samanstóð af bankamönnum og kosningafulltrúum. Að lokum, síðasta velgjörðin fyrir einstaklinginn. Frímúraralýðræði, sem gengur í gegnum óviðjafnanlega sviksemi, þykist vera postuli friðar á þessari jörð en boðar jafnframt stríð milli manns og Guðs.

Friður meðal manna og stríð gegn Guði.

Sviksemin felst í því að nota orð frelsara okkar „Friður

Machine Translated by Google

meðal manna“ til að breytast í postula „friðar“ en samt fordæma hann og sýna hann sem óvin mannkynsins. Og enn fremur felst þessi sviksemi einnig í því að þeir þykjast vilja bjarga lífi fólks en í raun leiða þeir það til dauða; þykjast bjarga lífi þeirra frá stríði, dæma þá – djöfullega – til eilífrar glötunar.

Þjóðin

Þegar við segjum rúmensku þjóðina, þá meinum við ekki aðeins alla Rúmena sem búa á sama landsvæði, deila sömu fortíð og sömu framtíð, sama klæðnaði, heldur alla Rúmena, lifandi sem látna,
sem hafa búið á þessu landi frá upphafi sögunnar og munu
búa hér líka í framtíðinni.

Þjóðin inniheldur:

1. Allir Rúmenar sem eru nú á lífi.
2. Allar sálir hinna látnu og grafir forfeðra okkar.
3. Allir þeir sem fæðast Rúmenar. Þjóð verður meðvituð um sjálfa sig þegar hún öðlast meðvitund um þessa heild, ekki aðeins um sín eigin markmið.

Þjóðin býr yfir:

1. Líffræðileg arfleifð – hold hennar og blóð.
2. Efnisleg arfleifð – jarðvegur landsins og auðlegð þess.
3. Andleg arfleifð sem inniheldur:

a) Hugmynd hennar um Guð, heiminn og lífið. Þessi hugmynd myndar svið, andlegan eiginleika. Mörk þessa sviðs eru ákvörðuð af sjóndeildarhringnum sem birta hugmyndar hennar nær til.
nær. Það er til land þjóðarandans, land sýnir sinna sem fengnar eru með opinberun eða með eigin viðleitni.

b) Heiður hennar sem skín að því marki sem þjóðin hefur í gegnum söguna aðlagað sig að þeim viðmiðum sem spretta af hugmynd hennar um Guð, heiminn og lífið.

c) Menning hennar, ávöxtur tilveru hennar sem stafar af eigin viðleitni hennar á sviði lista og hugsunar. Þessi menning er ekki alþjóðleg, hún er tjáning þjóðlegrar snilldar, blóðsins.

Machine Translated by Google

Menning er alþjóðleg svo langt sem ljómi hennar nær, en þjóðleg að uppruna. Einhver gerði fallega samanburð: bæði brauð og hveiti geta verið alþjóðleg sem neysluvörur, en
Þeir bera alls staðar merki jarðarinnar sem þeir óxu í.
Hver þessara þriggja arfleifða hefur sína þýðingu. Þjóð verður að verja alla þrjá. Mikilvægast er þó andleg arfleifð hennar.
arfleifð, því aðeins hún ber stimpil eilífðarinnar, hún ein varir í gegnum allar aldirnar.

Forn-Grikkir eru ekki minnst vegna líkamsbyggingar sinnar – ekkert nema aska er eftir af henni né efnislegur auður þeirra, hefðu þeir átt einhvern, heldur vegna menningar sinnar.

Þjóð lifir í eilífðinni í gegnum viðhorf sitt, hugmyndir sínar um heiður og menningu. Þess vegna verða leiðtogar þjóðarinnar að rökræða og bregðast við, ekki aðeins í samræmi við efnislega hagsmuni fólksins, heldur einnig með hliðsjón af sögulegum heiðri þess, eilífum hagsmunum þess. Með öðrum orðum, ekki brauð, heldur heiður hvað sem það kostar.

LOKAMARKMIÐ ÞJÓÐARINNAR

Er það lífið?

Ef það er líf, þá eru leiðirnar sem fólk notar til að tryggja lífið ekki skiptir máli; jafnvel það versta er gott.

Þess vegna verður að spyrja: Hvaða meginreglur eru það sem leiða þjóðir í samskiptum sínum við aðrar þjóðir? Ættu þær að láta dýrslega eðlishvötina, tígrisdýrið í þeim, leiða sig eins og fiskar hegða sér í sjónum eða dýr í skóginum?

Endanlegt markmið er ekki líf heldur upprisa. Upprisa fólks í nafni frelsarans Jesú Krists. Sköpun og menning eru aðeins leið, ekki tilgangur eins og talið hefur verið, til að öðlast...
þessi upprisa. Það er ávöxtur hæfileikans sem Guð plantaði í fólk okkar sem við verðum að standa reikningsskap fyrir. Það mun koma að því að allar þjóðir jarðarinnar munu rísa upp, ásamt öllum sínum látnu.

Machine Translated by Google

og allir konungar þeirra og keisarar, hver þjóð á sinn stað frammi fyrir hásæti Guðs. Þessi síðasta stund, „upprisan frá dauðum“, er sú göfugasta og háleitasta sem þjóð getur risið upp í átt að.

Þjóðin er því eining sem lengir tilvist sína jafnvel handan þessarar jarðar. Þjóðir eru veruleiki jafnvel í undirheimum, ekki aðeins í þessum.

Jóhannes segir frá því sem hann sá handan jarðar og segir:

„Og borgin þarf hvorki sól né tungl til að skína í henni, því að dýrð Guðs lýsir hana upp og lambið er lampi hennar. Þjóðirnar munu ganga í ljósi hennar og konungar jarðarinnar munu færa dýrð sína og heiður inn í hana.“1

Og aftur: „Hver mun ekki óttast þig, Drottinn, og vegsama nafn þitt? Því að þú einn ert heilagur, því að allar þjóðir munu koma og tilbiðja fyrir augliti þínu, því að dómar þínir eru augljósir.“2

Okkur Rúmenum, fólki okkar, eins og öllum öðrum þjóðum í heiminum, hefur Guð gefið verkefni, sögulegt örlag. Fyrsta lögmálið sem einstaklingur verður að fylgja er að ganga þessa örlagaríka leið og uppfylla það verkefni sem honum hefur verið falið. Þjóð okkar hefur aldrei lagt niður vopn sín eða yfirgefið verkefni sitt, sama hversu erfið eða löng Golgataleiðin hefur verið. Jafnvel nú birtast hindranir eins og fjöll fyrir framan okkur. Eigum við að vera, velti ég fyrir mér, veikburða og huglaus kynslóðin sem sleppir, undir þrýstingi ógnana, örlagalínu Rúmeníu og yfirgefur verkefni okkar sem fólk í þessum heimi?

KONUNGSVÆÐI OG LÖG KONUNGSVALDSINS

1 (Opinberunarbókin, 21, 23-24).

2 (Opinberunarbókin 15:4).

Machine Translated by Google

Í broti þjóða, ofar yfirstéttinni, er konungsvaldið.
Ég hafna lýðveldinu.

Maður hefur kynnst góðum þjóðhöfðingjum, sumum mjög góðum, öðrum veikum eða vondum. Sumir nutu heiðurs og ástar þjóðar sinnar allt til æviloka, aðrir voru hálshöggnir. Þess vegna,
Ekki voru allir konungar góðir. Konungsveldið sjálft hefur hins vegar alltaf verið gott. Maður má ekki rugla saman manninum og stofnuninni og draga rangar ályktanir.

Það geta verið slæmir prestar; en getum við, vegna þessa, ályktað að kirkjan verði afnumin og Guð grýttur til bana?

Vissulega eru til veikir og slæmir konungar, en við getum ekki afsalað okkur konungsættum vegna þessa. Í landbúnaði kemur stundum slæmt ár í kjölfar góðs árs, eða eitt gott og tvö slæm; engu að síður kom það engum í heiminum til hugar að hætta í landbúnaði.

Gerir konungur eins og honum sýnist, hvort sem hann er mikill eða lítill, góður eða vondur?

Þjóðhöfðingi gerir ekki það sem hann vill. Hann er lítill þegar hann gerir það sem honum sýnist og mikill þegar hann gerir það sem honum ber. Til hvers og eins Þjóð Guð hefur raðað örlagalínu. Þjóðhöfðingi er mikill og góður þegar hann heldur sig á þeirri línu; hann er lítill eða vondur, að því marki sem hann víkur frá þessari örlagalínu eða stendur gegn henni. Þetta er þá lögmál konungsveldisins. Það eru líka aðrar línur sem geta freistað þjóðhöfðingja: lína persónulegra hagsmuna eða hagsmuna stéttar fólks eða hóps; lína framandi hagsmuna (innlendra eða erlendra).
Hann verður að forðast allar þessar línur og fylgja sömu leið og fólk sitt. Stefan Hinn mikli hefur skinið í sögunni í 500 ár og Rúmenar minnast hans vegna þess að hann samsamaði sig fullkomlega við örlög þjóðar sinnar. Ferdinand konungur, þrátt fyrir þrýsting frá utanaðkomandi hagsmunum og áhrifum, setti sig á línu örlaga þjóðarinnar; hann þjáðist með henni, fórnaði sér með henni og sigraði með henni. Það er í krafti þessa sem hann er mikill og

ódauðlegur.

Machine Translated by Google

ORUSTAN VIÐ TUTOVA, 17. apríl 1932

Aðeins fjórir mánuðir voru liðnir frá kosningunum í Neamt og ungi hersveitin hóf nýja baráttu. Í byrjun janúar 1932 var sæti þingmanns lýst laust í Tutova. [Athugið: Tutova-sýsla með Barlad sem sýslusetri.]

Ég hafði metið stöðuna. Í síðustu þingkosningum fengum við aðeins 500 atkvæði þar. Sýslan var veik; en hún var sett í spor sterkari sýslunna Covurlui, Cahul og Tecuci, svo við gátum auðveldlega fengið inn hermenn.

Mér fannst eins og við gætum hugsanlega unnið, ég var að hugsa um áhrifin sem endurómur nýs sigurs hefði. Tveir sigrar í röð yngstu kynslóðarinnar gegn öllum stjórnmálaflokkum hefðu aukið virðingu hennar verulega í augum landsins. Ég ákvað að faðir minn skyldi bjóða sig fram, þar sem hann var mér afar mikilvægur í hreyfingunni, bæði á þingi og utan þess til skipulagningar og áróðurs. Kosningarnar höfðu verið ákveðnar 17. mars. Þann 9. janúar sendi ég út stefnuskrá til allrar sýslunnar. Faðir minn kom með fyrsta kjörmannaliðið 10. janúar. Þá komu liðin frá Iasi, Tecuci, Beresti og Cahul.

Fyrstu þrjár vikurnar hafði hraði og hugrekki hinna fámennu hermanna hrundið af stað straumi samúðar í okkar þágu um allt sýsluna. Í slæmum vetri með miklum snjó og kulda gátu stjórnmálaflokkarnir ekki farið út. Þeir biðu eftir betra veðri. En á þessum tíma, yfir hæðir, í gegnum mittisháan snjó, í gegnum snjóbyl, ferðuðust hermenn milli þorpa.

Í byrjun febrúar varð baráttan við óvininn erfiðari. Bandalag frjálslyndra, þjóðernisbænda, lúpísta [Athugið: Flokksmenn Dr. Lupu] og kúzista stóð frammi fyrir okkur.

Machine Translated by Google

grimmd sem við höfðum aldrei kynnst áður. Stjórnvöld gripu til sannkallaðra hryðjuverkaaðgerða og gyðingapressan réðst á okkur af hörku.

Ég fann þörf á nýjum liðsauka, svo ég sendi síðustu varaliðin frá Iasi, undir forystu Totu. Ég hafði enga aðra nema í Búkarest og þá var ekki hægt að tryggja vegna fjárskorts. Svo ég kallaði saman

fundi hermanna og lagði til hetjulegt skref: að þeir leggi af stað fótgangandi frá Búkarest til Bariad, næstum 200 mílna leið, og útskýrði fyrir þeim að þessi ganga myndi þýða meira fyrir
sigur okkar en 100.000 stefnuyfirlýsingar. Það eitt og sér væri mikil hetjuleg ræða sem hermenn flyttu til Rúmena í Tutova.

Hersveitirnar tóku tillögu minni með miklum áhuga. Viku síðar fór um 25 manna lið, undir forystu Stelescu, Caratanase og Doru Belimace, frá Búkarest fótgangandi til Tutova. Eftir tíu daga göngu í stormi komu þeir til Bariad þar sem öllum almenningi tók vel á móti þeim. En ofsóknirnar höfðu stigmagnast upp í taugaóstyrka spennu. Hr.

Argetoianu, innanríkisráðherra, sendi út lögregluliðið, ofurstann, með miklum herliði og gaf skipun um að flytja herliðið út úr Tutova-sýslu á börum. Það var ómögulegt fyrir litlar sveitir að sækja lengra. Ég myndaði því tvær sterkar sveitir undir stjórn Victors Silaghi og Stelescu sem áttu að sækja fram á línunni Puesti-Dragomiresti og styðja föður minn. Ég sendi aðra minni sveit í átt að Bacani. Þessar tvær voru einu leiðirnar sem eftir voru ókannaðar. Þær mynduðu norðausturhluta sýslunnar.

Hinn helmingurinn, suðurhlutinn, hafði verið nægilega vel unnin af föður mínum, herra D. Popescu sýslustjóra, Victor Silaghi, Teodor Tilea og Ion Antoniu, með aðalliðunum.

Liðin tvö í norðri héldu áfram næstum 30 mílur, börðust við bitrandi kulda og enduðu með nokkra særða, þar á meðal Tocu. Í norðurhluta sýslunnar mættu þau miklum fjölda
sveitir lögreglumanna. Liðin lokuðu sig inni á háalofti í yfirgefnu húsi þar sem þau veittu mótspyrnu í 48 klukkustundir án hita, matar eða vatns. Að lokum gátu þau hörfað.

Machine Translated by Google

í gegnum erfiða göngu á einni nóttu, framkvæmda við sannarlega hetjulegar aðstæður, eingöngu vegna þrjóskrar þrautseigju Victors Silaghi við að hvetja úrvinda, sveltandi og frosna hermenn til sóknar síðasta mögulega mótspyrnu.

Þetta munaðarleysingjabarn, sonur rúmenska prestsins Silaghi frá Careii Mari sem Ungverjar myrtu árið 1918 við hörmulegar aðstæður, barðist af hugrekki.

Að lokum voru þessir hópar umkringdir af yfirburðaherjum, teknir til fanga og fluttir til Bariad. Faðir minn var handtekinn og settur í fangelsi hersveitarinnar.

Þriðja liðið var gjörsamlega gjöreytt í orrustunni við Bacani. Þar, í dal áður en gengið var inn í þorpið að kvöldi, var það ráðist af stórum hópi lögreglumanna. Leiðtogi liðsins, hersveitarmaðurinn Lascar Popescu, var sleginn í höfuðið með riffli og missti fyrstur meðvitund í blóðpolli. Hinir hersveitarmennirnir neituðu að hörfa. Þeir gerðu gagnárás með berar bringur og ekkert í höndunum, og reyndu að komast inn í þorpið.

Einn af öðrum féllu þeir allir meðvitundarlausir. Sá síðasti sem stóð uppi var einn ráðinn á. Undir höggum féll hann á kné, stóð upp og réðst aftur á. Hann féll nálægt félögum sínum. Allt liðið lá meðvitundarlaust í blóðpolli. Þaðan voru þeir dregnir í gegnum snjóinn af lögreglumönnunum, meira en eina mílu að lögreglustöðinni í þorpinu. Klukkan eitt um nóttina færði knapi Bariad fréttir af því sem gerðist í Bacani. Lið frá Iasi, undir forystu Totu, sem kom til Barlad um miðnætti, fór strax af stað fótgangandi til að aðstoða særða félaga sína. Eftir bardaga frá klukkan hálftvö til fimm um morguninn, þar sem lögreglumönnunum var skotið með öllum vopnum sínum, hertóku hersveitirnar lögreglustöðina og fundu þar félaga sína, enn meðvitundarlausa og liggjandi á jörðinni, fallna í orrustunni við Bacani. Þeir fluttu þá á sjúkrahúsið í Barlad.

En hér var ekki ró. Gyðingdómurinn hóf gríðarlega fjölmiðlaherferð og réðst á okkur með viðbjóðslegri kaldhæðni og óréttlæti. Bylgja lyga, móðgana og rógburða barst okkur. Öll pólitísk...
Flokkar sameinuðust til að útiloka okkur úr bardaganum.

Machine Translated by Google

ÖNNUR UPPLÝSINGIN VARÐARINNAR MARS 1932

Við vorum sparkað af lögreglunni, undir árásum gyðingablaða, og urðum fyrir barðinu á nýrri upplausn varðliðsins, sem fyrirskipað var með einföldum ráðherraákvörðun. Þótt við værum innan ramma fullkomins lögmætis leysti stjórn Lorga-Argetoianu varðliðið upp af handahófi, í trássi við lög og stjórnarskrá. Höfuðstöðvar okkar um allt land voru aftur teknar yfir og læstar, prentsmiðjan í Iasi lokuð. Við vorum ráðist á í fjölmiðlum og sett í þá ómögulegu stöðu að geta ekki varið okkur þar sem öll útgáfa okkar hafði verið stöðvuð. Ég reyndi að tala á þingi en meirihlutinn kom í veg fyrir það, þar sem hann leyfði mér ekki að verja mig.

Hins vegar var ekki hægt að stöðva framboðið í Tutova. Liðið frá Búkarest var rekið úr sýslunni. Hin liðin voru einnig rekin, einn af öðrum. Lið okkar frá Iasi, sem telur um 30 manns, undir stjórn Totu...
Stjórnin, þegar hún var flutt á stöðina fyrir sömu rýmingaraðgerð, braut girðingarnar og hertók biðstofuna þar sem hún, girt af, veitti mótspyrnu í 24 klukkustundir, þar til hún var
gassað út. Að lokum var það sett í lestina og flutt út úr sýslunni. Aðeins Ibraileanu, Nutu Esanu og faðir minn sem var handtekinn, voru eftir í bænum. Ofsóknunum var síðan breytt í
þorpin. Bændur, skólakennarar og prestar voru handteknir og barðir; brotist var inn á heimili þeirra. Kosningunum var frestað um einn mánuð, til 17. apríl.

Faðir minn var látinn laus. Aldraðir hermenn komu þá til bæjarins til að taka þátt í bardaganum: Hristache Solomon, ofursti Cambureanu, Ventonic, Ifrim, faðir Isihie, Peceli, Potolea, o.s.frv. Ég úthlutaði þeim í ýmsar deildir. Hver og einn læddist á sinn stað í skjóli nætur. Lið okkar frá nágrannasýslunum komu aftur inn í Tutova á nokkrum stöðum. Lið Gh. Costea fór yfir Barlad-fljótið.

Machine Translated by Google

Áin, vatn upp að hálsi, því allir vegir voru vaktir; þeir komu rennandi blautir á kjörstaðinn.

Að morgni 17. apríl hófust atkvæðagreiðslur og héldu áfram fram á nótt. 18. apríl, klukkan fimm að morgni, var sigur hersveitarinnar tilkynntur: 5.600 atkvæði; Frjálslyndir: 5.200; Þjóðernissinnar-bændur:
4.000; hinir hóparnir: færri en 2.000; Kúzistar: 500 atkvæði.

Þessi annar sigur herliðsins, gegn bandalagi allra rúmenskra stjórnmálamanna, vannst með óttaleysi og járnvilja herliðsins, með hetjudáð sinni og blóði, sem ögruðu ...
hindranir, móðganir, högg og ofsóknir höfðu vakið ólýsanlegan áhuga um allt landið.

NÝJAR ALMENNINGSKOSNINGAR JÚLÍ 1932

Faðir minn var fullgildur á síðasta degi þingfundarins.
En hvíld okkar varði aðeins eina viku, því að Lorga-stjórnin var fallin. Þjóðar-bændastjórn var mynduð, undir forystu ...
Herra Vaida.

Úrvinda bæði líkamlega og fjárhagslega, hófum við nýja baráttu. Það var í júní 1932. Allt frá 15. desember 1929 höfðum við verið í stöðugri baráttu: desember 1929 – apríl 1930,
kosningar í Covurlui, Cahul, Turda, Tecuci; sumarið 1930, undirbúningur, síðan bann við göngunni í Bessarabíu, og síðan fangelsun mín fram að hausti; í október og nóvember vorum við í Maramures – þann vetur fangelsaður aftur; vorið 1931, bardaginn fyrir almennar kosningar; sumarið 1931, kosningar í Neamt; veturinn 1932, kosningar í Tutova; og nú vorum við aftur að nálgast almennar kosningar. Þrátt fyrir allar þessar átök héldum við áfram skipulagsstarfinu í restinni af landinu. Árið áður vorum við á kjörlistum í 17 sýslum, í ár vorum við á 36. Allir

Machine Translated by Google

Stjórnmálaflokkar áttu í sömu deilum, fullum af ráðabruggi, um nafngift frambjóðenda sinna. Þetta stóð yfir í heila viku. En ég, einn, lagaði á einni nóttu alla framboðslista okkar í 36 sýslum. Enginn meðal hermanna berst um sæti sitt á listanum; ef eitthvað er, þá biður hann um að vera settur síðastur.

Erfiða vandamálið fyrir okkur eru fjármálin. Flest sýslurnar hafa getað staðið við sín eigin útgjöld með framlögum til hermanna. Önnur ekki. Ég þurfti 50.000 lei bara til að standa straum af kosningaskatti. Ég gekk eins og ég væri ráðvilltur fram á síðasta dag. Ég reyndi eitt, ég reyndi annað. Ekkert.

Ég fór að hitta herra Nichifor Crainic, forstjóra Calendarul („Dagatalið“) í von um að hann hefði peninga, en til einskis.
Með dagbók sinni, sem hafði verið gefin út í fimm mánuði, studdi hann baráttu okkar og fylgdist skref fyrir skref með hugrekki hermanna okkar; hann gat þó ekki hjálpað okkur fjárhagslega.
Að lokum fékk ég lánað frá Pihu og Caranica, sem fundu nauðsynlega upphæð með því að hlaupa til allra Makedóníumanna. Nokkrar sýslur nutu stuðnings frá sýslunni Focsani og Ilristache Solomon.

Herferðin hófst. Ný ofsókn gekk yfir raðir okkar.

Þar sem þunnliðir okkar voru dreifðir yfir stóra vígstöð, urðu fyrir harkalegum árásum alls staðar. Hersveitirnar Savin og Popescu særðust í Tighina. Í Barlad voru tugir kennara og presta dregnir niður í kjallara og misþyrmdir að skipun Georgescu-Barlad herra. Í Vaslui særðust litlu liðin okkar. Eins í Podul-Iloaiei og um allt Iasi-hérað. Í Focsani, hinn aldraði Hristache

Að skipun lögmannsins Neagu réðust vopnaðir hópar þjóðernisbænda á Salómon, verkfræðinginn Blanaru og tíu aðrir í þorpinu Vulturul. Hersveitir féllu særðir til jarðar.
barsmíðar og hnífar. Aðeins einn stóð eftir á fótum eins og fjall, Hristache Solomon, sem enginn þorði að snerta þá. Hann varði sig af hörku en féll að lokum á miðri götunni, yfirbugaður af höggum. Þar á jörðinni var hann barinn í höfuðið af þessum skepnum sem gerðu alltaf - þá eins og nú - að málinu um lögmæti, siðmenntað vinnubrögð, frelsi o.s.frv. Vörðurinn fékk 70.000 atkvæði, tvöfalt meira en árið áður. Sýslurnar Cahul, Neamt, Covurlui

Machine Translated by Google

og Tutova, þar sem faðir minn bauð sig fram, kom sterkast út. Þá fylgdi Campul-Lung með Mota; svo Turda, Focsani, Ismail, Tighina. Við unnum fimm sæti og nú verðum við að velja til að fylla þau. Ég varð eftir í Cahul til að leyfa Nutu Esanu að komast inn á þing. Ég ákvað að faðir minn skyldi vera eftir í Barlad til að leyfa Stelescu, 25 ára nemanda, að komast inn á þing; ég vildi þannig hvetja ungt fólk í landinu og

hvati. Traustið og kærleikurinn sem ég sýndi þessum unglingi endurgoldnaði mér þó ekki. [Athugið: Höfundurinn vísar hér til rits Stelescu framtíðarsvik gegn hersveitarfélögum sínum.]

Á ÞINGI FYRIR Í ANNAR SKIPT

Allan tímann á þingi barðist ég gegn ríkisstjórninni og aðgerðum hennar sem ég taldi andstæða velferð rúmensku þjóðarinnar, eins og ég hafði reyndar einnig barist gegn öllum fyrri aðgerðum.
stjórnir sem skiptust á að gegna embætti ríkisins. Landið hafði ekkert að búast við frá öllum þessum stjórnvöldum. Þar var ekkert vit í framtíð fólksins okkar að skapast. Allt
Ráðstafanir og lög voru aðeins einhverjar líknandi aðferðir sem lengdu frá degi til dags hina bituru og dapurlegu tilvist lands okkar.

Þegar rúmenskir verkamenn voru skotnir í Grivita að skipun innanríkisráðuneytisins, og mér fannst viðbjóður innst inni kommúnista innan Þjóðarbændaflokksins, sem fögnuðu aðgerðum stjórnarinnar, mér ógeðfelldur. Ég steig á ræðupallinn og taldi það skyldu mína að tala sem hér segir: „Það er slæmt að þessir óheppnu verkamenn fóru út á götu, en það væri verra ef þeir og fólk okkar, frammi fyrir óréttlætinu sem hrópar til himins, myndu ekki fara út, heldur sætta sig við að beygja höfuðið undir okið og skilja landið eftir í höndum einhverra arðrænna stjórnmálamanna. [Athugið: Höfundurinn talar hér um verkfall verkafólksins í ...]

Machine Translated by Google

Grivita Rafiway-verksmiðjan í Búkarest þann 4. febrúar 1933 undir stjórn bænda.

Ég vitna hér í opinbera fundargerð þessa þings:

„Herra Corneliu Zelea Codreanu ... herra forseti, þingmenn! Í nafni þess hóps sem ég tilheyri krefst ég þess að auk þeirrar rannsóknar sem venjulega er framkvæmd af lögbærum yfirvöldum verði gerð önnur þingrannsókn, skipuð fulltrúum ýmissa stjórnmálahópa á þessu þingi. Ég krefst þessa vegna þess að ég efast um sannleiksgildi yfirlýsingar herra innanríkisráðherra; ég efast um það af mjög góðri ástæðu. Þann 24. janúar, þegar rúmenskir námsmenn, þjóðernissinnaðir og kristnir, fóru að gröf óþekkta hermannsins til að reisa kross, hafði ríkisöryggisráðuneytið lekið upplýsingum til dagblaðs í Búkarest um að aðgerðin hefði verið skipulögð og fjármögnuð af Moskvu.“

„Ef upplýsingarnar sem þú hefur varðandi Grivita-málið koma einnig frá slíkum uppruna, þá skil ég mjög vel hversu rétt þú hefur í að grípa til aðgerða af þessu tagi eins og þú gerðir í gær og í dag.“

(Klapp frá bekkjum „Járnvarðliðsins“ og þeirra sem Bændaflokkur Dr. Lupu).

Í öðru lagi vil ég taka fram að ég, sem og allt fólk með heilbrigða skynsemi í þessu landi, erum ekki hrædd við kommúnisma eða bolsévisma. Við erum hrædd við eitthvað annað, þá staðreynd að þessir verkamenn hafa ekkert að borða; þeir eru svangir.“

(Klapp frá bekkjum „Járnvarðliðsins“ og þeirra sem Bændaflokkur Dr. Lupu).

„Sumir þessara verkamanna þéna aðeins 1.100 lei á mánuði og eiga 5, 6, 7 börn.“

Dr. V. Lupu: „Það er satt.“

Corneliu Zelea Codreanu: „Þar sem þau eiga 5, 6, 7 börn duga slík laun ekki einu sinni fyrir daglegu brauði, en ég hins vegar óttast líka eitthvað annað: þorsta þeirra eftir réttlæti.“

Dr. N. Liipu: Mjög gott!

Corneliu Zelea Codreanu: „Þess vegna verður þú að uppfylla þessar tvær þarfir: hungur og þorsta eftir réttlæti,“

Machine Translated by Google

(Klapp frá bekkjum „Járnvarðliðsins“ og Bændaflokks Dr. Lupu) „og þetta land mun njóta algjörrar reglu.“

(Fundur fimmtudaginn 16. febrúar 1933. Opinber eftirlitsmaður 41 frá 23. febrúar 1933)

Ein af þeim erfiðleikum sem hamla þingstörfum eru þúsundir krafna til ráðuneytisins um fyrirbænir af einhverju tagi. Þetta er raunveruleg refsing fyrir okkur frá kjördæmi okkar.

(1) vegna þess að þingmenn þurfa að sóa mestum tíma sínum í að uppfylla þessar kröfur. Þetta kerfi er hættulegt fyrir líf stofnunar, því það lamar alla starfsemi hennar; það getur tapað allri orrustunni. Þú verður að yfirgefa örlög lands þíns til að þjóna stuðningsmönnum þínum. Eftir smá tíma tók ég eftir því að engir hermenn voru meðal þeirra sem komu til mín með slíkar kröfur. Allir voru annað hvort atvinnubetlarar eða sérstaklega sendir andstæðingar sem vildu lama okkur.

(2) þetta kerfi setti okkur í þá viðkvæmu stöðu að þurfa að ganga fram fyrir og leita greiða frá mönnunum sem við vorum að berjast við. Af þessum ástæðum neitaði ég persónulega að grípa inn í fyrir neinn. Allan þann tíma sem ég hef setið á þingi bað ég engan ráðherra um neitt.

Annar flokkur var þeir sem komu til okkar til að biðja um peninga. Af þeim hundruðum sem bankuðu upp á hjá okkur daglega voru engir hermenn. Sumir voru virkilega veikir eða urðu fyrir óheppni, en sumir gerðu þetta kerfi að alvöru atvinnu.

Að lokum var hópurinn okkar orðinn lítill hópur, í fylkingu, á ferðinni, í stöðugri bardaga. Þetta krafðist sérstaklega ótruflaðrar athygli frá mér á öllum óvinahreyfingum; það fól í sér að afhjúpa og afstýra óvinaáætlunum, vinna og skipuleggja nýjar stöður, með öðrum orðum, stöðugt eftirlit, dag og nótt, með vígvöllunum um allt land. En á undan öllu öðru kom eftirlit með menntun hermanna svo að við vöknuðum ekki og yrðum smám saman breytt í pólitískan flokk siðferðilegrar sýkingar sem við gætum ekki losað okkur úr og þar sem hermannaandinn myndi deyja.

Machine Translated by Google

Þingið tók frá mér þann tíma sem ég þurfti virkilega á að halda til forystu.

ÁSTANDIÐ Á HERMANNASAMBÖND ÁRIN 1932-1933

Haustið 1932 og veturinn 1933 gátu hermenn andað. Þremur og hálfu ári af bardögum var lokið. Þessir ungu menn verðskulduðu nú hvíld sína. Það voru liðin næstum tvö ár síðan ég settist að í Búkarest.

Í Iasi, til að taka við af mér, dvaldi Banea, ásamt Totu, Cranganu, Tasca og Stelian Teodorescu, til að svara spurningum varðandi nemendur, prentsmiðju, heimili okkar o.s.frv. Nemendahópur hersveitarinnar.
aukist og telur nú meira en helming af herskáum nemendum.
Í Cluj hófst skipulagning Banica Dobre á góðum grunni; eins í Cernauti með Lauric þar sem hersveitin
Lífið blómstraði fallega undir andlegri leiðsögn prófessors Traian Braileanu, sem prófessor Toppa og fleiri söfnuðust í kringum. Um alla Búkóvínu var hersveitarstraumurinn og
samtökin voru að vaxa undir færri stjórn hins gamaldags og virta þjóðernissinna Vasile Iasinschi.
Í Chisinau voru Tudorache og Serghie Floreseu að vinna; Í Oradea Mare, Iosif Bozantan.

Unga fólkið sem alist var upp í Bræðralagi krossins var undirbúið þegar það hóf háskólanám. Þjóðernisblað með miklu hugrekki og framúrskarandi leiðsögn hafði hafið útgáfu í Búkarest, Calendarul („Dagatalið“) undir stjórn herra Nichifor Crainic og í samstarfi við fáeinar menntamenn undir forystu prófessors Dragos Protopopescu. Þetta blað ruddi hugrökklega nýja og breiða braut í rúmenska menntaheiminum, meðfram kristinni...

Machine Translated by Google

og þjóðernisstefna. Greinar herra Crainic voru sérstaklega raunveruleg fallbyssuskothríð sem olli eyðileggingu innan óvinaröðanna. Innan nemendahreyfingarinnar í höfuðborginni voru hermenn í fremstu víglínu. Traian Cotiga gegndi formennsku nemendamiðstöðvarinnar og hafði hermannanefnd.

Umskipti urðu meðal ungmenna í höfuðborginni.
Samviska þeirra var upptekin af þeim miklu vandamálum sem höfðu áhrif á líf þjóðar okkar. Hæfileikaríkur hópur sem laðaði að sér
Í kringum nýju umsögnina Axa („Öxin“) ásamt Polichroniade, Vojen, Constant, gengu í herliðið, á meðan aðrir þekktir unglingar eins og prófessor Vasde Cristescu, Vasfie Marin, prófessor
Viadimir Durnitrescu, verkfræðingurinn Virgd Ionescu, prófessor Radu Gyr, lögfræðingurinn Popov, listmálararnir Basarab og Zlotescu, allir mjög hæfileikaríkir og áhugasamir, störfuðu eftir hugmyndafræði hersveitarinnar.

Heilbrigði ungmenni Makedóníu, hreint eins og tár og hugrökk, færðist æ nær okkur. Hins vegar töldum við óskynsamlegt að fjöldi Makedóníumanna í Fjórhyrningnum [Athugið: Nokkur sýslur í
suðurhluta Dobrogea sem innlimað var í Rúmeníu í lok Balkanskagastríðsins árið 1913.] yrði tekið inn í varðliðið, því þar sem það var svo nýlega komið að í landinu, myndum við útsetja það fyrir of mörgum
ofsóknir. Hins vegar gekk allt háskólaungafólk Makedóníu til liðs við hernaðarhreyfinguna. Í fararbroddi þessara makedónsku ungmenna voru þrír þekktir menningarmenn:
Papanace, Caranica og Sterie Ciumeti.

Ég ráðgaðist oft við þá tvo fyrstnefndu, sem báðir höfðu aðdáunarverða dómgreind, studda óaðfinnanlega hreinleika og einlægni, mikla kærleika og hugrekki.

Ég trúi ekki að síðan 1931 hafi liðið dagur án þess að hitta þá. Á þessum ofsóknartímum ræddum við klukkustundum saman högg eftir högg, óréttlæti eftir óréttlæti, svik eftir svik. Hver einasta frétt af nýjum pyntingum hersveitarmanns var...
hnífur sem stingur í hjörtu okkar.

Sársaukinn sem við þoluðum fyrir alla þá illa meðhöndlaða hermenn kvaldi sálir okkar; og sérstaklega ómöguleikinn á að sjá fram á nokkra von um réttlæti.

Machine Translated by Google

Sterie Ciumeti bjó hjá mér dag og nótt. Hann var ungur maður mikillar réttlætis og trúmennsku. Hann varð aðalfjármálastjóri lífvarðarins. Alla sína ævi – eins margar og hann mun lifa – mun hann aðeins hugsa um lífvarðinn, mun hafa áhyggjur af og starfa aðeins fyrir hann, mun ekki lifa lífi sínu fyrir neitt annað en lífvarðinn.

Á ýmsum stöðum landsins birtust aðrir dýrmætir þættir: Dr. Pantelimon, faðir Ionescu Duminica, Dr. Augustin Bidian í Sibiu; Faðir Georgescu-Edincti, andlegur skriftarmaður nemenda, öldungur bardagamaður, Capt Ciulei í Bacau, Aristotel Gheorghiu, einnig öldungur, sem stjórnaði í Ramnicul-Sarat; á Brada, Ion Iliescu; í Constanta, Seitan; Faðir Doara og Victor Barbulescu í Valcea; Prófessorarnir Vintan, Ghenadie og Duma í Timisoara; og hinir gamalreyndu hersveitar, prófessorarnir Nicolae Petrascu, Horia Sima, lögfræðingurinn Iosif Costea, Colhon og fleiri, sem nú hafa yfirstjórnarstöðum í ýmsum landshlutum.

Búkarest er skipt í geira [Athugið: Hvert af fimm stóru geiranum ber nafn litar: Grænt, gult, rautt, blátt og svart.] og við byrjuðum að skipuleggja okkur innan þeirra. Það voru tveir góðir menn í Græna og Bláa geiranum, Nicolae Constantinescu og Doru Belimace, tveir sterkir persónuleikar, tveir traustir hugir, Doru Belimace var einn af fremstu nemendum við...

Bókmenntadeild; Nicolae Constantinescu, sem hafði framúrskarandi efnahagslegan bakgrunn, var nemandi við Verslunarháskólann. Fljótlega sýndust þeir báðir hafa áhrifamikla eiginleika eins og trú og hugrekki.

Á þessu tímabili var einnig stofnað fyrsta hermannatitillinn af eftirfarandi skipun dagsins 10. desember 1932:

A) Fyrsta yfirmannaflokkurinn, sem kallast hershöfðingi, er settur í stigveldi hersveitanna. Í ljósi fórnar þeirra, vinnu, hetjudáðar, trúar, hæfni og starfsaldurs eru eftirfarandi hersveitarmenn hækkaðir í tign, í stafrófsröð: Banea Ion, doktorsnemi í læknisfræði; Belgea Ion; Blanaru Ion, verkfræðingur;

Dumitrescu Ion, prestur; Ionescu Andrei; Silaghi Victor, lögmaður; Steleseu Mihail, þingmaður; Totu Nicolae, nemandi; Traian Cotiga, nemi; Tanase Antohi, iðnaðarmaður.

Machine Translated by Google

B) Allir hermenn úr röðunum 1927 og 1928 sem sóru eið sinn og eru enn í virkri röðum hersveitarinnar eru hér með hækkaðir í stöðu aðstoðarforingja hersveitarinnar.

Undirritaður: Corneliu Zelea Codreanu.

Hinir, sem voru eldri að aldri, voru fluttir inn í Öldungadeild hersveitarinnar og yfirráð hersveitarinnar.

Machine Translated by Google

Pólitíski hermaðurinn, 2. og 3. hluti,

Derek Holland

Machine Translated by Google

ANNAR HLUTI:
ÞÖRFIN FYRIR STJÓRNMÁLAHERMANN.

Þegar þjóð rís upp áköf til að berjast fyrir frelsi sínu og
Heiður, það er alltaf minnihlutinn sem raunverulega kveikir í fjöldanum.
Hnignun Vesturlanda (Oswald Spengler)

Í fararbroddi baráttunnar gegn illu öflunum sem sökkva öllum hnettinum í úthaf óhreininda, spillingar og landráða eru hinar ýmsu þjóðernishreyfingar Evrópu. Í Bretlandi er Þjóðfylkingin eina skipulagða aflið, en jafnvel hún gerði grundvallarmistök á áttunda áratugnum varðandi það sem nauðsynlegt var til að endurleysa land okkar. Umræður snerust alltaf um hvort við ættum að halda mótmælagöngu hingað eða þangað; hvort við ættum að berjast í þessari kosningu eða hinni; hvort við gætum gert eitthvað til að bæta „ímynd“ okkar. Þessar umræður voru jafn gagnlegar og að rífast um hver mætti eiga hvaða sólstól á Titanic. Vissulega varð nafn okkar þekktara, þó að aðrar aðferðir hefðu einnig náð þessu; það er enn þannig að allur okkar tími, peningar og orka komu ekki í veg fyrir komu eins innflytjanda; það kom ekki í veg fyrir lokun einnar verksmiðju; það kom ekki í veg fyrir nauðgun, líkamlegrar og andlegrar, á móðurlandi okkar.

Mistök okkar voru einföld en afgerandi. Það var og er ekki stefna, kenningar eða athafnir sem við þurfum – þótt þessir hlutir séu mikilvægir í heildarstjórnmálum – heldur ný tegund manns sem mun lifa þjóðernissinnuðum lífsstíl á hverjum degi, sem mun vera leiðarljós og innblástur fyrir þá Breta í kringum sig sem örvænta yfir stöðu okkar. Hinir flokkarnir sem hafa misst trúverðugleika hafa boðið fólki okkar stefnu og kenningar í mörg ár.

kynslóðir, en hvaða áhrif hefur það? Hvers vegna ætti Nýja teymið að vera öðruvísi en hinar, að mati meðalbreta? Ef við ætlum að ná árangri verðum við að ráðast að kjarna málsins: Þjóð okkar þarfnast fyrirmyndar einhvers sem iðkar það sem hann prédikar. Það fordæmi köllum við Stjórnmálahermanninn.

Hvað nákvæmlega er pólitískur hermaður?

Ef við lítum á hæsta tímabil evrópskrar sögu getum við auðveldlega greint þá tegund manna sem ímynda eða tjá andann

Machine Translated by Google

sem þjóð okkar þarfnast svo sárlega.

Í Grikklandi til forna voru Spartverjar, strangt og mjög agað fólk sem hefur rifjast upp í sögubækurnar aðallega vegna hetjulegrar baráttu sinnar í orrustunni við Thermopylae. Það var hér sem
300 Spartverjar, undir forystu stríðskonungs síns, Leonidasar, börðust við 100.000 persneska hermenn undir stjórn Daríusar keisara; Spartverjar hrylltu sig ekki við af ótta við slíka mikla áhættu heldur sungu þeir stoltir bardagasöng sinn, Kastorsönginn, og létust síðan í eldi og blóði. Þótt Spartverjar hafi tapað, þá eru það þeir sem sagan minnist.

Í Rómaveldi til forna var það rómverski hundraðshöfðinginn sem, vegna herkunnáttu sinnar og hollustu við hina eilífu Rómaveldi, Pax Romana, byggði upp eitt besta og vel skipulagða heimsveldi heimssögunnar og skildi þar af leiðandi eftir sig svo margt að varðveita í arfleifð okkar.

Í miðalda Evrópu var kristinn krossfari sem trúði á hugsjónir um askes og riddaramennsku og var þannig hluti af Evrópu, bæði austri og vestri, að jafnvel í dag er „riddaraleg hegðun“ talin mikil lofgjörð. Þessir riddarar, yfirþjóðlegt samfélag sem kom frá einni menningu, voru lýstir af Úrbanusi II páfa sem „tilbúnir að flýta sér hvert sem stríð brýst út og færa til þess heiður vopna sinna til að verja heiður og réttlæti.“

Á okkar öld var kannski besta dæmið um pólitíska hermennsku rúmenska járnvarðliðið, herdeildarhreyfingin, stofnuð og mótuð af snilligáfu Corneliu Codreanu.
Andinn sem þessi hreyfing skapaði var svo sterkur, svo útbreiddur, að á stuttum 15 árum sem hún hefur verið til staðar smitaði hún alla þjóðina.
Jafnvel í dag fordæma kommúnistastjórnin hersveitirnar, svo hræddar eru þær við andlegan og innblásandi kraft þeirra – kraft sem vex eftir því sem erfiði marxískrar Austur-Evrópu drepur allt sem þær snertir.

En Evrópa hefur ekki einokun á pólitískum hermönnum og allar þjóðir og menningarheimar hafa möguleika á að ala upp þessa tegund manns, hver og einn aðlagaðan sínum sérstökum aðstæðum. Tökum sem dæmi Íslömsku byltingarvarðliðin í Íran, undir stjórn Múllanna. Það er ekki nauðsynlegt að vera sammála neinum eða öllum markmiðum þeirra til að meta og virða hugrekki þeirra. Trú þeirra á málstað sinn er svo sterk að þeir munu hlaupa óvopnaðir í gegnum jarðsprengjusvæði til að ráðast á óvini sína.

Machine Translated by Google

stöður; hugsjónir þeirra eru svo algerlega yfirþyrmandi að þeir munu keyra vörubílasprengjur inn í óvinabúðir, vitandi að dauðinn er óhjákvæmilegt. Hvort þeir hafi rétt fyrir sér eða rangt er ekki til umræðu, en það er ljóst að þetta vald, þessi fyrirlitning fyrir dauðanum, er efnið sem sigrar eru unnir úr. Þetta vald knúði Yankees-stríðið áfram. vél út úr Líbanon – á meðan bandarískir hermenn börðust fyrir atvinnuöryggi, launapakka og lífeyri, börðust andstæðingar þeirra í byltingarvarðliðinu fyrir hugsjón, sjálfstæði,
Íran. Við verðum að læra að máttur hugsjóna er ómælanlegur.

Þegar við skoðum þau fáu dæmi sem ég hef nefnt, þá verður eitt augljóst flestum lesendum strax – það er að segja að þeir eru allir stríðsmenn, hermenn. Hins vegar væri það algerlega
Það er rangt að trúa því að þessi þáttur, herinn, sé mikilvægasti þátturinn, eða jafnvel einn af mikilvægustu þáttunum. Sameiginlegi nefnarinn sem gerir það að verkum að allir þessir menn eru settir í Sami flokkurinn, þrátt fyrir augljósan mun á þeim, er sú staðreynd að þau voru innblásin af andlegri og trúarlegri hugsjón sem réði algjörlega ríkjum í lífi þeirra. Ekkert kom á milli þeirra og hugsjónarinnar.
Þau voru tilbúin að fórna öllu fyrir sigur hugsjónar sinnar. Ef þeim hefði verið neitað um málstað sinn, af einhverjum ástæðum, hefði líf þeirra hætt að hafa tilgang.
hafa nokkra þýðingu af neinu tagi. Þeir voru góðir stríðsmenn því logi brann innan þeirra, eldur sem aðeins var hægt að slökkva þegar þeir drógu sinn síðasta, dauðlega andardrátt. Það var logi sem þeirra óvinir áttu oft ekki eða skildu ekki, en sem þeir óttuðust og virtu. Það er sá logi, sá brennandi andi, sem við verðum að endurvekja ef menning okkar á að eiga sér einhverja framtíð sem verðug er þess. nafn. Ef þetta reynist vera umfram getu okkar, þá munu öll efnisleg afrek okkar, vísindi og tækni, vitsmunaleg mikilmennska okkar koma í ljós sem fullkomlega gagnslaus, að mestu leyti
Það mikilvægasta í lífinu er viljinn til að lifa. Ef þessi vilji er ekki til staðar hjá fólki okkar, þá mun enginn vísindamaður og engin tækni geta bjargað okkur.

Það er verkefni hins pólitíska hermanns að efla lífsviljann með því að afhjúpa sanna eðli lífsins – öfugt við efnishyggju martröð þessarar aldar sem ranglega er tekin sem „líf“ –
og með því að lifa þessu lífi. Til þess að gera þetta verður stjórnmálahermaðurinn að gangast undir andlega byltingu, innri byltingu sem leiðbeinir, stýrir og gegnsýrir líf hans. Þegar þessu hefur verið náð

Machine Translated by Google

Í raun mun stjórnmálamaðurinn dæma allar gjörðir sínar eftir því hvort þær efla málefnið eða ekki. Hann verður maðurinn sem spyr ekki: „Hvað fæ ég út úr þessu?“ heldur maðurinn sem spyr: „Hvað get ég gert til að hjálpa?“ Fyrir þessa tegund manns munu ákveðin orð geyma lykilinn að sjálfri merkingu lífsins: Heiður, réttlæti, sjálfsvirðing, heiðarleiki, trú, auðmýkt, samúð, kærleikur.

Hann mun ekki leyfa að heiður hans eða þjóðarinnar verði ráðist á.
eða grafið undan af þeim sem eru óverðugir; hann mun ekki standa aðgerðalaus hjá þegar fólk hans er verið að nýta sér, heldur mun hann verða miðpunktur í berjast fyrir réttlæti. Hann mun ekki missa sjálfsvirðingu sína og verðmæti með því að verða háður ytri þáttum eins og fíkniefnum eða drykkju, því hann veit að ef hann býr yfir þeim innri styrk sem heldur lífi
þá verður hann ósigrandi. Hann verður heiðarlegur í öllum sínum samskiptum, stórum sem smáum, því þjóðernissinninn er fyrirmyndarmaður. Hann mun hafa algjöra, ótvíræða trú á ...
réttlæti málefnis síns; hann mun vera maðurinn sem mun leitast eftir því sem hann getur til að efla velferð fólks síns og þjóðar, en hann mun gera það án þess að hugsa um lof eða
umfjöllun. Hann mun vera auðmjúkur vitandi að gjörðir hans eru skylduverk innblásnar af æðri lífsstíl. Hann mun verða hvattur til aðgerða af líkamlegri nauðgun á fallega landi okkar og
eyðileggingu ríkrar menningar okkar; samúð hans verður slík að hann mun hylja veika og þurfandi þjóðar okkar með ómældri styrk sínum. Kærleikur hans verður hreinn og hressandi, endurlífgandi og
innblástur fyrir alla og allt sem það snertir.

Stjórnmálahermaðurinn er maðurinn sem lifir af eilífri hugsjón og mun bregðast jákvætt við í öllum aðstæðum til að verja það sem er rétt, gott og satt. Aldrei í sögu Evrópu hefur þörfin fyrir hersveitir stjórnmálahermanna verið jafn brýn, jafn mikilvæg.
Raðir óvina okkar eru óteljandi: bankarnir, kommúnistarnir, frímúrararnir, síonistar, kapítalistar. Þeir hafa peninga og vald; þeir ráða yfir fjölmiðlum; þeir stjórna heilum herjum með stjórn sinni á ríkisstjórnum; þeir sprauta tærandi hugmyndum inn í blóðrás þjóðarinnar sem veikja okkur, gera okkur sinnulaus, gera okkur að óþægilegum einstaklingum.

Og hvað höfum við til að berjast gegn þessu? Nokkur þúsund föðurlandsvinir í hverju landi í Vestur-Evrópu. Við höfum enga peninga, engin völd, engin áhrif, engin fjölmiðla að tala um. Við erum Spartverjar,

Machine Translated by Google

Fámennið. Þeir eru Persarnir, fjölmennið. Frammi fyrir þessum hræðilega veruleika yfirgefa landsmenn okkar, eftir að hafa metið líkurnar, vígvöllinn í stórum stíl og halda því fram að hlutirnir séu „óhjákvæmilegir“. „Við getum ekki unnið,“ segja þeir. „Hlutirnir hafa gengið of langt,“ segja þeir. „Kannski verður kommúnisminn ekki svo slæmur,“ segja þeir. Hversu rétt hafði Emrys ap Iwan, velskur þjóðernissinni frá nítjándu öld, að segja: „Hið óhjákvæmilega er ekki háturn hinna vitru, heldur einungis griðastaður hinna feimnu.“

Stjórnmálahermaðurinn mun líta á þennan dapurlega veruleika í allt öðru ljósi því hann er bæði hugsjónamaður og raunsæismaður. Hugsjónin er markmið baráttu okkar; raunsæi er sá eiginleiki sem ræður því hvernig við getum best náð því markmiði. Stjórnmálahermaðurinn, sem vegur og metur vopn beggja hliða, mun viðurkenna að við erum vopnalausari í öllum atriðum, nema einu. Þessi undantekning er trú okkar, hugsjón okkar, sem við höldum dýrmætari en lífið sjálft og sem ekki er hægt að hræða, múta né pynta tilveru sína. Þessi trú er aðeins dauf minning, glóandi glóð í flestum okkar fólki – það er verkefni stjórnmálahermannsins að kynda undir og kynda undir þessari glóð þar til hún verður sterkari og háværari, þar til hún verður að ofsafengnum eldi sem umlykur fólk okkar og land í leit að...

Þjóðfrelsi, félagslegt réttlæti og sannarlega frjáls Evrópa. Stjórnmálahermaðurinn mun hvetja til eldmóðs, félagsskapar og hollustu með nærveru sinni einni. Hann verður ljós sem ýtir frá sér landamærum myrkursins. Fólk mun leita ráða hans; það mun hlýða ráðum hans; það mun safna sér saman og snúa aftur til bardagans sterkara en harðasta stálið.

Á hverjum degi sem líður sjást blóð leka úr sundurlimuðum þjóðum Evrópu. Þetta er sjón sem aðeins kyniskir eða áhugalausir geta séð án þess að finna til djúprar samúðar og heilagrar reiði. Hin fallega kona sem eitt sinn hafði heillað heiminn með greind sinni, stórfengleika og lífsgleði liggur nú í ræsinu, sparkað vitlaus af...

barbarískir herir ofurveldanna. Aðeins her stjórnmálahermanna reynir að verja hana fyrir straumi ofbeldisfullra högga. Þessi her er lítill, verkefni hans gríðarlegt, en samt berst hann áfram. Hann mun ekki leyfa að arfleifð okkar, menning, hefðir og göfug gildi verði maluð í duftið, glatað að eilífu, vegna hugleysis meirihlutans. Þessi her berst til að vinna, en ef ósigur á að vera dómurinn

Machine Translated by Google

örlaganna, þá verður það bardagi til síðasta manns, með sverðið í hendi – virðingarvottur sem verðugur forfeðrum okkar er.

Og ef hinir hugsunarlausu, prédikarar „listarinnar um hið mögulega“, skyldu ásaka þig um „ofstæki“, þá skaltu muna orð Johns Jenkins, sonar sem Wales getur með réttu verið stoltur af:

> *„Ég mun segja þrennt um ofstæki: í fyrsta lagi, að ef það er satt að ofstækismaður hafi styrk til að*
> *tíu menn, það er nauðsynlegt vegna þess að hinum níu mönnunum er ekki hægt að nenna. Í öðru lagi er það ekki alltaf rétt að ofstækismaður telji ekki kostnaðinn við aðgerðir; ég varð ofstækismaður vegna þess að ég var ekki tilbúinn að sætta mig við afleiðingar aðgerðaleysis. Að lokum, ef Wales á að lifa af og menning þess og arfleifð blómstra, verður það aðeins gert með brennandi og óhagganlegri hollustu við Wales umfram allt annað. „Allt annað“*
>
> *felur í sér fjölskyldu, framtíðarhorfur, störf, heilsu, frelsi og lífið sjálft. Ég tel, reyndar veit ég, að*
> *Wales getur hvatt til þess konar ofstækis og að þetta ofstæki sé nauðsynlegur hvati til að hreyfa við meirihluta fólksins.*

Það sem Jenkins segir um Wales á ekki síður við um aðrar breskar þjóðir og frændur þeirra í Evrópu.

ÞRIÐJI HLUTI: LEIÐ STJÓRNMÁLAHERMANNS.

„Þú verður að stefna ötullega að því að á hverjum stað og í hverri athöfn eða ytri störfum sét þú innra með þér frjáls og sjálfum þér í herrastól og að allt sé undir þér en ekki þú undir þeim.“
3

Í Lausanne í Sviss árið 1965 gerði Marcel de Corte eftirfarandi athugasemd: „Ég heyri það oft sagt að það þýðir, tekið sem

3 Eftirlíking Krists (Tómas a Kempis)

Machine Translated by Google

slíkt er hvorki gott né slæmt. Ég viðurkenni að þessi fullyrðing lætur mig ráðalausan, því ég spyr sjálfan mig hvar við getum fundið leiðir sem eru eingöngu leiðir, án þess að vera á sama hátt óvirkar, ónothæfar, ekki til, kannski líkjast einhverju undarlegu tæki frá Heath Robinson. Leið er aldrei hægt að líta á sem slíkt, nema eingöngu í huganum. Leið er alltaf skoðuð í tengslum við markmið.

Það er algeng fullyrðing nútímans að „markmiðið helgi meðalið“ og það er fullyrðing sem of margir þjóðernissinnar aðhyllast hugsunarlaust. Eins og fullyrðing Marcels de Corte gerir ljóst, eru meðal og markmið eining, lífrænt tengd og gagnkvæmt háð í hagnýtum stjórnmálum. Fyrir föðurlandsvininn eru markmiðin sem við stefnum að algjörlega í andstöðu við markmið þjóðarinnar.

Stofnun, svo að sjálfsögðu verða leiðirnar líka aðrar.

Aðferðir sem rauðir hermenn eða stórfyrirtækjadrónar nota til að koma á fót hryðjuverkastjórnum sínum geta þjóðernissinnar ekki notað á lögmætan hátt án þess að valda bæði vígamanninum og málstað hans miklu tjóni, en það var það sem Codreanu byggði hreyfingu sína á.

Tökum sem dæmi hryðjuverkaaðferðir – eitthvað sem verður að aðgreina frá einföldu pólitísku ofbeldi eða morði –

Þetta er algerlega framandi þjóðernishefð því markmið þess, bæði fræðilegt og hagnýtt, er að ala á ótta meðal almennings með handahófskenndum morðum á venjulegu fólki með skotum og sprengjum. Við höfnum þessari aðferð af þeirri góðu ástæðu að við leitum stuðnings fólksins til að bæta hag þess og það er varla líklegt að það náist með því að útrýma því! Það er líka áhugaverð staðreynd að „þjóðernissinnaðir“ hópar sem nota þetta

Aðferðin – IRA, Stern- og Irgun-gengin, ETA, afturhaldssöm herforingjastjórnir Rómönsku Ameríku – eru einmitt þeir hópar sem við teljum mjög vafasama um „þjóðernishyggju“. Ef við lýsum því yfir að við elskum fólk okkar og menningu, hvaða hlutverk geta aðferðir sem ala á ótta og hatri gegnt í þjóðernishyggjustjórnmálum? Ef við lýsum því yfir að algildur sannleikur sé okkur næst, hvernig getum við þá í gjörðum okkar logið og svindlað án þess að afbaka þann sannleika sem við ætlum að verja og efla? Látum engan mann segja að hlutirnir verði öðruvísi eftir Þjóðarbrotið.

Bylting, því að sá sem ekki getur haldið uppi meginreglum sínum þegar hann er valdalaus og hefur ekkert að tapa, er ólíklegur til að halda þeim uppi þegar hann nær völdum og hefur allt að tapa.

Machine Translated by Google

Æfingin skapar meistarann, eins og sagt er, og það er eitthvað sem við verðum að hafa í huga á hverjum degi í þjóðernislífi okkar.
Leiðir sem andstæðingar okkar fóru leiddu þá til þrælaríkja Sovétríkjanna og Bandaríkjanna – við förum aðra leið því við stefnum að þjóðbyltingarríki.

Þetta þýðir ekki að við getum ekki verið varkár í gjörðum okkar eða gripið til lipurðar hugans; reyndar er hið gagnstæða raunin.
Meginreglur okkar kveða á um að við reynum að nýta okkur alla sína sinu tilveru okkar. - líkamlegt, andlegt, teygir okkur út í ystu æsar til að efla málstaðinn, en um leið varðveitir við hreinleika andans. Það er allt of auðvelt að yfirgefa meginreglur okkar og gildi og færa rök fyrir þrýstingi aðstæðna. Það þarf karakterstyrk, hugrekki og seiglu til að standast tærandi hugmyndir óvina okkar sem bjóða okkur að fara auðveldu leiðina. Við þurfum aðeins að semja einu sinni og við erum á hálku braut sem leiðir til sviksemi. Leið okkar er ekki auðveld. Hún er erfið, hún er asketísk, hún er landslag blóðs, svita og tára. Dagurinn sem þetta hættir er dagurinn sem byltingarkennd þjóðernishyggja selur sig.

Nú er skilningur á sambandi milli leiða og markmiða ekki bara fræðileg æfing, heldur nauðsynleg hæfni sem ákvarðar ekki aðeins ráðningu stjórnmálamanna

Hermenn, en einnig hvernig þeir eiga að mótast í þjóðbyltingarhetjur. Það er skilyrðið fyrir því að skilja hvers vegna ákveðnar aðferðir verða okkur aldrei ásættanlegar. Við skulum skoða
ráðningar. Áður fyrr voru stríðsmannaelítan staðreynd daglegs lífs og alveg eins eðlileg og sólríkir dagar og grænar haga, en í dag eru þær í besta falli rómantísk minning. Því verðum við að horfast í augu við þá hörðu niðurstöðu að það er fólk eins og þið – lesendur þessa bæklings – sem verða að leiða veginn, til að verða pólitískir hermenn sem munu gera sigurinn mögulegan.

Sum ykkar munu hlæja að hugmyndinni. Sum ykkar munu hræðast af ótta. Sum ykkar munu játa að þið hafið ekki það sem þarf. Því miður hefur Guð, örlögin, kallið það hvað sem þið viljið, ákveðið að við verðum að takast á við þetta erfiða verkefni. Forfeður okkar þurftu að takast á við svipaðar aðstæður og við verðum að sækja styrk í anda þeirra sem knýr okkur áfram. Það er á undirstöðu anda þeirra sem við verðum að reisa fána keltneska krossins og ögra öllum sem eru nógu heimskir til að vekja reiði þessarar þjóðar.

Og ef þið neitið að vera þessir stríðsmenn, hverjum getur þjóðin þá

Machine Translated by Google

beygja? Þeir sem eru með höfuðið í bjór eða límpoka? Þeir sem leita að „veruleikanum“ í vísindaskáldskaparmyndböndum eða heróíni? Þeir sem tala hátt og langir, hverjir hóta „Rökkur guðanna“ og samt sem áður kæra sig um nokkur pund í sjóðnum eða nokkrar klukkustundir á fundi? Fávitinn á götunni sem heldur að stutt bak og hliðar, ódýr bjór og nýi hatturinn hennar prinsessu Di sé merking þjóðernishyggju? Plastþjóðræknin, borgaralega drónanum, alltaf svo hollur „grænum og ljúfum haga Englands“, en ekki svo hollur að hann myndi ekki fórna „þjóðrækni“ sinni ef hún ógnaði þeirri „virðingu“ sem nágrannar og vinir veita honum? Enginn okkar vill þessa baráttu, en skyldan kallar. Þeir sem neita eru einfaldlega huglausir. Pólitíski hermaðurinn getur virt óvin sinn, en hann getur aðeins fyrirlitið svikarann og flóttann. Og þegar frumburðarréttur barna þinna hefur verið stolinn frá þeim og skipaður í eignir...

Óvinir, munt þú geta horft í augu þeirra og sagt að þú hafir gert allt sem þú gast?

Að því gefnu að þú hafir kjarkinn og ákveðnina sem þarf, hvernig verður þú þjóðbyltingarmaður? Engir tveir stjórnmálamenn geta verið alveg eins, þó að þeir muni að sjálfsögðu hafa...
margt sameiginlegt. Munurinn sem er til staðar mun stafa af því að við erum einstaklingar með bæði styrkleika og veikleika.
Þessir munir þurfa ekki að valda okkur vandræðum; reyndar er hægt að nýta þá okkur í hag, því að virkur her samanstendur af mismunandi gerðum manna. Allir höfðingjar og engir indíánar er jafn gagnslaust og allir indíánar og engir höfðingjar. Sumir ykkar munu koma fram sem leiðtogar, aðrir sem stríðsmenn, en allir munu vera lífsnauðsynlegir fyrir þjóðarstarf okkar.

Þroskaleiðin, þjálfunaráætlunin, sem endar með fæðingu hins pólitíska hermanns, er kross sem lagður er á bak okkar. Það er með því að bera þessa byrði, með baráttu, að við komumst hægt og rólega – og ég meina hægt og rólega – að því að öðlast þá eiginleika sem við þurfum. Það eru þeir sem stefna að líkamlegri ágæti sem æðsta markmiði sínu í lífinu – þeir munu staðfesta að þessi ágæti er eitthvað sem er ekki gefið frítt með hverjum lítra af bensíni, heldur eitthvað sem krefst mikillar vinnu og mikillar sársauka. Á sama hátt er það mál fyrir aðgerðasinna, ekki einræðisherra eða sjálfskipaða örlagamenn að verða pólitískur hermaður.

Þrátt fyrir það er þróunarleiðin einföld og rökrétt

Machine Translated by Google

í uppbyggingu þess. Þú stefnir aðeins að því að ná litlum hlutum í fyrstu, markmiðum sem þegar þeim er náð munu veita þér sjálfstraust
og færni til að stefna að metnaðarfyllri markmiðum. Það mikilvægasta á þessu stigi er að vera heiðarlegur við sjálfan sig því ef þú getur það ekki, verður þú aldrei heiðarlegur við samstarfsmenn þína. Setstu einn og eftir alvarlega íhugun skaltu gera lista yfir góða og slæma punkta þína og mundu að forðast öfgar eins og óhóflega gagnrýni eða sjálfsánægju. Þegar þessu er lokið skaltu velja
einn góður punktur sem hægt er að þróa og bæta, og einn veikleiki sem þú værir betur settur án. Á pappírnum hljómar þetta ótrúlega auðvelt, en í raun er þetta risavaxin barátta. Það munu koma tímar þegar þú heldur að þér gangi vel, en svo skyndilega munt þú falla flatt á andlitið með því að snúa aftur til gamalla venja. En gefstu ekki upp eða láttu mistök draga þig úr þér kjarkinn vegna þess að...
Það er að rísa upp af kné og reyna aftur sem þróar sjálfsaga þína og viljann til að ná árangri gegn öllum líkum. Þetta er ferli sem mun gera fyrir þig andlega það sem Charles Atlas fullyrðir að lóð hans muni gera fyrir þig líkamlega! Þú getur aðeins skilið hamingju þegar þú skilur sorg, þú getur aðeins metið velgengni þegar þú hefur upplifað beiskan smekk mistaka. Ef þú getur ekki sigrast á sjálfum þér í smáatriðum, munt þú reynast gagnslaus í kreppu. Þegar hlutirnir verða virkilega erfiðir á komandi árum, þegar kúgunin er ofbeldisfull, kerfisbundin, algjör, munt þú vilja vita að þú getur treyst á félaga þína í baráttunni, og þeir munu vilja vita að þeir geta treyst á þig. Ekki er hægt að ofmeta hugarróinn sem þetta traust á öðrum mun skapa.

Leyfðu mér að gefa nokkrar hagnýtar hugmyndir um hvar best er að byrja, en hafðu í huga að þetta eru aðeins almenn dæmi til að fá þig til að hugsa í réttum málum.

Horfir þú á sjónvarp kvöld eftir kvöld? Ef svo er, styttu þá tímann.
að þú gerir þetta vegna þess að þú ert
Að óþarfa berskjalda sig fyrir áróðri óvina okkar, hvort sem þú horfir á heimildarmynd eða sápuóperu. Notaðu tímann þinn á uppbyggilegan hátt og á þann hátt sem styður við þjóðarbaráttuna.
Lestu stjórnmálabók eða tímarit. Farðu í göngutúr um sveitina eða í almenningsgarð og njóttu gjafa náttúrunnar. Dreifðu bæklingum eða seldu dagblöð. Skipuleggðu umræðuhóp heima hjá þér fyrir nokkra vini eða taktu þátt í staðbundnum samskiptum.

Machine Translated by Google

samfélagshópar eins og leigjendafélög, Vinir jarðar og svo framvegis og berjast fyrir réttlæti á staðnum.

Drekkur þú 4, 5, 6 eða fleiri pinta þegar þú ert úti á kvöldin? Minnkaðu það niður í 2 eða 3 pinta; þú munt ekki aðeins fá meira peningar til að leggja málefninu til ráðstöfunar, en heilsa þín mun batna til muna. Auk þess voru krossfararnir ekki þekktir fyrir bjórþörf sína!

Reykir þú mikið? Ef svo er, minnkaðu það eða enn betra, hætta því. Þú heldur aðeins stórfyrirtækjum gangandi með því að skaða heilsu þína. Það koma tímar þegar þú þarft að bregðast hratt við, og þeir sem krefjast þess að taka á sig útlit hvæsandi risaeðlu munu þá þurfa að borga verðið!

Setur þú að fara í fótbolta eða partý framar því að mæta á viðburð hjá NF? Ef svo er, lærðu þá að forgangsraða rétt. Auðvitað þurfa allir hlé frá baráttunni, en mundu að ef NF bregst vegna hálfvelgju meðlima sinna, þá mun það ekki aðeins marka dauðaköst þjóðarinnar, heldur einnig þeirra truflana sem þú taldir svo mikilvægar.

Ef þú ert ekki vanur að lesa, þá skaltu venja þig á það og ýta þér alltaf á hærra stig. Þekking er máttur og því meira sem þú veist, því meiri ógn verður þú fyrir kerfið.
Komdu á flokksnámskeið þar sem þú munt læra að búa til bæklinga á staðnum sem munu hjálpa þér að kynna þjóðernishugmyndir í þínu samfélagi; þar sem þú munt læra að silkiþrykkja veggspjöld og boli; þar sem fyrirlesarar okkar munu útskýra byltingarhugsjónir okkar á einfaldan hátt og sem mun bæta getu þína til að snúa fólki til trúar með sannfæringarkrafti.

Þetta, og margt fleira, getur flokkurinn kennt þér, en það er víðtækt svið fyrir persónulegt frumkvæði: lærðu ný tungumál, sérstaklega ef þú ert með írskar, skoskar, velskar eða kornverskar rætur; lærðu að keyra, að vélrita, að tala opinberlega. Farðu í kvöldnámskeið til að læra rafeindatækni, vélvirkjun, hraðritun eða blaðamennsku, eða byrjaðu á líkamlegri afþreyingu eins og lyftingum eða bardagaíþrótt. Það eru milljón og einn hlutir sem þú getur gert til að bæta sjálfan þig, hlutir sem munu veita þér ánægju og hjálpa málefninu að ná sigri. Hvað sem þú tekur þér fyrir hendur, ákveðtu að þú munir halda áfram til enda. Að sitja og gera ekkert er einmitt það sem skrímslið á þingi vonast til að þú gerir, því þú ert þannig að gera verk þeirra svo miklu auðveldara.

Machine Translated by Google

Fyrir þá sem eru tilbúnir að færa nauðsynlegar fórnir til að verða Stjórnmálahermenn, þið þurfið að þróa með ykkur ákveðnar dyggðir:

ÞOLINMÆÐI: því að umbreytingin yfir í stöðu pólitísks hermanns tekur tíma og raunverulega fyrirhöfn og mun ekki gerast á einni viku eða nokkrum mánuðum. Það er verk sem mun taka alla ævina ef fullkomnun er markmiðið.

RÓ: því þegar kúgun ríkisins magnast, þá verða það hinir rólegu, yfirveguðu og yfirveguðu sem munu lifa af, ekki örvæntingarfullu áhugamennirnir.

SJÁLFSAGI: því að þeir sem eru sjálfir meistarar eru meistarar aðstæðna sinna.

Hafa þann styrk sem ekki er sýnilegur, en bæði félagar og andstæðingar finna fyrir.

HÚMURSKYN: því þótt lífið sé ekki dans á rósum, þá er það heldur ekki ein löng strípa. Það er

Lítið af hvoru tveggja. Þróaðu hæfileikann til að hlæja að sjálfum þér og aðstæðum þínum og þú munt umbreytast í draugalegan bardagamann sem mun ásækja óvini okkar.

Kraftur hlátursins sýndi sig nýlega á Ítalíu í réttarhöldum yfir 30 þjóðernissinnuðum vígamönnum, vígamönnum sem voru meðalaldur 20 ára. Þeir voru ákærðir fyrir brot sem, ef þau yrðu sönnuð, myndu leiða til... í mörgum tilfellum allt að lífstíðarfangelsi, héldu þessir vígamenn, saklausir fyrir Guði og mönnum, uppi bestu þjóðernishefðum. Ítalskir fjölmiðlar og dómsvaldið bjuggust fullkomlega við að þessir unglingar myndu sitja þarna í dómarasætinu, steinhissa í andliti, alvarlegir, áhyggjufullir. Hversu vonsviknir þeir voru að vera þegar þessir félagar, sem hunsuðu málsmeðferðina, spiluðu spil og hlógu og grínuðust hver við annan. Þeir þeim var alveg sama, og af hverju ættu þeir að gera það? Fjögur ár í bið eftir réttarhöldum, tilboð um snemmbúna lausn til þeirra sem myndu snúa sér að Supergrass – samt gáfu þeir ekki eftir eitt einasta smáatriði í trú sinni. Dómarinn krafðist þess að vera tekinn alvarlega og var heilsað með hlátursköllum. Þetta er sannur styrkur – hann lýsir því yfir að Dauðinn sjálfur hafi ekkert vald yfir honum. Þetta er styrkur sem mun gera okkur ósigrandi því hvað geta óvinir okkar gert umfram þetta? Forn-Keltar rituðu þetta inn.

Machine Translated by Google

styrk í máltæki: „Berjist fyrir föðurland ykkar og sættið ykkur við dauðann ef nauðsyn krefur, því dauðinn er sigur og frelsun sálarinnar.“

Við munum berjast fyrir Englandi Williams Byrd og Thomas Talus; fyrir villtri fegurð Cornwall og kyrrð Lake District. Við berjumst fyrir Wales – land félaganna – ekki aðeins fyrir sálarríkar bókmenntir og tónlist hennar, heldur fyrir hetjulegan anda Owain Glyndŷr. Við berjumst fyrir Skotlandi, hálendi hennar og eyjar, ballöður hennar og skáld. Við berjumst fyrir Írlandi, land þversagna: harmleiks og gamansemi, húmors og skapstyggðar; fyrir hreinleikanum sem G.K. Chesterton orðar svo: „Lygar Dublin og Belfast eru sannari en sannleiksgildi Westminster.“

Lítið er eftir ósagt þegar þú stendur frammi fyrir lokavalkostinum: Átt þú að verða byltingarmaður sem berst fyrir þjóðfrelsi eða hugleysingi sem beygir sig niður til að kyssa skítuga skó rotnandi kerfis?

LÁTI HEIGJALINGINN BEYJA HÖFUÐIÐ Í SKÖMM.
LÁT HERMANNINN VITA AÐ VERÐLAUN HANS ER AÐ KOMDU!

Machine Translated by Google

Þjóðernissósíalismi Líffræðileg heimssýn

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

„Á hverri stundu ríkir rétttrúnaður, hugmyndasöfn sem gert er ráð fyrir að allir rétthugsandi einstaklingar muni samþykkja án spurninga. Það er ekki beinlínis bannað að fullyrða þetta eða hitt eða hitt, en það er „ekki gert“.

Sá sem véfengir ríkjandi rétttrúnað verður þaggaður niður með ótrúlegum árangri. Ótíðskuleg skoðun fær næstum aldrei sanngjarna athygli, hvorki í vinsælum fjölmiðlum né í háþróuðum tímaritum.“ - George Orwell

Sem nasisti á maður stöðugt erfitt með að eiga innihaldsríkt samtal við einhvern sem ekki er nasisti. Maður finnur oft að slíkt samtal er algjörlega ómögulegt og að maður lifir í tveimur gjörólíkum heimum. Að hluta til liggur ástæðan fyrir þessari hörmulegu stöðu auðvitað í þeirri áróðursmynd sem óvinir okkar hafa skapað af nasistahyggju sem hápunkt mannlegrar grimmdar sem þeir hafa skapað í huga almennings. Hins vegar skiptir það sem gerðist fyrir meira en sjötíu árum ekki lengur svo miklu máli fyrir ungt fólk. Frá fyrstu bernsku hafa þau getað fylgst með allri þeirri illsku og grimmd sem hefur geisað í heiminum frá „sigri húmanismans“ árið 1945, sem hefur verið kynnt á skýran hátt í gegnum sjónvarp, og það er mjög hvetjandi tilhneiging meðal ungu kynslóðarinnar til að hafa minna hlutdræga afstöðu til lífsins og ýmissa vandamála þess en fyrri kynslóðin hafði.

Sem nasisti á maður stöðugt erfitt með að eiga innihaldsríkt samtal við einhvern sem er ekki nasisti. Maður finnur oft að slíkt samtal er algjörlega ómögulegt og að maður lifir í tveimur gjörólíkum heimum. Að hluta til liggur ástæðan fyrir þessari hörmulegu stöðu auðvitað í þeirri áróðursmynd sem óvinir okkar hafa skapað í huga almennings af nasistastefnunni sem hápunkti mannlegrar grimmdar. Hins vegar skiptir það sem gerðist fyrir meira en sjötíu árum ekki lengur svo miklu máli fyrir ungt fólk. Frá fyrstu bernsku hafa þau getað fylgst með allri þeirri illsku og grimmd sem hefur geisað í heiminum frá „sigri húmanismans“ árið 1945, sem hefur verið lýst á ljóslifandi hátt í gegnum sjónvarpið, og

Machine Translated by Google

mjög hvetjandi tilhneiging er meðal ungu kynslóðarinnar
að hafa minna hlutdræga afstöðu til lífsins og ýmissa vandamála þess en fyrri kynslóðin hafði.

Þetta þýðir þó ekki að ungt fólk hafi nokkra hugmynd um hvað nasistahyggja snýst í raun um, né að það sýni mikinn skilning þegar það er sagt frá því. Það hefur alist upp í heimi þar sem það hefur verið vísvitandi fjarlægt öllum náttúrulegum gildum og siðferðislegum viðmiðum og kennt að allt sé afstætt og þar sem mörkin milli sannleika og lygar eru hætt að vera til, þar sem engin algild eru til og allt veltur á því hvernig maður kýs að líta á það. Í þessum gildislausa heimi lifir fólk í andlegu tómarúmi, algjörlega án tengsla við raunveruleikann, hans óbilandi líffræðilegu lögmál og algjörar siðferðilegar og félagslegar skyldur, og það er óhjákvæmilegt að nasistahugmyndin sé fundin sem óskiljanlegur framandi þáttur í slíkum stjórnmálalegum og heimspekilegum alheimi.

Ólíkt áhyggjulausri afstæðishyggju nútímans, þar sem allar hugmyndir – að minnsta kosti í grundvallaratriðum – eru jafn ásættanlegar og gildar, þá táknar þjóðernissósíalismi óþreytandi viðleitni til að finna hinn algjöra sannleika og gera þennan sannleika að grunni mannlegs samfélags.
Ólíkt þokukenndu tali fáránlegra hægindastólaheimspekinga og austurlenskri dulspeki byggir þjóðernissósíalismi hins vegar á heilbrigðri skynsemi og leitar röksemda sinna í raunveruleikanum, þar sem munurinn á sannleika og lygi og góðu og illu ræðst af staðreyndum en ekki af óskhyggju og fræðilegum hugleiðingum.

Í þessu ljósi er augljóst að nasistahyggja verður að hafna hugmyndum og siðferðisreglum allra ríkjandi hugmyndakerfa, og þetta leiðir að sjálfsögðu til skiljanlegs bils sem erfitt er að brúa – einfaldlega vegna þess að enginn sameiginlegur viðmiðunarrammi er milli nasista og fólks sem hugsun er mótuð af hugmyndum núverandi skipanar. Nasistahyggja þýðir einfaldlega alger, óafturkallanleg og óbilandi barátta gegn sjálfum heimspekilegum grunni allrar ríkjandi heimsskipanar. Á næstu síðum munum við reyna að útskýra afleiðingar þessarar árekstrum milli núverandi skipanar og gildismats líffræðilegrar heimsmyndar.

Machine Translated by Google

Eins og líklega hefur komið skýrt fram á fyrri síðu, þá hefur hugmyndin um nasista mjög lítið að gera með **stjórnmál** í venjulegum skilningi þess orðs. Nasistahreyfingin er ekki ein af venjulegum stjórnmálasamtökum sem einfaldlega standa fyrir hagsmuni hópa af meira og minna efnislegum toga. Markmið þeirra er einfaldlega að setja saman stjórnmálaáætlun sem er nægilega óljós og innihaldslaus til að laða að nauðsynlegt atkvæðamagn fyrir þingstefnu þar sem „kjörnir fulltrúar fólksins“ geta tileinkað sér eins stóran sneið af kökunni og mögulegt er til sjálfra sín – og kannski flokksfélaga sinna – á kostnað restarinnar af samfélaginu.

Þjóðernissósíalismi er miklu meira en þetta – það er heimssýn, heildstæð lífsspeki sem nær yfir alla þætti mannlegrar tilveru. Sem fylgismaður slíkrar heimssýnar lítur þú á öll fyrirbæri í samfélaginu frá einu og sama sjónarhorni þannig að hver einasti þáttur verður hluti af einni heild, rétt eins og skoðanir þínar á öllum sviðum eru ákvarðaðar af sömu sameiningarreglu sem gerir þér kleift að skilja og útskýra alla þætti lífsins og leyndardóma þess. Þannig er heimssýn grundvöllur afstöðu fylgjenda hennar til trúarbragða, siðfræði, stjórnmála, hagfræði – og þess hvernig þeir skipuleggja einkalíf sitt.

Nú er þjóðernissósíalismi auðvitað ekki eina lífsspekin sem segist ná yfir alla þætti tilverunnar. Önnur dæmi eru til dæmis öll trúarbrögðin, sem í grundvallaratriðum gefa hverjum sem trúir á þau leiðbeiningar um hegðun hans og viðhorf í öllum aðstæðum lífsins. Í dag hafa trúarbrögðin hins vegar verið neydd til að semja í örvæntingarfullri tilraun til að brúa ört vaxandi bilið milli trúarlegra kenninga og veruleikans. Á síðustu 500 árum hefur þetta bil leitt til stöðugt vaxandi veraldlegrar væðingar kristinna landa í gamla heiminum og það hefur einnig leitt til þess að vestrænar stjórnir flestra íslamskra landa yfirgáfu stranga trúarlega uppbyggingu samfélagsins í þágu annað hvort kapítalískrar eða kommúnískrar efnishyggju.

Dæmi um samfélag sem fór í hina áttina og lagði róttæka áherslu á einingu stjórnmála og trúarbragða er Íran undir stjórn Khomeinis, og í dag eru til bókstafstrúarhópar um allan múslimska heiminn og víðar sem berjast fyrir því að koma á fót miðaldasamfélögum sem byggja á bókstaf Kóransins. Annað dæmi er Ísrael, sem byggir á þeirri trú að ...

Machine Translated by Google

Gyðingar eru „útvalin þjóð Guðs“ og eiga guðlegan rétt á því landsvæði sem þeir gera tilkall til frá Aröbum, og þar sem sérstaklega strangtrúaðir hópar hafna minnstu frávikum frá Talmúdískum lögum. Þessi lög eru afurð hins gamla hirðingjasamfélags og ómöguleg að heimfæra á nútíma iðnaðarríki, sem leiðir til fjölda dæmigerðra semítískra túlkana til að komast hjá ströngum trúarreglum um t.d. hvíldardaginn og Shmitta-árið, þar sem allt land ætti að liggja í bráð, en gerir það ekki!

Svipaðar aðferðir má sjá í arabískum löndum, þar sem ramadan er oft meira og minna afnumin til frambúðar vegna þess að löndin eru „í stríði“ við fátækt. Allar slíkar tilraunir til að „svindla“ sýna greinilega að þessar heimsmyndir eru algerlega ófullnægjandi sem leiðarljós í nútímaheimi með vestrænni tækni sinni –
og að þeir hafi ekki verið nógu sterkir til að koma í veg fyrir að fylgjendur þeirra þrái þetta nýja líf, sem er ekki hluti af menningu þeirra heldur afleiðing farsællar sníkjudýrahyggju. Ástæðan fyrir þessu mistökum er einfaldlega sú að þessi trúarbrögð byggjast á blindri trú en ekki á veruleikanum.

Að sjálfsögðu hafa trúaðir kristnir menn sömu ósk um að varðveita Biblíuna sem æðsta heimild og miðpunkt allrar hugsunar.
Þannig reynir kaþólska kirkjan stöðugt að auka áhrif sín á þróun samfélagsins í hefðbundnum kaþólskum löndum eins og Póllandi, Írlandi, Ítalíu, Spáni og Rómönsku Ameríku – og til að gera það verður hún að öðlast pólitísk völd.
Helsti veikleiki hennar er þó,
hinir mörgu innri ágreiningsmál um hvernig þessu markmiði skuli náð og hvaða hluta kristinnar kenningar skuli leggja áherslu á. Einnig í Norður-Ameríku nýtur kristnin mjög mikilvægra stjórnmálalegra áhrifa sem alls ekki ætti að vanmeta – þótt þau séu á undanhaldi – og í Evrópu eru flest lönd kristnir stjórnmálaflokkar sem reyna að styrkja svokölluð kristin gildi sem hluta af stjórnmálastefnu sinni.
Hins vegar gegnir trúarbrögð sem slík mjög hóflegu hlutverki í þessum flokkum – einfaldlega vegna þess að kristnin hefur misst tökin á fólki – ef hún hefur nokkurn tíma haft þau. Einhvern veginn hefur hún alltaf verið talin framandi hugmynd meðal karla í Norður-Ameríku og túlkun þeirra á henni hefur oft verið mjög ókristin. Í dag hefur hún verið gerð að tímalausum minjagrip. Í Danmörku, til dæmis, eru um 95% íbúanna meðlimir lútersku ríkiskirkjunnar. Hins vegar,

Machine Translated by Google

Aðeins 2% fara í kirkju og enn færri segjast trúa á kenninguna. Sem andlegur kraftur í fólkinu er kristnin dauð.

Marxismi er þó einnig lífsspeki sem táknar heimssýn sem stjórnar öllum þáttum mannlífsins, en allar aðrar stjórnmálahugmyndir í okkar heimshluta einblína aðallega á ómerkileg stjórnsýsluleg og efnahagsleg vandamál. Þessar hugmyndir eru lauslega tengdar ákveðinni grundvallarviðhorfi til lífsins almennt og tengslum einstaklings og samfélags, en hvað varðar andlegar þarfir mannsins eru þær – í grundvallaratriðum – algjörlega óháðar. Þær útiloka ekki neina trúarlega tengingu – þvert á móti leggja þær alltaf áherslu á algjört trúfrelsi og halda því fram að trúarbrögð og stjórnmál hafi ekkert með hvort annað að gera og ættu að vera aðskilin – eins og trúarbrögð séu eitthvað ómerkilegt í samanburði við stjórnmál. Þannig geta meðlimir allra þessara frjálslyndu eða íhaldssömu flokka verið kristnir, gyðingar, múslimar, trúleysingjar eða búddistar. Trúarleg sannfæring þeirra er talin algerlega óviðkomandi fyrir stjórnmálastarf þeirra. Þeir eru sameinaðir í tilraun til að leysa nokkur nokkuð vel skilgreind hagnýt vandamál í ríkisvélinni, en þeir geta haft gjörólík andleg markmið í huga. Eins og áður hefur komið fram er þessi sundrun í raun ósamrýmanleg eðli trúarbragða, en trúarsamfélögin verða að samþykkja hana meira og minna með ófúsum hætti ef þau vilja yfirhöfuð hafa einhver áhrif á samfélagið.

Sönn lífsspeki eins og nasistahyggja hefur alls ekki pláss fyrir slíka atómíska skiptingu lífsins í mismunandi þætti sem tengjast hvor öðrum. Nasistahyggja getur leyst öll hagnýt vandamál samfélagsins með því að beita meginreglum grundvallarheimspeki sinnar og fylgjendur hennar þurfa ekki á neinum erlendum þáttum að halda til að fullnægja andlegum þörfum sínum. Nasistahyggjan sjálf gefur fullkomið svar við hvaða spurningu sem maðurinn kann að spyrja. Það er vel þekkt staðreynd að trúarbrögð byggjast eingöngu á trú... eitthvað sem þeir eru stoltir af að viðurkenna! Þannig eru tilvist Guðs, óflekkaða getnaðurinn, upprisan, endurkoman o.s.frv. allt hlutir sem þú getur ekki sannað - nema auðvitað að þú viðurkennir Guð sem höfund Biblíunnar, annað sem þú verður bara að trúa - þrátt fyrir allar sannanir sem þú gætir haft um hið gagnstæða. Ef þú trúir ekki án sannana, þá ert þú tortrygginn - rétt eins og að efast um Tómas, sem - greinilega sem gáfaðasti lærisveininn - vildi fá sönnun fyrir því að maðurinn í

Machine Translated by Google

fyrir framan hann hafði í raun verið krossfestur. Öfugt við þetta stolt af fáfræði fullyrða bæði marxismi og nasistarsósíalismi að þeir byggi á vísindalegum sannleika. Marxismi var hins vegar fundinn upp á bak við skrifborð, hlaðið lærðum, heimspekilegum bókum – en án nokkurrar snertingar við veruleikann eða vísindi, ef út í það er farið. Við nánari skoðun byggist marxismi jafn mikið á trú og hvaða trúarbrögð sem er – þ.e. á þeirri algjörlega óvísindalegu trú að allar lífverur sem ganga á tveimur fótum og eru ekki með fjaðrir séu skapaðar jafnar, og á þeirri jafn fáránlegu hugmynd að það séu framleiðsluskilyrðin sem hafi ákvarðað söguna á sama hátt og því er haldið fram að umhverfið – en ekki genin – ráði þroska einstaklingsins. Þetta er auðvitað að setja vagninn fyrir hestinn. Það þarf ekki mikla greind til að átta sig á því að í raun er það maðurinn sem hefur mótað umhverfi sitt – og komið á fót samfélagslegri skipan, þar á meðal framleiðsluskilyrðum – og ekki öfugt.

Ólíkt öllum þessum öðrum heimspeki hefur þjóðernissósíalismi aldrei verið fundinn upp – hann er sprottinn af eilífum náttúrulögmálum, sem hafa verið til jafn lengi og alheimurinn og hafa stjórnað öllu lífi frá því að fyrsta frumstæða lífveran kom til sögunnar. Þetta hefur verið lýst fallega og skýrt af Savitri Devi, hinum fræga þjóðernissósíalíska heimspekingi sem nú er látinn, í bók sinni *Eldingin og sólin:*[4]

> *„Í kjarna sínum fer hugmynd þjóðernissósíalískrar sósíalískrar hugsunar ekki aðeins fram úr Þýskalandi og okkar tíma, heldur einnig arískra kynstofninum og mannkyninu sjálfu og hvaða tímabili sem er; hún tjáir í raun þá dularfullu og óbilandi visku sem ...*
> *Náttúran lifir og skapar: ópersónulega visku frumskógsins og hafsdjúpsins og kúlnanna í dimmum geimnum; og það er dýrð Adolfs Hitlers ekki aðeins að hafa snúið aftur til þessarar guðdómlegu visku, heldur að hafa gert hana að hagnýtri endurnýjunarstefnu um allan heim.*

Með öðrum orðum, Adolf Hitler fann ekki upp þjóðernissósíalisma. Hann er meðvituð birtingarmynd grundvallarlaga

4 Savitri Devi, *Eldingin og sólin* (útgáfa Wewelsburg-skjalasafnsins), bls. 168

Machine Translated by Google

Náttúran stjórnar lífi okkar. Hún byggist á óendanlegri ást á sköpunarverkinu í öllum sínum fjölbreytileika, djúpri, skilyrðislausri virðingu fyrir visku náttúrunnar og brennandi vilja til að varðveita lífið eins og það hefur vaxið upp úr þessari visku. Eina leiðin til að gera það er að skipuleggja samfélag mannsins í samræmi við þessi grundvallarlögmál. Því er það jafn fáránlegt og órökrétt að vera á móti nasistastefnu og það væri að andmæla þyngdarlögmálinu eða þeirri staðreynd að jörðin er hnöttótt! Nasistastefnustefna er í raun ekkert annað en beiting eðlisfræðilegra og líffræðilegra lögmála á stjórnmálaleg, efnahagsleg, félagsleg og trúarleg svið mannlífsins á sama hátt og þau eru í dag notuð á tækni. Í þessu ljósi er nasistastefnustefna sannarlega vísindaleg – ólíkt öðrum heimsmyndum. Hún vill ekki láta veruleikann passa við neinar fyrirfram gefnar kenningar heldur láta kenningarnar passa við veruleikann. Ný tímamóta vísindaleg kennileiti myndu þannig strax endurspeglast í hagnýtu lífi nasistasamfélagsins.

Auðvitað gætum við stundum óskað þess að sum þessara laga hefðu verið aðeins öðruvísi, en við verðum endilega að sætta okkur við að það væri ómögulegt að breyta þeim. Náttúrulögmál er ekki hægt að afnema eða breyta með atkvæðagreiðslu á allsherjarþingi Sameinuðu þjóðanna, bandaríska þinginu eða neinu öðru þjóðþingi! Kannski hefði allt verið auðveldara ef allir menn og allir kynþættir hefðu verið skapaðir jafnir og ef engir erfðaþættir hefðu stjórnað og takmarkað möguleika okkar á þroska. Hins vegar er það ekki raunin og það er alls enginn möguleiki á að breyta þessari staðreynd með óskhyggju, þ.e. með því að gera eins og þessi lög væru ekki til. Að byggja samfélag á slíkum draumum er dauðasynd sem getur aðeins haft hörmulegar afleiðingar.

Þessar afleiðingar sjást allt of greinilega þegar við lítum á samfélögin sem óvinir okkar í austri og vestri hafa byggt upp. Samhljóða vísa þeir til nasistastefnu sem „fagnaðarerindis hins illa“ – en þeir sjálfir stjórna yfir heimi á barmi efnahagslegrar og siðferðilegrar hörmung, heimi sem er hrjáður af verðbólgu, atvinnuleysi, glæpum, tilgangslausu ofbeldi, fíkniefnaneyslu, mengun, klámi, spillingu, hungri og vistfræðilegum hörmungum – heimi sem hefur aðeins upplifað sextán daga friðar frá 1945 og þar sem óteljandi milljónir manna hafa verið myrtar á sama tímabili. Og yfir þessum dapurlega heimi

Machine Translated by Google

Skelfileg ógn ríkir um kjarnorkustríð sem mun eyðileggja allt líf á jörðinni.

Það er því engin furða að maðurinn lifir í stöðugum ótta við það sem næsti dagur ber í skauti sér! Því miður er þessi ótti og vonleysi hvað útbreiddastur í aríska hluta heimsins, þar sem hnignun og siðferðileg hnignun eru hvað mest á veg komin. Þar hefur fólk verið algerlega fjarlægt öllum heilbrigðum og náttúrulegum gildum og gert að hugsunarlausum uppvakningum, sem efnisleg auðæfi róa kvíða sinn – í stöðugri kapphlaupi gegn efnahagslegu ringulreið. Þrátt fyrir allar efnislegar gæðastaði nútímaheimsins er þetta fólk hvorki hamingjusamt né ánægt. Það skortir algjörlega hugsjónir og eldmóð og hefur misst alla trú á framtíðina. Aríaninn er einfaldlega ekki tilbúinn að fæða börn í þennan heim. Þar sem hann sér enga framtíð kýs hann frekar munaðarlífið fram yfir varðveislu kynþáttar síns og menningar. Hann reynir að tryggja sér eins þægilegt líf og hann getur í þessum rotþróng og eina von hans er að óumflýjanleg hörmung eigi sér ekki stað á hans ævi. Þannig horfir hann óvirkur á hvernig land forfeðra sinna er hægt og rólega tekið yfir af geimverum, sem gera sér ekki enn grein fyrir því að endalok hvíta mannsins þýða endalok allrar siðmenningar eins og við þekkjum hana.

Þetta er gullöldin sem óvinir okkar lofuðu heiminum árið 1945 – þetta er það sem þeim hefur tekist að byggja upp á þeim sjötíu árum sem þeir hafa haft algjört vald. Við þessar aðstæður eru framtíðarhorfurnar vissulega dökkar. Hins vegar þarf það ekki að vera svona. Að heimurinn sé í svona illri stöðu er eingöngu afleiðing af algjöru virðingarleysi mannsins fyrir náttúrulögmálunum.

Sem nasisti líður manni óhjákvæmilega eins og maður sé frá annarri plánetu þegar maður hefur einu sinni áttað sig á eðli núverandi skipanar. Maður getur ekki tekið neinn þátt í þessu kerfi og dagleg barátta til að halda lífi innan ramma þessa samfélags hlýtur að virðast vera tilgangslaus tímasóun. Sem nasistar sjáum við fyrir okkur algjörlega nýja heimsskipan, byggða á „óbilandi visku sem náttúran lifir og skapar samkvæmt“. Aðeins innan slíkrar nýrrar heimsskipanar getur líf lifað af á þessari plánetu til lengri tíma litið. Hins vegar, til að koma á þessari nýju skipan verður maðurinn að sætta sig við að

Machine Translated by Google

Hann er ekki hafinn yfir náttúruna. Maðurinn er ekki meistari sköpunarinnar heldur samþættur hluti af heild náttúrunnar og hann lútir nákvæmlega sömu lögmálum og allar aðrar lifandi verur. Á sama hátt verður hann einnig að sætta sig við þá vísindalega sannaða staðreynd að kynþættir mannkynsins eru ólíkir – ekki aðeins í útliti heldur einnig hvað varðar andlega og vitsmunalega eiginleika – og að lokum að allir menn eru einstaklingar skapaðir ójöfnir og að líf þeirra er aðallega ákvarðað af erfðaþáttum en ekki af náttúrulegu umhverfi þeirra.

Þetta kann auðvitað að virðast „ósanngjarnt“, en eitt af því sem maðurinn verður að viðurkenna er að í náttúrunni er ekkert hugtak um réttlæti í þeim skilningi sem við venjulega leggjum á þetta orð. Sem mannverur getum við – og ættum – að skipuleggja samfélag sem byggir á lagalegu og félagslegu réttlæti, því allir meðlimir samfélagsins gegna gagnlegu hlutverki og geta því einnig krafist jafnrar verndar fyrir lögum og öryggi gegn efnahagslegri misnotkun. Þetta er hluti af öryggginu sem er nauðsynlegt og eðlilegt í skipulögðu samfélagi – reyndar er það hluti af þeirri ástæðu að mannverur lögðu sig fram um að koma á stöðugum félagslegum uppbyggingum að þær vildu þetta öryggi.
Við getum þó ekki skapað líffræðilegt réttlæti – rétt eins og við getum ekki skapað líffræðilegt jafnrétti. Frá mannlegu sjónarhorni mun það alltaf virðast afar óréttlátt að sumir verði fyrir hræðilegum, sársaukafullum og ólæknandi sjúkdómum á unga aldri, en aðrir geti notið góðrar heilsu þar til þeir verða hundrað ára gamlir –
Einnig, jafnvel þótt sá sem deyr tuttugu og fimm ára gamall hafi miklu meiri andlegar gáfur og hefði getað gefið mannkyninu svo miklu meira en sá sem nær háum aldri. Sama hvað okkur finnst um það, þá er þetta svona – þrátt fyrir alla læknisfræðilega færni okkar – og maðurinn verður að læra að sætta sig við að náttúran viðurkennir ekki hugmynd okkar um réttlæti, og sérhver tilraun til að koma á einhvers konar guðlegu réttlæti í komandi lífi verður að hafna sem fáránlegri tilraun til að flýja raunveruleikann.

Í þessu sambandi halda óvinir nasistastefnunnar oft því fram að líffræðileg hugmynd um mannlegt eðli, sem er sjálf undirstaða nasistastefnunnar, sé „siðlaus“. Þessu getum við aðeins svarað að það sé svokölluð „siðfræði“ þessara andstæðinga sem er siðlaus, því hún byggist á viðmiðum og gildum sem eru ekki byggð á náttúrunni. Fyrir nasistastefnu er aðeins einn sannleikur:

Machine Translated by Google

náttúrulögmálunum, og allt sem er ekki í fullu samræmi við þennan sannleika er algerlega 100% rangt!

Þetta þýðir auðvitað algjöra höfnun á kristninni, þar sem óeðlileg tvíhyggja er grundvöllur ríkjandi „siðferðis“-reglu – einnig þar sem þessi regla er dulbúin undir frjálslyndu/húmanísku eða marxísku merki. Samkvæmt kristninni nýtur maðurinn mjög sérstakrar stöðu meðal allra vera með guðdómlega sál. Þessi sál er alheimsleg og ólífræn. Hún er ekki frábrugðin kynþætti eða einstaklingi og hún er ekki háð greind eða öðrum andlegum eða líkamlegum eiginleikum einstaklingsins, né er hún arfgeng eða á annan hátt undir áhrifum náttúrunnar. Það er þessi sál sem gerir alla jafna í augum Guðs, sama hvað þeir gera eða eru, svo lengi sem þeir trúa á hann. Fyrir kristinn mann er það „niðrandi“ að tala um manninn sem afurð líffræðilegra þátta. Samkvæmt kristninni er allt líf mannsins stöðug barátta milli guðdómlegu sálarinnar (andans) og „efnisins“, þ.e. náttúrunnar, eða – á persónulegu plani holdsins, sem táknar illskuna og verður að sigrast á til að öðlast eilíft líf í óskilgreindri paradís í skýjunum (eða á jörðinni eftir Harmagedón). Lífið á jörðinni er aðeins undirbúningur fyrir það líf sem koma skal – annað hvort í faðmi Abrahams eða í helvíti, allt eftir því hversu vel fólki hefur tekist að berjast gegn líffræðilegu eðli sínu. Í sjálfu sér er lífið á jörðinni verðlaust, bara táradalur.

Þannig einkennist kristnin af mikilli fyrirlitningu á lífinu og náttúrunni. Hún er trúarbrögð fyrir tapara og draumóra sem geta ekki tekist á við áskoranir lífsins heldur bara vaxa áfram og treysta því að „hinir síðustu verði fyrstir og hinir fyrstu síðastir“, þar sem kristnin lítur á alla glæpamenn, lélega og andlega vanrækta fífl sem verðmætari manneskju en duglega og skapandi borgara. Hún stendur fyrir norma og gildi sem setja meyina ofar móðurinni, munkinn ofar fjölskylduföðurnum og hina veiku og þjáðu ofar hinum sterku og sigursælu, já, hina látnu ofar hinum lifandi. Hún fyrirlítur alla ánægju í lífinu og vegsamar sjálfspíningar og sjálfsniðurlægingu sem jákvæð merki um að maðurinn berjist gegn holdi sínu og viðurkennir að hann fæðist sem ker syndarinnar vegna þess að hann er ekki allur andi.

Sama frá hvaða sjónarhorni maður lítur á það, kristindómurinn táknar öfugsnúið og mannhatandi viðhorf til lífsins sem getur

Machine Translated by Google

Undir engum kringumstæðum má þetta þolast í heilbrigðu samfélagi. Einfaldlega sagt. Kristni er eins konar andlegt alnæmi sem hefur eyðilagt náttúrulegt ónæmi okkar gegn ólíffræðilegri hugsun. Það er mengandi sjúkdómur hugans og verður að berjast gegn honum af öllum mætti. þýðir.

Ólíkt kristnum manni á nasistinn að lifa. Hann á að efla hæfileika sína og þróa persónuleika sinn eins mikið og hann getur innan marka líffræðilegs eðlis síns – bæði líkamlega og andlega. Hann er ekki

átti að eyða lífi sínu á hnjánum frammi fyrir guði frá Mið-Austurlöndum, biðjandi um miskunn og fyrirgefningu fyrir „syndina“ að hafa fæðst inn í náttúruna. Við viljum sjá stolt og samlynt fólk sem er öruggt með sjálft sig og lífsmarkmið sitt –

ekki hræddar og niðurdregnar afurðir mannhatandi hugmynda eins og „erfðasyndarinnar“, sem skilur manninn aðeins eftir eina von í lífinu: að „Guð“ muni fyrirgefa honum ef hann bara trúir og iðrast. Við viljum heldur ekki hin óöruggu og örvæntingarfullu fórnarlömb fjölhyggjunnar í heiminum með afneitun sinni á algildum gildum. Þjóðernissósíalistar eru ekki trúleysingjar. Við trúum á guðdóm, en guðdómur okkar er algjör andstæða við gyðinga-kristna Jahve. Fyrir þjóðernissósíalisma er aðeins einn sannur guðdómur: órannsakanlegi sköpunarkrafturinn sem birtist alls staðar í náttúrunni. Þetta er guðdómurinn sem við vottum virðingu okkar með því að sýna virðingu og lotningu fyrir visku náttúrulögmálanna. Sem þjóðernissósíalistar fylgjum við engri annarri rödd en rödd náttúrunnar og engri annarri siðfræði en siðfræði náttúrunnar, og við þekkjum aðeins eina dauðasynd: að reyna að gera uppreisn gegn þessari siðfræði. Þetta er ekki dulspeki, eins og sumir halda fram, heldur guðhyggja – sú hugmynd að hið guðdómlega komi fram í gegnum náttúruna og hvergi annars staðar. Pangyðistrú á rætur sínar að rekja langt aftur í söguna og er einn af undirstöðum þýskrar hugsjónastefnu og rómantíkur á 19. öld. Hún er viðurkenning á því að við skuldum tilvist okkar lífsreglu sem er ekki bara summa efnafræðilegra þátta hennar. Þannig lítur þjóðernissósíalisminn á lífið sem meira en efnishyggju í baráttunni um hámarksneyslu og sjálfsánægju – lífið felur í sér skyldu til að vernda þá guðlegu meginreglu sem við erum hluti af. Sumir gætu kallað þetta trúarbrögð, en það þarf ekki að koma á fót frásögn sem byggir á hjátrú til að halda henni uppi – og það er vissulega ekki „trú“. Hún er ekki byggð á trú, heldur á staðreyndum.

Machine Translated by Google

Þótt maðurinn sé hluti af náttúrunni, þá eru nasistar auðvitað fullkomlega meðvitaðir um að maðurinn er frábrugðinn öllum öðrum lífverum á einn hátt: einstaka heila sínum sem gerir honum kleift að hugsa í óhlutbundnum hugtökum. Þessi hæfileiki hefur gert manninum kleift að afstýra eða draga úr grimmd náttúrunnar sem aðrar verur verða að þola. Heilinn okkar hefur gert okkur kleift að lækna sjúkdóma sem annars hefðu verið banvænir og finna undirliggjandi meginreglur margra náttúrulögmála, þannig að við höfum getað notað sumar þessara meginreglna okkur í hag og - til hins betra eða ills - þróað þá tækni sem var nauðsynleg til að kanna jörðina og nýta auðæfi hennar.

Því miður hefur heilinn okkar einnig gert okkur kleift að hunsa náttúrulögmálin meðvitað þegar okkur finnst þægilegra að reyna að hunsa þau heldur en að fylgja þeim. Í frumstæðu samfélagi myndirðu fljótt finna fyrir afleiðingum slíks brots, en í háþróuðu tæknisamfélagi muntu geta lifað af brot á náttúrulögmálunum um nokkurt skeið án þess að finna fyrir óhjákvæmilegum hefndum. Hins vegar, fyrr eða síðar, munu þau koma með óhjákvæmilegum krafti og þá verður það, ef ekki ómögulegt, að minnsta kosti afar erfitt að bæta fyrir mistökin.

Að lokum hefur einstaki heilinn okkar einnig gefið okkur tilfinningar sem varla finnast hjá neinu öðru dýri: óttann við hið óþekkta, vissuna um dauðann og þar með einnig örvæntingarfulla þörf fyrir eitthvað sem getur veitt manninum tilfinningu fyrir andlegu öryggi og fengið hann til að sjá tilgang í lífinu umfram baráttuna fyrir efnislegum gæðum. Þetta er þörfin sem liggur að baki trúarbrögðunum, en ólíkt þeim einbeitir nasistahyggja sér að því að uppfylla þessar þarfir á jörðinni. Í þessu sambandi skal tekið fram að hvorki heilinn né tilfinningarnar eru einangraðir, ólíffræðilegir þættir heldur óaðskiljanlegur hluti af lifandi lífverunni og eins og líkamlegir eiginleikar mannsins er „andinn“ einnig háður náttúrulögmálum um erfðir. Sem nasistar erum við þeirrar staðfastu skoðunar að samfélagið í heild sinni verði að vera skipulagt þannig að allir þættir náttúrulögmálsins séu teknir til greina. Það er því ekki nóg að uppfylla efnislegar þarfir fólks með því að koma á fót heilbrigðu efnahagslífi. Það er einnig nauðsynlegt að gæta þess að andlegum þörfum sé einnig fullnægt!

Machine Translated by Google

Óvinur mannsins heldur því oft fram að andlegur heimur nasistastefnunnar sé einkennandi fyrir nauðung og stjórnun, þar sem einstaklingurinn er rændur frelsi sínu og einstaklingshyggju bara til að verða hluti af hugsunarlausum fjölda. Þetta er auðvitað fjarri sannleikanum.
Reyndar kemst þetta miklu nær lýsingu á lýðræði. Það eru lýðræðissinnar sem líta á fólkið sem stóran gráan massa, þar sem munurinn á einstökum einstaklingum er aðeins útskýrður sem afleiðing af tilfallandi umhverfisáhrifum sem samfélagið verður að „leiðrétta“ til að „félagsvæða“ fólk á lýðræðislegan hátt. Þjóðernissósíalismi, hins vegar, virðir einstaklinginn. Við vitum að allir menn eru líffræðilega einstakir og að þeir hafa mismunandi hæfileika og getu. Að sameina allar þessar einstaklingsgjafir innan ramma samfélagsins er eitt mikilvægasta verkefni þjóðernissósíalísks ríkis.

Aðeins á þennan hátt er mögulegt að nýta heildarmagn andlegra auðlinda í fólki – bæði einstaklingum og samfélaginu til hagsbóta.

Við vitum þó líka að snilligáfa og framfarir hafa aldrei komið frá fjöldanum heldur alltaf frá einstökum, framúrskarandi einstaklingum, og aðeins með því að tryggja einstaklingnum tækifæri til að finna og þroskast eins frjálslega og mögulegt er í skipulögðu samfélagi getum við eflt framfarir mannsins í átt að sífellt meiri fullkomnun. Ef við viljum leysa þau gríðarlegu vandamál sem heimurinn stendur frammi fyrir eftir sjötíu ára lýðræði er þetta nauðsynlegt. Þar sem það er augljóslega ómögulegt að lyfta fólki upp á stig yfir meðfædda þroskamöguleika þeirra, þá leiða allar heimskulegar tilraunir til að gera alla jafna í öllum efnum nauðsynlega til sameiningar á lægsta stigi, þ.e. til kúgunar allra einstaklinga sem rísa yfir meðallagi í greind eða á annan hátt. Þessi þróun er ekki verk nasistastefnu heldur lýðræðis, og hún er ekki líkleg til að bæta lífskjör á jörðinni.

Hins vegar er hver tilraun til að efla yfirstétt réttilega talin ógn við sjálfan grunn lýðræðiskerfisins, þar sem talið er að allir eigi ekki aðeins að hafa jöfn lagaleg réttindi heldur einnig jöfn áhrif á opinber málefni, óháð því hvort þeir hafi nauðsynlega eiginleika eða ekki. Slíkt kerfi getur aðeins leitt land í hyldýpi. Í nasistaríki mun leiðtoginn samanstanda af bestu í þjóðinni. Aðeins þeir...

Machine Translated by Google

munu geta leyst vandamálin sem upp koma – og tekið á sig ábyrgðina. Einstakir þingmenn lýðræðislegs þings geta ekki borið ábyrgð á gjörðum sínum, því allar ákvarðanir eru teknar með atkvæðagreiðslu og allir verða að lúta meirihlutanum – hvort sem þeir eru sammála eða ekki. Ljóst er að slíkur vettvangur veitir svigrúm fyrir spilltustu aðila samfélagsins.

Það er kaldhæðnislegt að stórfyrirtæki eyði gífurlegum tíma og peningum í að finna og mennta besta fólkið í leiðtogastöður innan fyrirtækja, en hvaða pólitískur svindlari sem er án nokkurrar menntunar getur orðið forsætisráðherra eða forseti lands síns. Hann þarf bara að hafa réttu tengslin og má ekki sýna of mikla greind, sem gæti bent til þess að ekki sé hægt að stjórna honum svona auðveldlega af ýmsum hagsmunahópum sem án stuðnings þeirra myndi hann aldrei vinna kosningar. Mikilvægasti eiginleiki lýðræðislegs stjórnmálamanns er hæfni til að ljúga óskammfeilnislega að kjósendum og gefa loforð sem hann ætlar aldrei að standa við. Þetta er aumkunarvert!

Afneitun einstaklingseinkenna og líffræðilegs munar á milli manna hefur einnig leitt til algjörrar kúgunar á hugtakinu „erfðahreinlæti“. Í dag snýst hreinlæti aðeins um að þvo sér um hendurnar og bursta tennurnar.

Maðurinn **þekkir** þó meginregluna um „erfðafræðilega hreinlæti“. Hann eyðir gífurlegum tíma og orku í ræktun hesta, kúa, hunda, dúfna, páfagauka o.s.frv. – allt samkvæmt bestu erfðafræðilegu meginreglum, en þegar kemur að æxlun eigin tegundar yfirgefur hann þessar meginreglur algjörlega – eins og þær ættu aðeins við í heimi dýranna. Þannig leggur hann fúslega sitt af mörkum til algjörrar líffræðilegrar hrörnunar mannsins.

Í náttúrulegu ástandi er hver þjóðfélagshópur háður líffræðilegri vali, sem þýðir að þeir einstaklingar sem eru best hæfir til aðstæðna rísa upp á topp samfélagsins, en þeir sem ekki geta tekist á við lífið eins og það er hljóta að farast. Þetta er eitt af járnlausu, óbilandi náttúrulögmálunum sem manninum hefur tekist að milda með því að byggja upp samfélög þar sem einnig er pláss og vernd fyrir veikari þætti þjóðfélagsins, sem einnig hafa þýðingarmikið hlutverk að gegna í þróuðu samfélagi. Hins vegar, ef við...

Machine Translated by Google

Ef við lokum alveg augunum fyrir tilvist þessa náttúrulögmáls, þá stefnum við líka í ógæfu, því þá gætum við ekki lengur tryggt nauðsynleg líffræðileg gæði í stofninum til að varðveita kerfi sem er nógu sterkt til að vernda einnig þá veiku.

Án tillits til líffræðilegra veruleika lífsins munum við enda í frjálsu lífi fyrir alla þar sem veikustu einstaklingarnir munu farast fyrstir.

Þannig mun nasistahyggja ekki – eins og oft er fullyrt – þýða að hinir veiku séu yfirgefin og skildir eftir örlögum sínum. Þvert á móti!
Þjóðernissósíalismi er eina tryggingin sem hinir veiku geta haft gegn öruggri tortímingu. Hér verður þó að leggja áherslu á það.
að veikleiki sé ekki hugsjón – það sé eitthvað sem verður að berjast gegn og það sé aðeins mögulegt með erfðafræðilegri hreinlæti. Þjóðernissósíalíska ríkið mun upplýsa fólk um líffræðilegu ferlana og þannig tryggja að maðurinn endurheimti náttúrulega eðlishvöt sína á þessu sviði svo að maðurinn geti þróast líffræðilega. Aðeins heimskingjar geta trúað því að maðurinn hafi þegar náð hæsta mögulega þroskatoppinum. Hins vegar, til þess að maðurinn geti þróast frekar, verður samfélagið að tryggja að sjúkdómar og veikleikar safnist ekki upp og viðhaldist stjórnlaust með erfðum. Frelsi til að vísvitandi færa þjáningar yfir á börn sín og brjóta niður íbúafjölda erfðafræðilega er glæpur gegn komandi kynslóðum!

Á sama tíma verður samfélagið einnig að tryggja að til staðar sé heilbrigt umhverfi svo að sjúkdómar af völdum utanaðkomandi áhrifa hverfi að eilífu. Hér hugsum við ekki aðeins um félagslegt umhverfi og aðstæður á vinnustöðum heldur einnig um vistfræðilegt umhverfi. Í nasistasamfélagi er algjörlega óásættanlegt að gróðaöflun og græðgisfull efnishyggja leyfi sjúkdómsvaldandi gerviefni í mat og fötum, óholl tilbúin efni í heimilum okkar og opinberum byggingum og vaxandi mengun jarðar, lofts og vatns –

að ekki sé minnst á banvæna geislavirka mengun sem mun vara í hundruð þúsunda ára. Allt þetta er rökrétt afleiðing af algjörri snúningi á sönnum lífsgildum sem sést í þessu dauðsjúka samfélagi. Erfðafræðileg hreinlæti og almenn mengunarvarnir eru aðeins tveir þættir sama málefnis: varðveisla náttúrunnar og vistfræðilegt jafnvægi til að tryggja áframhaldandi andlega og líkamlega vellíðan mannsins. Án heilbrigðs umhverfis jafnvel...

Machine Translated by Google

Bestu genin verða eyðilögð og án nægilegs magns af þessum genum verður enginn sem getur skapað heilbrigt umhverfi.

Til að skapa gott umhverfi fyrir lífið þurfum við einnig heilbrigðar fjölskyldur þar sem börn geta alist upp í sátt og samlyndi. Annað illt í núverandi skipulagi er að þessi tegund fjölskyldu er að eyðileggjast af venjulegri ólíffræðilegri hugsun og vitleysu kvennafrelsismanna. Rétt eins og kynþættirnir eru ólíkir, eru kynin það líka, og sú hugmynd að karl og kona séu líffræðilega jöfn er alvarleg ógn við tilvist mannsins. Munurinn á þeim er ekki afleiðing af félagslega mótuðum „kynhlutverkum“ heldur líffræðilegum hlutverkum! Það er engin tilviljun að það er konan sem fæðir börnin. Hún er ekki aðeins líffræðilega hæf til þessa verkefnis, heldur einnig andlega, og sem móðir nýrrar kynslóðar gegnir hún mikilvægasta hlutverkinu í samfélaginu. Sú hugmynd að hún verði að „uppfylla sjálfa sig“ með því að ganga til liðs við vinnumarkaðinn og fá vinnu við samsetningarlínu, á meðan börnin hennar eru öðrum eftirlátin, er glæpsamleg!

Konur geta aðeins uppfyllt sig innan líffræðilegs hlutverks síns sem mæður. Án móður molnar fjölskyldan. Börnin eru annað hvort ein eða fá menntun frá ríkinu. Þegar þær koma heim hefur enginn tíma fyrir þær. Þeim er ekki kennt nein hugsjón og þær fá skurðgoð sín úr sjónvarpi, slæmri tónlist og enn verri bókmenntum. Þær lifa á skyndibita og verða fórnarlömb verstu tegundar viðskiptalegrar efnishyggju. Það er að segja, ef konan kýs ekki að forðast að eignast börn yfirleitt – annað hvort með því að nota einhvers konar „getnaðarvarnir“ eða með því að myrða barnið ef hún verður samt ólétt. Auðvitað halda femínistar því fram að það væri alveg jafn eðlilegt að karlinn sæi um börnin og konan fari í vinnuna. Staðreyndin er sú að ef það hefði verið alveg jafn eðlilegt, hefði karlinn líka fætt barn.

Þvert á móti mun kvenlíffræðin alltaf þýða að konan er í veikari stöðu á vinnumarkaðinum vegna þess að hún er óstöðugri sem karlmaður. Að ekki sé minnst á störfin sem krefjast ákveðins líkamlegs styrks. Það er engin furða að Elisabeth Badinter, gyðinga-frönsk femínisti, krefst þess í bók sinni (L'un est l'autre = „Annað er hitt“, gefin út af O. Jacob (!), París 1986, og, ekki að undra, þýdd á nánast öll vestur-evrópsk tungumál) að leg og eggjastokkar verði græddir í ...

Machine Translated by Google

karlar til að tryggja jafnrétti! Samfélag þar sem slík bók finnur lesendur er dauðvona veikt, sannarlega!

Það er hluti af líffræðilegu eðli mannsins að hann er ekki bara einangraður einstaklingur heldur einnig félagsvera, og félagsleg eðlishvöt hans nær lengra en kjarnafjölskyldan. Frá fyrstu tíð hafa menn lifað saman í hópum til að geta betur staðist hættur frumstæðrar tilveru sinnar. Ef þeir hefðu ekki gert það hefði maðurinn varla lifað af sem tegund. Með öðrum orðum, líf í skipulögðum samfélögum er skilyrði fyrir tilvist mannsins, og löngunin til að skipuleggja sig er hluti af eðli okkar. Án skipulagðs samfélags hefði hver einstaklingur haft nóg að gera við að reyna að afla daglegra nauðsynja. Það hefði enginn afgangur verið til fyrir list, vísindi, menntun eða neina heilbrigðisþjónustu. Mikil skipulagning er einfaldlega forsenda fyrir bæði menningarlegri og tæknilegri þróun. Þess vegna er það alls ekki tilviljun að hæstu menningarnar hafa alltaf verið skapaðar af þeim þjóðum sem hafa bestu skipulagshæfileikana. Tilviljun, flestir þeirra voru Aríar.

Í hverju skipulögðu samfélagi er þó algerlega nauðsynlegt að einstaklingurinn aðlagist viðmiðum sem eru sameiginleg öðrum meðlimum þess samfélags og að hann forðist að misnota greind sína og hæfileika á þann hátt að það skaði einmitt það samfélag sem hefur gert þróun þessara hæfileika mögulega.

Hins vegar getur nauðsynleg hollusta innan hópsins ekki byggst eingöngu á efnislegum sjónarmiðum. Það er ekki nóg að hafa sameiginlega velferðarskrifstofu. Það er einungis skynsamlegt að afsala sér hluta af persónulegu frelsi sínu í samfélagi með sameiginleg örlög, sem samanstendur af fólki með sameiginlegan bakgrunn, sameiginlegar viðmið og gildi og með sameiginlegan tilgang í lífinu –
Fólk sem forfeður hafa unnið og varið sama landsvæðið í gegnum kynslóðir, vegna þess að það vildi varðveita sérstaka tungumála-, menningar- og líffræðilega eiginleika sína.

Það er þessi ósk sem hefur skapað menningu okkar í nánu samræmi við hæfileika, hugmyndir, hugsjónir og gildi fólks okkar – með því sem við getum kallað sál fólks okkar. Aðrar þjóðir hafa aðra hæfileika, hugmyndir, hugsjónir og gildi og hafa því skapað aðrar menningarheima. Þessar geta verið jafn „góðar“ og okkar – en þær eru okkur framandi, rétt eins og menning okkar er framandi öðrum þjóðum. Til

Machine Translated by Google

Að tala um komandi, alheims „menningu heimsins“, sameiginlega öllum mönnum, er bull. „Menning“ sem hefur ekki komið fram náttúrulega sem spegill sálar fólksins er afneitun á sjálfri merkingu orðsins „menning“, og sagan sýnir mjög greinilega að hver sú siðmenning sem hefur ekki lengur getað varðveitt og þróað áfram sína **eigin** menningu og hefur því flutt inn og samþætt hvaða erlenda menningarþætti sem hún hefur rekist á hefur staðið beint frammi fyrir óhjákvæmilegu falli sínu.

Samfélag sem samanstendur af handahófskenndri blöndu af kynþáttum, trúarbrögðum og heimspeki er alls ekki birtingarmynd andlegs og menningarlegs auðs, eins og oft er haldið fram í dag. Það er fáránlegt samsæri sem ekki er hægt að réttlæta á neinn hátt – ákveðin vísbending um yfirvofandi upplausn þjóðarinnar og algjört upplausn allra viðmiða og gilda. Slíkt samfélag er úrkynjað paródía á sönnu samfélagi – og það getur ekki varað, því félagsleg hollusta milli hinna ýmsu hópa sem tímabundið búa á sama landsvæði er skipt út fyrir mun sterkari – andlega – hollustu gagnvart trúarlegum og heimspekilegum hugmyndum sem eiga sér ekki stoð í þjóðinni sjálfri og sögu hennar.

Alvarlegasta ógnin við samheldni samfélagsins er, án samanburðar, líffræðileg kynþáttablöndun sem hefur alltaf annað hvort fylgt blöndun menningarheima – eða jafnvel verið forsenda þess. Hægt er að stöðva upplausn menningarinnar hvenær sem er og fólk getur fundið leið sína aftur til eigin menningarlegra viðmiða og gilda – svo framarlega sem kynþáttastofninn er ósnortinn. Blöndun kynþáttanna er hins vegar óafturkræf – og afleiðingar hennar eru óútreiknanlegar og hörmulegar. Það er staðreynd að náttúran hefur alltaf þróast í átt að meiri kynþáttafjölbreytni þannig að kynþættir hafa að lokum orðið að tegundum. Með óeðlilegri kynþáttablöndun vitnum við nú að jöfnun allra hinna ýmsu náttúrulegu hæfileika, sem allir eru ákvarðaðir af kynþætti. Þar sem einn kynþáttur hefur þróast í eina ákveðna átt og hefur byggt upp samfélag og skapað menningu byggða á þeim eiginleikum sem hann hefur þróað með sér, þýðir blöndunin við aðra kynþætti að eftir nokkrar kynslóðir mun afkvæmi barnanna hafa misst öll skilyrði til að skilja það sem forfeður þeirra hafa sk

Því miður eru alltof mörg tækifæri til náms
hvers konar samfélög við höfum sem afleiðingu af blöndun kynþátta.

Machine Translated by Google

Rómönsku Ameríka, Indland og Egyptaland eru öll frábær dæmi, og það sama á við um Grikkland og Rómaveldi. Rétt eins og menning Indlands, Perslands og Egyptalands voru grísku og rómversku siðmenningarnar skapaðar og viðhaldnar af innflytjendum minnihlutahópi sem að mestu leyti var af norrænum kynþáttum. Þessi þróaðri minnihluti bældi fyrst niður upprunalega meirihlutann og menningu hans, en síðar lét hann smám saman undan tölulegum yfirburðum kúgaðra þjóða sinna. Veikt af ótal stríðum sem höfðu kostað þá dýrmætasta blóð þeirra og grafið undan asískum hugmyndum um falska mannúðarstefnu gáfu þeir smám saman sífellt fleiri frá kúguðu þjóðunum ríkisborgararétt og fluttu nýja þræla og verkamenn frá nýlendum sínum í Afríku og Asíu – sem síðan voru aðlagaðir og fengu ríkisborgararétt í næstu kynslóð. Þetta er vissulega kunnugleg mynd, er það ekki? Og það var þessi upplausn norræna kynþáttarins sem breytti stolta ríkinu Grikklandi í nútíma Grikkland og Róm í Ítalíu – eða með öðrum hætti: siðmenningu í ringulreið! Í skóla eyðir maður enn að minnsta kosti einhverjum tíma í að kenna börnunum um fornar menningarheima, en ekki er minnst á fólkið sem skapaði þessa menningu. Það virðist ekki furða neinn að hæfni til að skipuleggja ríki geti horfið svona algjörlega. Sannleikurinn er sá að flestir sem þykjast vera „Rómverjar“ í dag eiga kynþáttalega mjög lítið sameiginlegt með voldugu forverum sínum. Of margir forfeður þeirra áttu heimili **sunnan** við Miðjarðarhafið!

Þegar maður talar um kynþáttalíffræði í dag stendur maður fljótt frammi fyrir alls kyns tabúum. Að læra kynþáttalíffræði er orðið eitthvað óþekkt – það er að segja ef það eru mannkynið sem **maður** vill rannsaka – og ekki einu sinni læknar eða svokallaðir mannfræðingar geta búist við að vita nokkuð um þetta mál. Jafnvel að **vilja** slíka þekkingu er skaðlegt fyrir starfsferilinn, svo hvers vegna að hafa áhyggju Þannig er því alltaf haldið fram, með fyrirlitningu, að það sé enginn „hreinn“ hvítur kynþáttur til og að „aríska“ sé eingöngu málfræðilegt hugtak o.s.frv., sem allt á að sanna að kynþáttafræði sé bull. Auðvitað eru þessi rök ekki alveg röng – en niðurstaðan er sú! Það er rétt að það hefur verið blanda af hinum ýmsu evrópsku kynþáttum, en þetta var blanda af náskyldum kynþáttum innan sama aðalkynþáttar, svokallaðs Hvíta kynþáttar, sem þú getur vel kallað aríska kynþáttinn – svo framarlega sem þú skilgreinir hvað þú ert að tala um! Ennfremur,

Machine Translated by Google

Það er alls engin rök fyrir því að halda því fram að þessi blanda – sem hefur engan veginn verið fullkomin – hafi örugglega verið Evrópumönnum til góðs! Líklega hefur það verið hið gagnstæða og það er alls engin góð ástæða til að halda áfram sundrunarferlinu með frekari kynblöndun.

Fáfróðir halda því einnig fram að kynþáttablöndun sé nauðsynleg til að forðast „innræktun“. Þetta er auðvitað ólíffræðilegt bull.
Innræktun vísar aðeins til ræktunar milli náskyldra einstaklinga, sem endilega líkjast hver öðrum frá líffræðilegu sjónarmiði. Með innræktun fáum við uppsöfnun hinna ýmsu erfðaþátta – góðra sem slæmra. Ef bæði faðir og móðir bera sömu gen, eru góðar líkur – eða hætta – á að afkvæmið leggi saman þessi gen, og þar sem við berum nánast öll óheppileg gen, er augljóslega æskilegt að þau safnist ekki upp. Það skiptir hér ekki máli að það verði einnig uppsöfnun jákvæðra gena: meiri tilhneiging til að þróa með sér geðveiki er ekki hægt að bæta með öðrum jákvæðum eiginleikum.

Hins vegar er innræktun aðeins hætta í mjög litlum stofnum, til dæmis á mjög lítilli eyju eða í svokölluðum „konungs-“ eða „göfugum“ fjölskyldum. Í stofni með milljónum einstaklinga er hún einfaldlega ekki til staðar við venjulegar aðstæður.

Í öllum tilvikum er það ekki góð leið til að forðast innræktun að bæta við erfðaþáttum sem eru kynþáttalega ósamrýmanlegir. Það leiðir aðeins til ósamræmdra einstaklinga vegna þess að foreldrarnir eru of ólíkir. Þessu myndu fáfróðir mótmæla því að þú virðist fá mjög góðar niðurstöður í dýraheiminum - og með plöntum - þegar þú blendingar mismunandi kynþætti. Þetta er auðvitað mjög satt, en hér erum við að tala um mjög stýrða blendingarækt þar sem vísindamenn hafa skilgreint fyrirfram hvaða raunverulega eiginleika þeir vilja rækta.
Þannig velur þú foreldrana með það í huga með því að taka einstaklingana sem bera bestu eiginleikana sem þú vilt rækta. Þegar þú hefur fengið afkvæmin velur þú aftur einstaklingana þar sem þú finnur flesta eiginleikana sem þú vilt.
Þau eru notuð til frekari ræktunar. Afganginum er einfaldlega slátrað sem óhjákvæmilegt úrgang. Áframhaldandi ræktun með þessum einstaklingum myndi gefa öfuga niðurstöðu miðað við þær sem æskilegt er. Í engu tilviki er leyfilegt að rækta afkvæmið tilviljunarkennt. Ef það gerist fyrir mistök – t.d. með hundum – þá eyðileggur þú afkvæmið!

Machine Translated by Google

Það er mjög góð ástæða fyrir því að lönd reyna að koma í veg fyrir að framandi plöntur og dýr komist inn á yfirráðasvæði þeirra. Þau raska náttúrulegri skipan og geta ógnað núverandi vistkerfum. Hversu hættuleg krossræktun getur verið, sést vel á svokölluðum „morðingjabýflugum“. Þær eru tilbúin afurð tilraunar til að skapa öflugt kyn með mikla afkastamikilleika. Niðurstaðan var árásargjarnir býflugnasveimar með mjög mismunandi frævunarmynstur. Fyrir slysni sluppu sumar þeirra úr rannsóknarstofu og í dag eru þær alvarleg ógn í allri Rómönsku Ameríku og suðurhluta Bandaríkjanna. Vegna hegðunar sinnar eru þær óhentugar til býflugnaræktar í atvinnuskyni og þar sem þær taka við af evrópsku hunangsflugunni í Ameríku skapar morðingjabýflugan alvarleg vandamál fyrir frævun ávaxtaplantekrum í atvinnuskyni. Þetta er gott dæmi um hvað kynþáttablöndun getur leitt til ef nauðsynleg eftirlit bregst – og ímyndaðu þér þá að útbreidd blanda mannakynþátta sé algjörlega án nokkurrar stjórnunar!

Líklega myndi enginn leggja til að sömu aðferðir við kynblöndun manna yrðu innleiddar og við dýr – fyrir utan þá staðreynd að hér höfum við að gera með mun flóknari þætti en með dýr. Það eru ekki eins auðskiljanlegir hlutir eins og hæð, kjötgæði eða mjólkurframleiðslugeta sem ráða því hvort mannverur ráði við kröfur samfélagsins, heldur þættir eins og persónueinkenni, greind, sköpunargáfa og innri sátt – allt eiginleikar sem vitað er að þjást mikið þegar kynþættir eru blandaðir saman.

Í þessu sambandi er einnig vert að taka eftir því að allir þeir sem styðja óhefta kynþáttablöndun hafa algjörlega vanrækt að segja okkur hvaða eftirsóknarverðu eiginleika þeir framandi kynþáttaþættir sem nú streyma inn í aríska heiminn gætu mögulega auðgað hvíta kynþáttinn!

Í öllum tilvikum geta núverandi tilhneigingar til upplausnar á öllum sviðum samfélagsins ekki annað en gert fólk óöruggt og óhamingjusamt. Aðeins í raunverulegu, samræmdu samfélagi, sem samanstendur af fólki með sama menningarlega, sögulega og líffræðilega bakgrunn og með sömu andlegu vonir til framtíðar, getur einstaklingurinn fundið þann hugarró og innra öryggi sem hann þarfnast. Aðeins hér getur maðurinn fundið að hann er náttúrulegur hluti af stærri heild, af einhverju sem er máttugra en einstaklingurinn sjálfur og sem mun halda áfram að vera til þegar einstaklingurinn er ekki lengur til, rétt eins og hann hefur gert.

Machine Translated by Google

var til áður en einstaklingurinn fæddist. Aðeins í slíku þjóðfélagi örlaga finnur maðurinn eilífa lífið sem hann hefur alltaf leitað að. Í börnum okkar og fólki munum við lifa að eilífu en það er eini hluturinn sem við höfum í eilífðinni. Án þess hefðum við alveg eins getað aldrei lifað!

Ef maðurinn hins vegar verður að leita sjálfsmyndar sinnar og lífsmarkmiðs utan þjóðarsamfélagsins, þá hefur þetta samfélag misst merkingu sína og mun óhjákvæmilega sundrast eins og hjónaband þar sem makarnir eiga ekkert annað en sameiginlegt heimilisfang.

Þetta er grundvallarsjónarmið þjóðernishyggjunnar.

Hins vegar verður hollusta innan hóps að vera gagnkvæm. Það er ekki aðeins borgarinn sem verður að vera samfélaginu tryggur – það er líka samfélagið sem verður að vera borgaranum tryggur. Hollusta gerir því ráð fyrir réttlátum félagslegum aðstæðum og efnahagskerfi þar sem enginn er arðrændur og þar sem allir gera allt sem þeir geta fyrir almannaheill til að viðhalda þeirri skipan sem verndar sameiginleg gildi, tryggir líf og hamingju borgaranna og gefur hverjum einstaklingi sinn hlut af eilífu lífi fólksins.

Þetta er grundvallarsjónarmið sósíalískra aðila.

Þjóðernishyggja án sósíalisma er fáránleg – og öfugt: Sósíalismi án skýrt skilgreinds samfélags hefur enga merkingu.

Í dag er oft fullyrt að nasistakenning leiði til stríðs og tilrauna til að bæla niður aðrar þjóðir. Þetta er algjört rugl. Þvert á móti er satt. Virðing fyrir menningarlegri og líffræðilegri sjálfsmynd annarra er aðeins möguleg ef þú viðurkennir tilvist og æskileika kynþáttamunar og menningarmunar – og þú getur varla virt sjálfsmynd annarra ef þú kannar ekki að meta þína eigin! Ef þú afneitar tilvist kynþáttamunar er alveg augljóst að þú munt stöðugt reyna að þröngva upp á aðra það sem þú telur sjálfur best – án tillits til þeirra eigin sérkenna. Þessi afstaða er rasismi, ef einhver hefur verið til!

Sú hörmulega hugmynd, sem kristni, íslam og marxismi deila, að það sé aðeins **ein** siðmenning sem sé rétt fyrir alla óháð kynþætti, er grundvöllur bæði evrópskra nýlenduvelda síðustu aldar og stöðugra tilrauna nútímans til að þröngva hrjóstrugum efnishyggjulífsstíl nútíma iðnvædds heims niður á barnaleg þjóðir þriðja heimsins, sem aðeins...

Machine Translated by Google

Sjá glitrið en geta ekki reiknað út kostnaðinn. Þetta verður þeirra ósigur þar sem það er okkar! Neytendasamfélagið sér einfaldlega aðeins markaði og neytendur – og hér er einsleitni lykilorðið. Einsleitur viðskiptavinahópur hefur engar sérstakar kröfur og þetta gerir framleiðslu einfaldari og ódýrari, sem þýðir meiri sölu og meiri hagnað. Þjóðleg sérkenni og mismunandi menningarmynstur og tungumál eru hér óþægindi – tæknileg hindrun í viðskiptum – og því er barist gegn þeim. Fyrir fjölþjóðlegar atvinnugreinar og keðjur eru allir jafnir – ef þeir geta bara neytt. Þeir bera alls enga virðingu fyrir mannlegum gildum. Þeir rústa þeim.

Fyrir nasistahyggju er mismunur hluti af náttúrulegri skipan og við viljum viðhalda þessari skipan með öllum sínum mismun milli kynþátta, þjóða og einstaklinga. Við höfum alls enga löngun til að láta svarta ættbálk iðka trú okkar, borða mat okkar eða nota lög okkar. Við viljum að aðrar þjóðir finni sína eigin leið inn í framtíðina.
Auðvitað ættum við að vera fús til að vinna með þeim ef það er gagnkvæmt hagsmunavert, en við munum ekki trufla þá. Ef þeir finna ekki sína leið, þá er það þeirra vandamál - ekki okkar. Við leitum ekki að neinum átökum við neinn - við viljum bara fá að vera í friði. Hins vegar erum við ekki friðarsinnar. Við vitum að stundum verður hver þjóð að berjast fyrir að lifa af sem þjóð. Ef hún gerir það ekki, mun hún farast og við getum ekki bara setið hjá og látið okkar eigið fólk tortímast. Ef tilvist okkar er í hættu verðum við að verja okkur, og við vitum að aðeins ný nasistastjórn í heimsskipan, sem samanstendur af sjálfstæðum þjóðum með gagnkvæma virðingu hver fyrir annarri, getur tryggt varanlegan frið og bjargað heiminum frá yfirvofandi hörmungum.

Ef heimurinn viðurkennir ekki nasistastefnu sem einu von sína um framtíð, stendur mannkynið frammi fyrir tortímingu. Þetta verður rökrétt afleiðing af stöðugum brotum hans á náttúrulögmálunum.
Þetta verður þó ekki endir alheimsins. Séð þaðan eru jörðin og mannverurnar á henni agnarsmáir og algjörlega ónothæfir hlutar af gríðarlegri vél. Ef við hverfum verða hinar ýmsu menningarheimar síðustu 10.000 ára aðeins hverfandi atvik í óendanlegu og tímalausu geimnum – tilraun sem fór úrskeiðis. Jafnvel eftir algjört kjarnorkustríð verður líklega enn grundvöllur fyrir líffræðilegu lífi á sumum stöðum á jörðinni, og þá mun þróunin í átt að sífellt hærri formum hefjast upp á nýtt. Jafnvel þótt jörðin eyðileggist gjörsamlega í slíku stríði.

Machine Translated by Google

eða af einhverri annarri ástæðu – þá er líklegra að líf sé einhvers staðar á annarri plánetu í mjög fjarlægu sólkerfi einhvers staðar í geimnum, kannski í milljónum ljósára fjarlægð. Í öllu falli mun náttúran alltaf vera til – líka án fólks og án jarðar. Jafnvel án lífs mun samt sem áður ríkja náttúruleg skipan í alheiminum. Þessi alheimur samþykkir engin sérstök lögmál fyrir manninn, og ef hann gerir sér ekki grein fyrir því, þá hefur hann verðskuldað komandi tortímingu sína og ekkert mun geta breytt því.

Hins vegar teljum **við** að það væri synd að leyfa því að gerast. Þess vegna erum við að reyna að fá fólk til að hlusta á skynsemina á þessum síðla tíma. Við höfum engan tíma að missa. Viljið **þið** vera með okkur? Ekki okkar vegna – heldur barnanna ykkar vegna.

Geturðu ímyndað þér heim án hvítra og

Siðmenningin sem þau hafa skapað? Við getum það heldur ekki!

Þetta snýst auðvitað ekki um stjórnmál. Tilvist okkar er einmitt það sem skiptir máli. í húfi. Hefurðu efni á að sóa meiri tíma þínum?

Machine Translated by Google

Þjóðernissósíalismi Vinstrihreyfing

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

Í allt of mörg ár hefur verið almennt viðurkennt að nasistar séu öfgahægrisinnaðir og hafa þeir sjaldan hikað við að kalla sig sjálfa sem slíka. Á ákveðnum tímapunkti varð það þó opinber stefna Alþjóðasambands nasista að forðast hugtakið „hægrisinnaður“ og halda því fram að nasistahyggja passaði ekki inn í mynstrið „hægri“ og „vinstri“ og ætti í staðinn að líta svo á að hún standi yfir þessum greinarmun. Þetta var vissulega skref í rétta átt, en á þessum tíma og í samhengi núverandi baráttu gæti þó verið góð hugmynd að endurskoða alla spurninguna um stjórnmálavængi og gera nokkur atriði skýr varðandi merkingu hugtakanna „hægri“ og „vinstri“ og notkun þeirra á stjórnmálasviðinu í dag.

Sögulega séð eiga orðin „hægri“ og „vinstri“, sem vísa til stjórnmálaskoðana, rætur að rekja til Frakklands fyrir byltinguna, þar sem þeir sem vildu varðveita stjórnarkerfið meira og minna eins og það var, sátu hægra megin í þjóðþinginu, en þeir sem vildu róttækari breytingar sátu vinstra megin. Þaðan kemur hugtakið „hægri“ fyrir afturhaldsmenn og „vinstri“ fyrir byltingarmenn – hugtök sem síðan hafa orðið almennt þekkt og notuð.
Hvorki orðið „afturhaldssinni“ né orðið „byltingarsinni“ segir þó neitt alhliða um viðkomandi skoðanir. Þær eru báðar afstæðar og fá sína sérstöku merkingu aðeins innan tiltekins sögulegs samhengis. Byltingarmenn fyrri tíma, eins og til dæmis evrópskir þjóðernisfrjálslyndir á 19. öld, virðast ekki mjög byltingarsinnaðir í dag – þvert á móti! – rétt eins og afturhaldsmenn dagsins í dag hefðu verið taldir mjög byltingarsinnaðir fyrir 200 árum. Þegar kommúnistar tóku við völdum í Rússlandi árið 1917 gerðu þeir það sem byltingarmenn sem vildu steypa af stóli óvirku og spilltu stjórnkerfi, en í dag eru þeir fulltrúar afturhaldssinni sem stendur frammi fyrir nýrri byltingarkenndri áskorun.

Í okkar tíma er hefðbundna vinstri vængurinn að mestu leyti marxískur – jafnvel í þeim mæli að hugtakið „vinstri vængur“ sjálft er talið vera samheiti við orðið „marxisti“. Þetta á sér auðvitað enga stoð í raunveruleikanum. Sérhver byltingarmaður er vinstri sinnaður – það er bara að marxistar hafa haft svo litla samkeppni að þeir hafa verið

Machine Translated by Google

fær um að tileinka sér hugtakið.

Hinu megin við stjórnmálarófið höfum við hægri vænginn, sem samanstendur af afturhaldssömum sem vilja varðveita núverandi samfélag og svokallaða kristna siðmenningu Vesturlanda með efnishyggju sinni og kapítalisma. Hægrimenn standa með hefðbundnum þjóðræknum gildum: þeir eru góðir kristnir menn og góðir borgarar sem verja stjórnarskrána og eru tryggir landi sínu og konungi sínum, ef þeir eiga slíkan. Þeir eru tilbúnir að fara í stríð gegn hvaða annarri þjóð sem er til að halda fram sinni eigin mikilleika - jafnvel þótt það þýði að heyja kjarnorkustríð gegn öðru hvítu landi ef þeir telja að stjórnarkerfi þess ógni þeirra eigin innanríkisskipulagi, sama hversu spillt og úrkynjað það kann að vera. Þeir eru fylgjandi hagkerfi sem byggir á óheftum frjálsum framtaki, óháð afleiðingum, en þeim er illt í frjálslyndri stefnu í stjórnmálum sem og innflytjendamálum og kynþáttaaðlögun, vegna þess að þeir óttast allar breytingar sem gætu raskað þeirri skipulagningu sem þeir eru vanir.

Það virðist alveg ljóst hvar nasistar eru staðsettir í þessu litrófi: Við erum vinstri sinnaðir – enginn vafi á því! Við viljum ekki varðveita núverandi kerfi eða neinn hluta þess. Við trúum ekki á undirstöður kerfis sem hefur leitt fólk okkar út í eymd nútímans! Við viljum ekki styðja neina stofnun sem ber ábyrgð á tveimur heimsstyrjöldum milli hvítra þjóða sem og ótal minniháttar styrjöldum, kjarnorkuvopnauppbyggingu, mengun umhverfisins, atvinnuleysi, algjörri vonbrigðum ungs fólks sem hefur misst alla trú á framtíðina, fíkniefnaneyslu, klámi og öllum öðrum gerðum algjörrar hnignunar sem birtast í dag. Við nasistar viljum róttækustu breytinguna af öllum: Við viljum algjöra kollvarpa öllu gamla skipaninni!

Þótt marxismi deili grundvallar jafnréttisstefnu með gömlu skipaninni og skilgreini sig sem efnishyggjuhreyfingu sem stefnir einungis að endurdreifingu efnislegra gæða, leitast þjóðernissósíalismi við að byggja upp alveg nýja skipan byggða á hugsjónum og djúpri virðingu fyrir náttúrulögmálum á öllum sviðum lífsins.
Þetta er örugglega byltingarkenndasta hugmynd þessarar aldar –
og þar með mjög vinstri sinnað! – og það er alls ekki marxískt!

Machine Translated by Google

Í samanburði við nasistastefnu er marxismi ekkert annað en byltingarkennd hugmynd, fundin upp af kristni og studd af frjálslyndu lýðræði: Ef allir eru skapaðir jafnir, hvers vegna ætti ekki allur auður að vera dreift jafnt meðal allra? Séð í þessu ljósi er marxismi einfaldlega hluti af þeirri gömlu skipan sem við viljum tortíma.

Ef nasistar eru í eðli sínu vinstri sinnuð hreyfing, þá er það auðvitað þversagnakennt að nasistar skuli hafa varið svo miklum tíma og orku í að höfða til hefðbundinna hægri sinnaðra viðhorfa, en hafa forðast öll tækifæri til vinstri. Er það nokkur furða að allar tilraunir til að skapa nasistahreyfingu á þessum grundvelli hafi mistekist algjörlega?

Fyrsta forsenda þess að skapa nokkuð í þessum heimi er að maður hafi skýra hugmynd um hvað maður vill ná fram og hvernig maður getur... mögulega ná því. Myndhöggvari sem vill skapa listaverk byrjar með hugmynd í huganum og setur sig síðan að því að hrinda henni í framkvæmd í efninu sem hann hefur valið. Hann fiktar ekki bara við meitla sinn á marmarastykki og veltir fyrir sér hver lokaniðurstaðan verður.

Því er mikilvægt að gera sér grein fyrir því að nasistahyggja er ekki bara form af öfgahægrihyggju. Hver sem er innan okkar raða sem enn hefur slíkar hugmyndir ætti að helga sig því að rannsaka hugmyndina um nasistahyggju til að finna sanna merkingu hennar og þýðingu – eða, ef hann hefur ekki orkuna eða getu til þess, ætti hann að finna aðra útrás fyrir starfsemi sína. Þessi hreyfing hefur ekki pláss fyrir pirraða hatursmenn eða trúarlega draumóramenn, heldur aðeins fyrir dygga nasistabyltingarmenn!

Við skulum horfast í augu við raunsæið: Hægri vængurinn er að mestu leyti aumkunarverður hópur fólks með mjög óljósar hugmyndir. Þeir gera sér grein fyrir því að eitthvað er að. En þeir neita að yfirgefa Gamla skipanina.
Í staðinn halda þeir fast í þetta af öllum mætti og vilja snúa aftur til ástandsins eins og það var fyrir 75 eða 100 árum, í þeirri trú að það muni leysa öll vandamál þeirra. Þeir sjá einfaldlega ekki að klúðurið sem við erum í í dag er rökrétt afleiðing af kerfinu sem við höfðum fyrir 100 árum.

Machine Translated by Google

– að undirstöður þess kerfis væru ekki nógu góðar og stöðugar til að vernda okkur fyrir núverandi þróun. Faðir flestra vandamála okkar er að finna í þeirri kristnu hugmynd, sem jafnréttisstefnu og framandi og óeðlilegar kenningar hafa rænt fólk okkar sál sinni, en sem þau halda áfram að lofa sem sjálfan skjöldinn gegn þeirri hnignun sem þau sjá allt í kringum sig. Þegar allar tilgangslausar tilraunir þeirra til að stöðva þróunina mistakast, verða þau pirruð og breytast í hatursmenn, því þau hafa enga raunverulega framtíðarsýn og enga hugmyndafræði.

Það er söguleg staðreynd að ekkert gott hefur nokkurn tímann komið út úr hægri vængnum. Ef það hefði ekki verið fyrir byltingarmenn eins og Kópernikus, Kepler, Giordano Bruno og Galileo, hefðum við samt trúað því að jörðin sé flöt og miðja alheimsins. Þegar kapítalismi þróaðist gerði valdheimurinn enga tilraun til að leysa félagsleg vandamál sem iðnbyltingin leiddi til, heldur hélt áfram að nýta nýja verkalýðsstéttina miskunnarlaust – og þannig skapaðist byltingarkennd hugsun eins og hún birtist í marxískri hugmyndafræði.

Og allar nauðsynlegar og réttlátar samfélagslegar umbætur sem við höfum séð á síðustu 100 árum hafa aðeins verið innleiddar eftir mikinn þrýsting frá vinstri vængnum, þar sem hægrisinnaðir íhaldsmenn eru í stöðugri hörfun og reyna aumkunarvert að varðveita eins mikið og mögulegt er fyrir sjálfa sig.

Þetta þýðir auðvitað ekki að öll tilraun til að kollvarpa rótgrónu kerfi sé í sjálfu sér góð. Ef manninum tekst að skapa nýja náttúruskipan sem steingervingast ekki heldur helst lifandi vera og þróast innan marka náttúrulögmálsins, tileinkar sér nýjar vísindalegar og heimspekilegar innsýnir í eðli lífsins án þess að halda fast í úreltar hugmyndir, þá væri það sannarlega alvarlegt brot að reyna að uppræta þá skipan og snúa aftur til eigingjarnrar efnishyggju, kristni eða annarrar óeðlilegrar heimspeki. Hvað er gott og slæmt er eingöngu hægt að dæma út frá náttúrulögmálinu – því nær því því betra.

Það er næstum almennt viðurkennt að gjá sé á milli nasistastefnu og marxisma. Á sama hátt eru nasistar hins vegar alls ekki hægrisinnaðir. Eini sameiginlegi grundvöllurinn sem nasistastefnu virðist eiga við hægrisinnaða er kynþáttamálið. En hér er einnig mikill munur.

Machine Translated by Google

í horfunum. Hægrimenn telja að það að vera hvítur hafi algildi í sjálfu sér, sem upphefji aríska kynþáttinn yfir allar aðrar lífverur og gefi honum rétt til að gera við heiminn það sem hann vill. Sem nasistar höfum við þó ekki bara áhyggjur af lífi og velferð okkar eigin kynþáttar. Við sjáum hvíta kynþáttinn sem hluta af allri náttúrulegri skipan alheimsins og löngun okkar til að varðveita hann er tengd löngun okkar til að varðveita allt náttúrulegt umhverfi – þar á meðal aðrar mannkynsmyndir – af djúpri virðingu fyrir órannsakanlegri visku náttúrunnar.

Kynþáttur okkar býr án efa yfir miklum möguleikum í hugsunarhætti sínum, en hæfileikar hans eru alls ekkert virði ef þeir eru ekki nýttir rétt í samræmi við náttúrulögmálin. Allt of lengi höfum við tekið undir með kórnum sem kalla sig „hvíta valdið“ og hunsað þá dapurlegu staðreynd að kynþáttur okkar hefur haft algjört vald í að minnsta kosti 2000 ár. Og það er einmitt þetta vald sem hefur leitt til þess samfélags sem við höfum í dag.

Þannig deilum við ekki trú hægrisinnaðra á stöðuga tækni- og efnahagsþróun, sem hefur þegar leitt til mengunar lofts og vatns og gert stór svæði jarðarinnar óhæf til búsetu fyrir allar tegundir – þróun sem þýðir að ósonlagið í andrúmsloftinu er kerfisbundið eyðilagt þannig að komandi kynslóðir verða fyrir lífshættulegri geislun, að hitabeltisskógar sem áður veittu okkur súrefni eru höggnir niður til að rýma fyrir iðnaðarvexti og að eyðimerkur eru vökvaðar þannig að grunnvatnsborðið lækkar á frjósömum svæðum, sem síðan verða að eyðimörkum. Allt þetta er afleiðing arískrar snilldar, án hennar hefði það ekki verið til – snilldar sem hefur ekki verið notuð til að byggja upp betri heim fyrir börn okkar og barnabörn, heldur aðeins til að seðja græðgi mannkynsins á þessum tíma, til að tryggja ánægjulegt líf núna án tillits til framtíðarinnar. Þessi örlagaríka þróun, sem samkvæmt náttúrulögmálum hefur örugglega breytt iðnvæddum hvítum löndum Vesturlanda í mun hrörnandi ríki en nokkurt svokallað frumstætt samfélag þriðja heimsins, er studd af hörku af hægri vængnum, sem virðast halda að allt væri í lagi ef aðeins svartir, gyðingar og bátafólk yrðu reknir úr landi. Við vitum að það í sjálfu sér myndi ekki breyta neinu.

Machine Translated by Google

yfirhöfuð.

Markmið okkar er algjör andleg endurfæðing og það er okkar fyrsta markmið að skilgreina og byggja grunninn að þessari endurfæðingu – sem er það eina sem getur gefið kynþáttabaráttunni einhverja merkingu. Og þessa baráttu ætti ekki að skilja sem baráttu gegn öðrum kynþáttum, heldur sem óbilandi baráttu gegn hnignun okkar eigin kynþáttar. Einangrað ákall til kynþáttar sem grundvallar nýs samfélags er tilgangslaust nema við getum sigrast á þessari hnignun og fundið leið okkar aftur til náttúrulegra gilda. Ef kynþáttur okkar getur aðeins lifað af innan samhengis núverandi kerfis, þá viljum við ekki að hann lifi af, því þá myndi hann ekki tákna neitt annað en grófustu mynd af náttúrulegri hnignun. Krafan um „hvítan mátt“ getur aðeins öðlast einhverja merkingu ef við meinum með því löngunina til að endurvirkja kraft náttúrunnar eins og hann býr leynilega í snilligáfu hvíta mannsins, sem hefur það hlutverk að beita þessum krafti til að viðhalda sjálfri lífsreglunni.

Auðvitað þýðir þetta ekki að við séum hlynnt fjölþjóðahyggju af neinu tagi. Kynþáttur er einn af hornsteinum náttúrunnar og því verður að verja hann eins og allar aðrar náttúrureglur.
Það þýðir alls ekki að hvítur húðlitur sé endilega aðalsmerki mannlegra eiginleika. Hvíti kynstofninn hefur leyft heiminum að renna á barm hörmungar og nema hann geti áttað sig á því að lífsgæði geti batnað með því að skipta út efnishyggju neyslusamfélagsins – sem er æðsta markmið bæði marxisma og frjálslyndis – fyrir náttúruleg og andleg gildi, þá er hann dæmdur til að eyðileggja alla plánetuna í algjöru hnignunarferli sínu.

Að sjálfsögðu telja nasistar að við ættum ekki að fara aftur til hellanna frá steinöldinni, en við teljum að við ættum aldrei að taka meira út úr náttúrunni en við setjum aftur inn í hana. Lífsgæði ættu að skipta okkur meira máli en magn efnislegra gæða.

Í vonsviknu samfélagi nútímans áttar sig sífellt fleiri á þessu og mótmælir þar að auki ríkjandi skipan.
Þeir verða þó ekki nasistar af einni einfaldri ástæðu: Þeir gera sér ekki grein fyrir því að nasistahreyfing – og aðeins nasistahreyfing! – getur leyst brýnustu vandamál nútímans. Í staðinn leyfa þeir að mótmælahreyfingar þeirra séu yfirteknar af...

Machine Translated by Google

Marxistar, sem eru betri í að selja vörur sínar en við, þrátt fyrir að engin marxísk stjórnvöld hafi nokkurn tímann gert minnstu tilraun til að takast á við þessi mál – einfaldlega vegna þess að sjálf hugmyndin um marxisma er efnishyggja og fjallar aldrei um náttúrugildi. Marxistar nota einfaldlega óánægju almennings með valdsviðið til að kynna marxisma. Óánægðu einstaklingarnir sjálfir eru alls ekki marxistar til að byrja með.

Á meðan nasistar hlaupa um og reyna að vinna á sitt band litla jaðarhópa hefðbundinna hægrimanna með öllum sínum pólitísku og trúarlegu vandamálum, alræmdu stórmennskubrjálæði og skorti á skuldbindingu við málstað – sem stafar af því að þeir eru stöðugt í varnarstöðu við að reyna að bjarga því sem verður að fara – ná marxistar fótfestu meðal áhyggjufullra borgara sem afneita ótakmörkuðum efnishyggju af hugsjónalegri áhyggjum af framtíð plánetunnar okkar. Að mestu leyti gera þessir einstaklingar sér ekki grein fyrir því að varðveisla náttúrunnar kallar á víðtækari aðgerðir en mengunarstjórnun og afnám kjarnorku og kjarnorkusprengju. Þeir sjá ekki að það krefst einnig kynþáttaaðskilnaðar og almennrar andlegrar endurvakningar sem getur leitt manninn aftur til uppspretta lífsins. Þeir geta þó einnig lært þetta – eða öllu heldur, þeir geta ekki annað en séð það – ef þeim eru veittar nauðsynlegar upplýsingar og innsýn og ekki látnir verða fyrir áhrifum fáránlegra marxískra kenninga eingöngu. Þetta fólk er hugsjónafólk og náttúrusinnað og því tilheyrir það okkur í raun og veru – og það er almennt miklu verðmætara sem bardagamenn en fjölmargir vonsviknir unglingar sem kalla sig nasista í tilraun til að efla sjálfsálit sitt og fela persónuleg vandamál sín og óöryggi á bak við sjálfskipaðan einkennisbúning og fáránlega titla og stöður. En umhverfissinnar laðast ekki að stormtroopers eða hatursáróðri, sem allt staðfestir bara neikvæða mynd þeirra af nasistastefnu. Það hjálpar heldur ekki að tala við þá um mikilvægi kynþáttar, því þeir eru ekki enn komnir svo langt í þroska sínum að þeir sjái mikilvægi kynþáttamálsins. Þeir verða að vera nálgast þar sem þeir eru staddir og í málum sem varða þá hér og nú. Til að gera þetta er nauðsynlegt að framleiða gott efni um umhverfismál.

Machine Translated by Google

vandamál eins og þau eru séð frá sjónarhóli nasista og að fara í hópana þar sem þetta fólk safnast saman til að mótmæla kjarnorkuvopnum, mengun og kjarnorkustríði. Við getum ekki búist við að umhverfissinnar komi til okkar, því þeir hafa enga leið til að vita hvað nasistahyggja snýst um; og ef okkur tekst ekki að ná sambandi við þá, þá munu þeir glatast fyrir marxistana, í höndum þeirra munu þeir aldrei átta sig á fullum afleiðingum eigin afstöðu.

Þessir nýju mótmælendur eru fjandsamlegir gagnvart okkur – einfaldlega vegna áratuga óvinaáróðurs, sem hefur ekki aðeins einangrað heilbrigt og greint fólk frá hvers kyns hreyfingu sem opinberlega tjáir hugmyndir nasista, heldur hefur einnig tekist að laða að okkur fjölda einstaklinga sem falla allt of vel að þessari áróðursímynd nasista og koma til okkar einfaldlega vegna þess að þeir vilja lifa eftir þessari ímynd. Þeir vilja vera slíkar morðóðlegar, blóðþyrstar skepnur eins og þeir hafa kynnst úr ótal Hollywood-framleiðslum og frásögnum fjölmiðla af hinum hræðilegu „nasistum“.

Allt of lengi höfum við tekið slíkum geðsjúklingum opnum örmum og allt of lengi höfum við ekki tekist að aðgreina okkur frá öðrum samtökum sem gera slíkt hið sama. Að fólk kalli sig nasista og veifi hakakrossinn gerir það ekki að félögum okkar! Margar samtök gera sér enn ekki grein fyrir þessu og svo lengi sem þær gera það ekki eru þær dæmdar til að mistakast – og,

Því miður gerum við það líka, ef við nýtum ekki hvert tækifæri sem gefst til að fordæma þau opinberlega. Það hefur oft verið sagt að við ættum ekki að „þvo óhreint lín“ okkar frammi fyrir óvinum okkar og að öll „innri átök“ ættu að vera innan okkar eigin marka.
eigin veggi. Hins vegar er þetta ekki okkar lín og þetta er alls ekki „innri átök“ – þetta er nauðsynleg þrifaðgerð og hún verður að fara fram opinberlega.

Verstu óvinir okkar eru ekki Gyðingar eða kommúnistar, heldur einmitt fólkið sem kallar sig nasista og vanvirðir grundvallarhugtök nasistaheimspekinnar með hegðun sinni og staðfestir þannig þá brengluðu mynd af hugmynd okkar sem óvinur okkar hefur miðlað til almennings.

Vissulega getum við ekki fundið neina hollustu gagnvart slíku fólki og enga...

Machine Translated by Google

vináttu. Þvert á móti verðum við að losa okkur við öll tengsl við þau og leggja okkur fram um að sýna fólki að þau tilheyri okkur ekki. Umfram allt ættum við að leggja okkur fram um að gera nákvæmlega það sem ekki er ætlast til af okkur. Við

Við eigum að faðma nánast alla hægrimenn sem veifa hakakrossi – og við eigum alls ekki að vera nálægt vinstrimönnum, einfaldlega vegna þess að fólki hefur verið sagt aftur og aftur að við séum hægrimenn. Þar af leiðandi ættum við vísvitandi að sýna þeim að þau hafi verið rangfærð. Óvænta áhrifin munu líklega fá að minnsta kosti suma til að hlusta á það sem við höfum að segja. Ennfremur mun það fá fólk til að hugsa sig tvisvar um hvað því er sagt varðandi nasistastefnu þegar það áttar sig á því að það hefur einu sinni verið logið að um þetta efni.

Í þessu sambandi skal tekið fram að við erum ekki sögulegt félag. Margir nasistar virðast halda að við ætlum að endurlífga nasistaþýska þjóðernissinnaða Þýskaland og flytja það til annarra heimshluta. Þetta er það sem óvinur okkar vill láta okkur líta út fyrir að vera, en svo er ekki! Nasistaþýska þjóðernissinnaða Þýskaland er tilraun – og ekki alveg vel heppnuð tilraun! –

að skipuleggja nasistasamfélag á gefnum tíma og í gefnu sögulegu samhengi. Það getur veitt okkur innblástur og við getum lært af því – en við getum ekki endurlífgað það – né ættum við nokkurn tímann að reyna það. Þetta var tilraun sem var hönnuð til að takast á við ýmis vandamál sem voru þýsku þjóðinni mikilvæg á þeim tíma, en sem fólki finnst ekki endilega jafn mikilvæg í dag.

Þegar Hitler hóf sögulega endurskipulagningu sína í Þýskalandi fyrir um 60 árum var öll þýska þjóðin á kné sér efnahagslega, hernaðarlega og stjórnmálalega. Eftir ósigurinn í fyrri heimsstyrjöldinni missti Þýskaland ekki aðeins allar nýlendur sínar, heldur einnig gríðarlegan hluta af evrópsku landsvæði sínu, þar sem nokkrar milljónir Þjóðverja höfðu byggt sig sem einangraðir frá móðurlandi sínu og lifðu ömurlegu lífi sem minnihlutahópar í erlendum löndum sem vildu aðeins útrýma þeim. Það sem eftir var af Þýskalandi var algerlega...

Machine Translated by Google

afvopnuð og þyngd óheyrilegra krafna um skaðabætur sem landvinningamenn settu fram olli hræðilegustu verðbólgu í heimssögunni og lamdi alla möguleika á efnahagsbata. Í þessari stöðu náði lítill minnihluti gyðinga innflytjenda frá Austurlöndum hægt og rólega stjórn á hinu brotna hagkerfi, sem og öllu menningar- og stjórnmálalífi landsins.

Í samanburði við þessa stöðu er allt tal um núverandi efnahagskreppu fáránlegt. Efnislega séð eru öll vestrænu lönd og flest kommúnistaríki miklu betur sett en Þýskaland var á þriðja áratugnum. Í dag snýst þetta bara um að selja fjölskyldubílinn og kannski flytja í ódýrari íbúð. Í Þýskalandi var þetta einfaldlega spurning um að lifa af.

Siðferðilega séð stöndum við hins vegar frammi fyrir mun alvarlegri ógn en Hitler var. Þýskaland hans var enn frekar einsleitt land þar sem flestir deildu sameiginlegum gildum og viðmiðum og sameiginlegri trú á menningarhefð þjóðarinnar. Þeir vildu endurheimta fyrra vald sitt – þeir vildu vera sterkir og njóta virðingar annarra þjóða. Hitler þurfti ekki að segja þeim að elska fólk sitt og kynþátt. Hann gat gengið út frá því sem sjálfsagðum hlut. Gildi þeirra og viðmið voru ekki endilega öll í samræmi við nasistakenningu, en þau voru traustur grunnur að nasistaríki án mikilla erfiðleika og þannig gat Hitler einbeitt pólitískum áróðri sínum að hversdagslegri hlutum.

Hann lifði á byltingartímum þar sem þörfin fyrir vinnu og mat var afar mikilvæg og hann vissi að áætlun sem gæti tryggt þetta myndi veita honum stuðning kjósenda og þar með gera honum kleift að öðlast völd svo að hann gæti reynt að láta stjórnmálasýn sína koma í framkvæmd, sem auðvitað náði miklu lengra en brýna þörf fyrir efnislega hluti.

Hins vegar, eins og við öll vitum, var nasistahreyfingin ekki eina byltingarafl Þýskalands á þeim tíma. Kommúnistar höfðu nákvæmlega sömu kosti og Hitler: sveltandi þjóð sem var tilbúin að reyna nánast hvað sem er til að lifa af. Þeir höfðu einnig

Machine Translated by Google

forskot á Hitler að þeir gætu bent á farsæla byltinguna í Rússlandi. Hitler hafði ekkert af því tagi sem hann gat tengt baráttu sína við. Og það er athyglisvert að hann tengdi ekki hreyfingu sína við neina af öflugum hægrisinnuðum hugmyndafræðim fortíðarinnar eins og konungsveldinu eða kirkjunum. Aðferð hans var algerlega vinstrisinnuð og jafn andstæð stofnuninni og kommúnistaflokknum. Þegar hann loksins vann kommúnistana á sitt band var það ekki með því að berja þá til þagnar, heldur með því að tæma stuðning þeirra með því að taka upp sömu mál og kommúnistarnir og benda á betri lausn - sem allt saman...

sannfærði þýska verkamanninn um að hann gæti verið betri og betri hæfari leiðtogi en Thaelmann, sem var leiðtogi þýska kommúnistaflokksins. Hann talaði við fólk um það sem varðaði það á máli síns tíma og tileinkaði sér hernaðarstíl, sem var vinsæll í landi fullt af fyrrverandi hermönnum sem höfðu ástæðu til að finnast stjórnvöld hafa svikið sig og sem var einnig gagnlegur í aðstæðum þar sem þurfti að berjast við fjölmörg kommúnísk morðgengi, sem notuðu mjög sama stíl og tungumál og Hitler.

Að reyna að herma eftir stíl Hitlers í dag væri pólitískt sjálfsmorð. Reyndar hefur þetta verið endalok allra hópa sem hafa reynt þetta hingað til. Þið getið heldur ekki tekið yfir áróðursefni Hitlers.

Að þýða það, endurprenta það eða herma eftir því í öðru samhengi sem nokkuð annað en sögulegt námsefni er fáránlegt. Hitler var að þjóna þýska fjöldanum á fjórða áratugnum. Auk alls annars verðum við að gera okkur grein fyrir og sætta okkur við að það er engin leið til að vinna fjöldann í núverandi aðstæðum. Í dag erum við að leita að fáum hugsjónamönnum. Til að finna þá verðum við að snúa okkur að...

athygli á vandamálum sem varða nákvæmlega þá tegund fólks sem við erum að leita að: mengun, kjarnorkuógn, bölvun fjölþjóðakapítalisma, o.s.frv. Flest þessara vandamála voru samtíðarmönnum Hitlers ókunn - en það er engin ástæða til að takast ekki á við þau! Heimur okkar er orðinn miklu flóknari en hann var fyrir 50 árum, og sérhver stjórnmálahreyfing sem tekur ekki tillit til þessa minnkar sig í tímalausan steingerving.

Við verðum að viðurkenna að almennt höfum við tilhneigingu til að tala og skrifa of mikið um nasista Þýskalands. Þrátt fyrir allt

Machine Translated by Google

Þó að við gætum kannski sýnt fram á að Hitler gerði það fyrir Þýskaland, þá hefur fólkið sem við erum að leita að í dag ekki mikinn áhuga á því sem gerðist fyrir 50 árum. Það hefur áhyggjur af eigin tíma – og framtíðinni.

Þegar við höldum okkur svo fast við fortíðina er ein af ástæðunum auðvitað sú að Þjóðernissósíalíska Þýskaland er eina dæmið um hagnýta þjóðernissósíalisma sem heimurinn hefur nokkurn tímann séð og að þessi 12 stuttu ár tákna eina dýrðina og velgengnina sem hreyfing okkar hefur nokkurn tímann notið. Þetta er skiljanlegt. Við þurfum á því að halda á þessum erfiðu tímum auðmýkingar og ofsókna. Við þurfum á því að halda til að sýna okkur sjálfum að þjóðernissósíalisminn var eitt sinn sigursæll – þrátt fyrir allt mótlæti. Hins vegar er það afar hættulegt þegar þessi virðing og aðdáun fyrir fortíðinni, í stað þess að vera afkastamikill innblástur, verður að nostalgískri festu á liðinni tíð, blindri ást á búnaði Nasdaqap, einkennisbúningunum, táknunum, tignunum, klippingunum og jafnvel á tungumálastíl fjórða áratugarins. Ekki útlitið heldur innbyggða hugmyndin skiptir máli og við verðum að halda áfram þaðan. Eins og Hitler verðum við að forðast að vera föst í sögunni. Með öðrum orðum verðum við að sýna hvernig þjóðernissósíalisminn getur leyst atvinnuleysisvandamálið í dag –

ekki bara hvernig Hitler leysti það árið 1933.

Hugmyndin á bak við nasistastefnuna fer fram úr Hitler og nasistastefnunni sjálfri. Hitler heimfærði hana á fyrri tíma og stað; við verðum að heimfæra hana á okkar eigin. Hún er tímalaus, því hún táknar sjálfa meginregluna sem náttúran lifir og skapar eftir. Hún hefur verið til frá upphafi tíma og mun vera til að eilífu, svo lengi sem alheimurinn er til, óháð því hvort aríski kynþátturinn – eða mannkynið sem slíkt, ef út í það er farið – er til eða ekki.

Maðurinn hefur yfirgefið þessa meginreglu og það er okkar verkefni að sýna honum að hann getur ekki gert það óhegndur og að öll núverandi vandamál hans stafa af þeirri fáránlegu trú að maðurinn sé hafinn yfir náttúruna.
Með því að gera það ættum við að vera jafn lítið tengd Þjóðernissósíalíska Þýskalandi og aðrir vinstrimenn eru tengdir Sovétríkjunum.

Machine Translated by Google

Við ættum líka að læra heilmikið af því hvernig aðrir vinstri hópar eru skipulagðir. Það er algengt að halda því fram að marxískar stofnanir séu samansettar úr mannlegum úrgangi. Þetta getur auðvitað átt við um fylgjendur sumra hópa, en harðkjarni alvarlegra marxískra samtaka er skipulagður á þann hátt að gæði og hollusta eru tryggð. Meðlimir eru oft tíundaðir og þeir eru skyldaðir til að eyða ákveðnum fjölda nætur í hverri viku í hugmyndafræðilegri þjálfun og verklegri starfsemi. Í heildina litið,

Kröfur sem gerðar eru til marxista eru langtum meiri en við höfum nokkurn tímann þorað að ætlast til af meðlimum okkar. Þetta segir sitt um gæði og skýrir líka hvers vegna marxistar standa sig svo miklu betur en við – þrátt fyrir að það sem þeir prédika sé algjört bull.

Meðal nasista virðist hins vegar vera mikill ótti við að vera á einhvern hátt „mengaður“ af marxisma þegar maður tekur afstöðu eða tileinkar sér aðferðir sem venjulega eru taldar marxískar. Þeir halda því fram að það myndi gefa okkur slæmt orðspor bæði meðal vina og óvina. Nú höfum við vissulega slæmt orðspor nú þegar – satt að segja gæti það varla orðið verra. En þar sem við höfum ekki miklar áhyggjur af því að vinna hefðbundna íhaldsmenn á sitt band, hvað skiptir það þá máli? Ef þeir geta ekki greint á milli kommúnisma og nasista, þá er það þeirra vandamál, ekki okkar!

Í því tilfelli sýna þeir skort á greind sem gerir þá gagnslausa fyrir okkur í öllum tilvikum. Við getum ekki leyft óvinum okkar að ákvarða hvað er nasistasjónarmið og hvað ekki, og við getum alls ekki skilið öll góðu málefni eftir í höndum marxista, bara til að þóknast fólki sem hefur reynst okkur algerlega gagnslaust hvort eð er. Við höfum þegar gert það alltof lengi - og það er önnur ástæða fyrir því að marxistar hafa náð svo miklum árangri og hafa

hafa getað tekið yfir stóra hluta menningar okkar og vitsmunalífs, á meðan nasistar hafa leyft sér að finna sig skylduga til að segja „já“ við NATO, sameiginlega evrópska markaðnum, sprengjunni, kapítalisma, ótakmörkuðu „frjálsu framtaki“ o.s.frv. Það er kominn tími til að þessu verði breytt! Við skulum ekki halda áfram að gera það sem fólki hefur verið kennt að búast við af okkur. Við skulum gera það sem nasistahyggjan kennir okkur að gera – ekki það sem fólk heldur að hún ætti að kenna okkur.

Í þessu sambandi er dapurlegi sannleikurinn sá að margir nasistar, í hefðbundinni hugsun sinni, hafa orðið fórnarlömb verstu tegundar.

Machine Translated by Google

af hægrisinnuðum, andkommúnískum áróðri. Helsta ógnin gegn mannkyni kemur alls ekki frá Moskvu, Peking eða Havana. Það er alls engin leið að kenna kommúnistum um dapurlegt ástand heimsins í dag - fyrir fíkniefnaneyslu, glæpi, klám, kjarnorkuvopnun, kynþáttaaðlögun, mengun og svo framvegis. Það er okkar eigið núverandi stjórnkerfi sem ber ábyrgð - hvorki kommúnistum né Gyðingum! Við verðum að gera okkur grein fyrir því að þetta illt hefur verið skapað af okkar eigin spilltum og siðferðilega spilltum stjórnmálamönnum og verðbréfasölum og að við, aríska þjóðir heimsins, höfum sjálf leyft því að fara svona illa. Það er ekki erlend stjórn heldur þetta núverandi kerfi sem er ógn við tilvist jarðarinnar, og án þessa kerfis væru engin Sovétríkin eða önnur kommúnísk ríki í dag. Kommúnismi hefði verið útrýmt í síðari heimsstyrjöldinni ef Vesturlönd hefðu ekki gefið Sovétríkjunum nauðsynleg vopn og tækni. Jafnvel í dag myndu öll kommúnistaríki hrynja samstundis ef þau nytu ekki stöðugs stuðnings vestrænna stjórnvalda og bankamanna, sem græða auðæfi á viðskiptum við þessi lönd – og á því að lána þeim peninga. Kommúnistar vita þetta vissulega og þeir hafa meira en nóg að gera við að halda Austur-Evrópu í skefjum og tryggja kommúnistastjórnina í Afganistan til að vera alvarleg hætta fyrir Vesturlönd. Athyglisvert er að sömu fjölþjóðlegu fyrirtækin, sem græða gríðarlegan hagnað á viðskiptum við kommúnistabandalagið, græða enn eina auðæfi á framleiðslu vopna sem stjórnmálamenn okkar reyna að sannfæra okkur um að séu nauðsynleg til að verja okkur gegn kommúnistum – eins og hægt sé að verja hvað sem er með því að eyðileggja allt líf í kjarnorkustríði. Þetta er auðvitað algjörlega fáránlegt – en það er engu að síður stjórnmála- og fjármálakerfið sem hægri vængurinn styður svo kröftuglega.

Enginn vafi leikur á því: Kommúnismi væri vissulega mjög óþægilegt fyrirbæri, en það væri ekki heimsendir.
Kristinn frjálslyndur lýðræðisflokkur myndi líklega gera það! Það er miklu meiri kynþáttahreinleiki í Austur-Evrópu en nokkurs staðar annars staðar í Vesturlöndum – einfaldlega vegna þess að óhagkvæmt efnahagskerfi þeirra laðar ekki að sér stórfellda innflytjendur frá þriðja heiminum; og kynþáttavitund Rússa, sem eru ríkjandi þjóð í

Machine Translated by Google

Sovétríkin lofa örugglega betri möguleikum á að aríski kynþátturinn lifi af en framtíðarsýn frjálslyndra og íhaldssamra bandarískra stjórnmálamanna. Það er auðvitað rétt að kommúnismi styður ekki kynþáttafordóma í orði kveðnu – en með kommúnisma eru kenning og framkvæmd tveir mjög ólíkir hlutir. Efnishyggjan sem Vesturlöndin bjóða upp á er án efa meira aðlaðandi hér og nú, en þetta ánægjulega líf er líklegra til að fylgja flóð sem gæti vel útrýmt öllu lífi á jörðinni. Hins vegar, með traustu stjórnmálakerfi á Vesturlöndum, gætu kommúnistaríki ekki verið til.
Þeir myndu einfaldlega ekki geta lifað af sjálfir og hungraðir íbúar þeirra myndu gera uppreisn. Það sama myndi gerast ef kommúnistar tækju yfir Vesturlöndunum — stjórn þeirra myndi ekki endast mjög lengi.

Á þessum tímapunkti gæti einhver dirfst að spyrja hvort við ættum ekki þá að afnema allt tal um nasista og hakakrossinn og dulbúa okkur sem „alvöru“ vinstrimenn með nýrri hugmynd sem auðvelt væri að selja fólki undir öðru nafni. Þetta er auðvitað ekki mögulegt. Að reyna slíka nálgun er að vanmeta óvini okkar. Þeim er í raun alveg sama um nafnið eða táknið.

Það sem þeim er annt um er hugmyndin, og það er ekki hægt að dylja það svo að ekki sé vitað hvað. Óvinur okkar mun alltaf standa gegn öllu sem er gott. fyrir fólkið okkar, og þau myndu – með réttu! – halda því fram að við séum bara „nasistar“. Þá þyrftum við að leggja mikla vinnu í að „sanna“ að við séum það ekki. Þetta væri fáránlegt. Margar stofnanir hafa reynt þetta; engar hafa nokkurn tíma tekist það.

Það er bara erfiða leiðin: að sanna að nasistahyggja sé ekki það sem fólk heldur og að hún sé eina leiðin til að tryggja líf á þessari plánetu. Við vitum að við erum í veikri stöðu, en hreinskilnislega séð ættum við frekar að vera glöð að við þurfum ekki að hafa áhyggjur af því að taka við völdum hér og nú. Við myndum einfaldlega ekki ráða við það. Þetta er ein af þeim óþægilegu staðreyndum sem margir nasistar – og fólk sem kallar sig nasista – virðast alveg líta fram hjá. Það væri okkur til lítils gagns að vinna fjöldann á morgun, þegar...

Machine Translated by Google

Við höfum ekki nauðsynlegan fjölda nasista sérfræðinga til að láta nasistaríki virka. Við þurfum hagfræðinga, lögfræðinga, stjórnendur, líffræðinga o.s.frv., sem eru líka nasistar. Vald má aldrei vera markmið í sjálfu sér. Við viljum skapa nýja skipan vegna þess að við viljum betri heim, en betri heimur verður ekki skapaður bara úr heiðskíru lofti. Það þarf marga hollustu einstaklinga með ítarlega menntun til að framkvæma slíkt verkefni: og núna er mikilvægara að vinna nokkra af þessum einstaklingum á sitt band en að heyja tapaða baráttu á götum úti til að heilla fjölda fordómafullra og aumingja.

Aftur gefur Þjóðernissósíalíska Þýskalandið okkur mjög fræðandi dæmi. Ein af ástæðunum fyrir því að tilraunin til að skapa þjóðernissósíalíska skipan strax frá upphafi gat ekki tekist og nýtt ríki gat ekki staðist þrýstinginn frá umheiminum var sú að Adolf Hitler þurfti að reiða sig á fjölda sérfræðinga sem höfðu ekkert annað en fyrirlitningu á þjóðernissósíalisma. Hann hafði einfaldlega ekki tíma til að þjálfa og fræða nægilega marga þjóðernissósíalista því hann þurfti að einbeita sér að því að vinna fólkið áður en kommúnistar gætu tekið við. Við ættum að vera þakklát fyrir að hafa engar slíkar áhyggjur. Við gætum aldrei unnið byltingarsigur við núverandi aðstæður samt sem áður, svo við skulum einbeita okkur að því að leggja traustan grunn að framtíðar fjöldahreyfingu.

En verum raunsæ. Þetta gæti líka reynst vonlaus barátta.
Við höfum enga tryggingu fyrir því að við munum nokkurn tímann vinna. Til að vera alveg heiðarleg höfum við ekkert nema mjög óljósa von til að styðja þá trú að við getum unnið. Hins vegar gæti náttúran sjálf útrýmt mannkyni af yfirborði jarðar vegna þess að hún hefur vanrækt lögmál alheimsins. Þetta gæti verið það sem bíður okkar. Við nasistar höfum hins vegar ákveðið að samþykkja ekki slíka þróun án baráttu - jafnvel gegn öllum líkum! En við höfum enga löngun til að vera píslarvottar fyrir glatað mál - og það er einmitt það sem við munum verða ef við höldum okkur við gömlu siði. Sem hreyfing höfum við verið sérstaklega óheppnuð hingað til. Það er kominn tími til að vakna og viðurkenna sanna þýðingu hugmynda okkar. Fyrsta skrefið er að verða byltingarkenndir fagmenn. Við verðum að yfirgefa öll hálfkláruð hægri sinnuð viðhorf og átta okkur á því að við erum vinstri-

Machine Translated by Google

Vængmenn. Ennfremur ættum við að hætta að kenna öðrum um eymd okkar. Við höfum verið okkar eigin verstu óvinir í öllum efnum og við þurfum enga sökudólga! Sérhver breyting sem við þráum verður að byrja sem breyting á grunnviðhorfi okkar eigin fólks. Þetta er erfitt verkefni – en hugsunin um hvað gerist ef við vinnum ekki gerir það þess virði að reyna!